உ

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

மேலகரம் மகா கவி
திரிகூடராசப்பன் கவிராயர் இயற்றியது.

திரு. T. K. சிதம்பரநாத முதலியார் B. A., B. L.,
அவர்கள் முகவுரையுடன்

திருக்குற்றாலநாதசுவாமி கோயில் வெளியீடு.

T. S. சங்கரநாராயண பிள்ளை B. A., B. L.,
மானேஜிங் தர்மகர்த்தர்.
A. C. ஷண்முகநயினார் பிள்ளை B. A., B. L.,
(*அட்வகேட்*)
M. சுப்பிரமணியக் கரையாளர்,
(*மிட்டாதார்,*)
தர்மகர்த்தர்கள்.

நான்காம் பதிப்பு.

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி பிரஸ், தென்காசி.

1945 விலை 2—8—0.

உ

சிவமயம்

திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி.

பொருளடக்கம்.

1. தேவாரம். திருக்குற்றாலம்
திருக்குறும்பலா
2. பதிப்புரை.
3. இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரை (ஆங்கிலம்)
4 மூன்றாம்பதிப்பின் முகவுரை (T. K. C.)
5. நூலாசிரியர் குலவழி.
6. திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி. நூலும் குறிப்புரையும்
7. திருக்குற்றால மாலை.
8. திருக்குற்றால ஊடல்.

உ

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருக்குற்றாலப்பதிகம்.

பண் — குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வம்பார்குன்றநீடுயர்சாரல்வளர்வேங்கைக்
கொம்பார்சோலைக்கோலவண்டியாழ்செய்குற்றாலம்
அம்பானெய்யோடாடலமர்ந்தானலர்கொன்றை
நம்பான்மேயநன்னகர்போலுநமரங்காள் 1

பொடிகள்பூசித்தொண்டர்பின்செல்லப்புகழ்விம்மக்
கொடிகளோடுநாள்விழமல்குகுற்றாலம்
கடிகொள்கொன்றைகூவிளமாலைகாதல்செய்
அடிகண்மேயநன்னகர்போலுமடியீர்காள் 2

செல்வமல்குசெண்பகம்வேங்கைசென்றேறிக்
கொல்லைமுல்லைமெல்லரும்பீனுங்குற்றாலம்
வில்லினொல்கமும்மதிலெய்துவினைபோக
நல்குநம்பானன்னகர்போலுநமரங்காள் 3

பக்கம்வாழைப்பாய்கனியோடுபலவின்றேன்
கொக்கினகோட்டுப்பைங்கனிதூங்குங்குற்றாலம்
அக்கும்பாம்புமாமையும்பூண்டோரனலேந்தும்
நக்கன்மேயநன்னகர்போலுநமரங்காள் 4

மலையார்சாரன்மகவுடன்வந்தமடமந்தி
குலையாவாழைத்தீங்கனிமாந்துங்குற்றாலம்
இலையார்சூலமேந்தியகையானெயிலெய்த
சிலையான்மேயநன்னகர்போலுஞ்சிறுதொண்டர் 5

மைம்மாநீலக்கண்ணியர்சாரன்மணிவாரிக்
கொய்ம்மாவேனலுண்கிளியோப்புங்குற்றாலம்
கைம்மாவேழத்தீருரிபோர்த்தகடவுள்ளெம்
பெம்மான்மேயநன்னகர்போலும்பெரியீர்காள் 6

நீலநெய்தல்தண்சுனைசூழ்ந்தநீள்சோலைக்
கோலமஞ்ஞைபேடையொடாடுங்குற்றாலம்
காலன்றன்னைக்காலாற்காய்ந்தகடவுளெம்
சூலபாணிநன்னகர்போலுந்தொழுவீர்காள் 7

போதும்பொன்னுமுந்தியருவிபுடைசூழக்
கூதன்மாரிநுண்டுளிதூங்குங்குற்றாலம்
மூதூரிலங்கைமுட்டியகோனைமிறைசெய்த
நாதன்மேயநன்னகர்போலுந்நமரங்காள் 8

அரவினவாயின்முள்ளெயிறேய்பபவருமபீன்று
குரவம்பாவைமுருகமர்சோலைகுற்றாலம்
பிரமன்னோடுமாலறியாதபெருமையெம
பரமன்மேயநன்னகர்போலும்பணிவீர்காள் 9

பெருந்தண்சாரல்வாழ்சிறைவண்டுபெடைபுலகிக
குருந்தம்மேறிச்செவவழிபாடுங்குற்றாலம
இருந்துணடேருநின்றுணசமணுமெடுத்தாரபப
அருந்தண்மேயநன்னகர்போலுமடியீர்காள் 10

மாடவீதிவருபுனற்காழியாாமன்னன்
கோடலீன்றுகொழுமுனைகூம்புங்குற்றாலம
நாடவல்லநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன
பாடலபத்தும்பாடநம்பாவம்பறையுமே 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருக்குறும்பலாப் பதிகம்.

பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்தமதிசூடித்தெண்ணீர்ச்சடைக்கரந்துதேவிபாகம்
பொருந்திப்பொருந்தாதவேடத்தாற்காடுறைதல்புரிந்தசெல்வர்
இருந்தவிடம்வினவிலேலங்கமழ்சோலையினவண்டியாழ்செய்
குருந்தமணநாறுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே 1

நாட்பலவுஞ்சேர்மதியஞ்சூடிப்பொடியணிந்தநம்பானம்மை
ஆட்பலவுந்தானுடையவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரல்
கீட்பலவுங்கீண்டுகிளைகிளையன்மந்திபாய்ந்துண்டுவிண்ட
கோட்பலவின்றீங்கனியைமாக்கடுவனுண்டுகளுங்குறும்பலாவே 2

வாடற்றலைமாலைசூடிப்புலித்தோல்வலித்துவீக்கி
ஆடலரவசைத்தவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரல்
பாடற்பெடைவண்டுபோதலர்த்தத்தாதவிழ்ந்துபசும்பொனுந்திக்
கோடன்மணங்கமழுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே 3

பால்வெண்மதிசூடிப்பாகத்தோர்பெண்கலந்துபாடியாடிக்
காலனுடல்கிழியக்காய்ந்தாரிடம்போலுங்கல்சூழ்வெற்பில்
நீலமலர்க்குவளைகண்டிறக்கவண்டரற்றுநெடுந்தண்சாரல்
கோலமடமஞ்ஞைபேடையோடாட்டயருங்குறும்பலாவே 4

தலைவாண்மதியங்கதிர்விரியத்தண்புனலைத்தாங்கித்தேவி
முலைபாகங்காதலித்தமூர்த்தியிடம்போலுமுதுவேய்சூழ்ந்த
மலைவாயசும்புபசும்பொன்கொழித்திழியுமல்குசாரல்
குலைவாழைத்தீங்கனியுமாங்கனியுந்தேன்பிலிற்றுங்குறும்பலாவே 5

நீற்றேதுதைந்திலங்குவெண்ணூலர்தண்மதியர்நெற்றிக்கண்ணர்
கூற்றேர்சிதையக்கடிந்தாரிடம்போலுங்குளிர்சூழ்வெற்பில்
ஏற்றேனமேனமிவையோடவைவிரவியிழிபூஞ்சாரல்
கோற்றேனிசைமுரலக்கேளாக்குயில்பயிலுங்குறும்பலாவே 6

பொன்றொத்தகொன்றையும்பிள்ளைமதியும்புனலுஞ்சூடிப்
பின்றொத்தவார்சடையெம்பெம்மானிடம்போலும்பிலயந்தாங்கி
மன்றத்துமண்முழவமோங்கிமணிகொழித்துவயிரமுந்திக்
குன்றத்தருவியயலேபுனறதும்புங்குறும்பலாவே 7

ஏந்துதிணிதிண்டோளிராவணனைமால்வரைக்கீழடரவூன்றிச்
சாந்தமெனநீறணிந்தசைவரிடம்போலுஞ்சாரற்சாரற்
பூந்தணறுவேங்கைக்கொத்திறுத்துமத்தகத்திற்பொலியவேந்திக்
கூந்தற்பிடியுங்களிறுமுடன்வணங்குங்குறும்பலாவே 8

அரவினணையானுநான்முகனுங்காண்பரியவண்ணல்சென்னி
விரவிமதியணிந்தவிகிர்தர்க்கிடம்போலும்விரிபூஞ்சாரல்
மரவமிருகரையுமல்லிகையுஞ்சண்பகமுமலர்ந்துமாந்தக்
குரவமுறுவல்செய்யுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே 9

மூடியசீவரத்தர்முன்கூறுண்டேறுதலும்பின்கூறுண்டு
காடிதொடுசமணைக்காய்ந்தாரிடம்போலுங்கல்சூழ்வெற்பில்
நீடுயர்வேய்குனியப்பாய்கடுவனீள்கழைமேனிருத்தஞ்செய்யக்
கூடியவேடுவர்கள்குய்விளியாக்கைமறிக்குங்குறும்பலாவே 10

கொம்பார்பூஞ்சோலைக்குறும்பலாமேவியகொல்லேற்றண்ணல்
நம்பானடிபரவுநான்மறையான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
இன்பாயபாடலிவைபத்தும்வல்லார்விரும்பிக்கேட்பார்
தம்பாலதீவினைகள்போயகலுநல்வினைகடளராவன்றே 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

பதிப்புரை.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கிய திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி, திருக்குற்றாலமாலை, திருக்குற்றால ஊடல் முதலிய நூல்களை இயற்றிய மகாகவி திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் திருநெல்வேலி ஜில்லா தென்காசித்தாலூகா மேலகரம் என்ற சிற்றூரில் திகழ்ந்தவர். இவருடைய பழமையான ஊர், பிறப்பு, வளர்ப்பு மற்றும் வாழ்க்கையின் முக்கிய குறிப்புகள் கிடைக்கவில்லை. முதிர்ந்த வயது வரை வாழ்ந்தனரென்பதும், பலவிதக்கவி பாடுவதில் வல்லவர் என்பதுமட்டுந் தெரிகிறது. திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சியின் நயங்களைக்கேள்வியினால் அறிந்த மதுரை மன்னர் முத்துவிஜயரங்க சொக்கலிங்க நாயக்கர் இந்நூலை ஆராய்ச்சி செய்ய திருக்குற்றாலத்தில் அவை யொன்றமைத்தனர். அவ்வவையார் அரசனாணைப்படி அதனை ஆராய்ந்து நூலின் சிறப்பைப் புகழ, அரசரும் மகிழ்ந்து புலவருக்குத் “திருக்குற்றாலக் கோயில் வித்வான்” என்ற பட்டமளித்து நன்செய் நிலமும் பரிசிலாகக் கொடுத்தார். இதற்குச் சான்றாக ஓர் செப்புப்பட்டயமும் அளித்தார். (கி. பி. 1718-ம௵, சாலிவாகன சகாப்தம் 1640 தைமீ 12உ அல்லது கொல்லம் 891 ம் ஆண்டு) இந்த நன்செய் நிலம் குறவஞ்சிமேடு என்ற பெயர் பெற்று இன்றும் புலவர் குடும்பத்தாரின் ஆளுகையில் இருந்து வருகின்றது.

இவர் நூல்களிலும் இவருடைய வாழ்க்கை விவரங்கள் மிக அரிதாகவே கிடைக்கின்றன. குறவஞ்சியில் குறிஞ்சிசேடங் கூறுமிடத்தில் சொக்கன்பட்டி ஜமீன்தார் சின்னணஞ்சாத்தேவரைக்குறிப்பிடுவதால் அவர் இப்புலவரை ஆதரித்துவந்தனரென்றும் திருக்குற்றாலமாலையின் பாக்களிலிருந்து இவர் சில நாட்கள் திருக்குற்றாலத்தைவிடுத்து வேறிடத்தில் இருந்ததாகவும், திருக்குற்றாலநாதரே தன்னை வலிய ஆட்கொண்டு பாடச்செய்தனரென்றும், ஆவணிமூலத்தில் குற்றாலமாலை பாடினாரென்றும் யூகிக்க இடமிருக்கின்றது. இவர்குடும்பத்தார் இன்றும் இந்தச்சீமையில் முதன் மரியாதை பெற்று வருவதினால் புலவரின் பெருமையும், புலவருக்குப்பின் வந்தகவிஞர்களின் பெருமையும் நன்குவிளங்குவது தவிர தமிழ்நாட்டவர்கள் கற்றவ

ரையும் கல்வியையும் எப்படிமதித்து வருகின்றனரென்பதையும் அறியலாம். நமது புலவர்தாயுமானசுவாமி காலத்தில் இருந்தார் என்பது சில ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு.

திரிகூடராசப்பக்கவிராயர் முற்றிலும் ஓர் உயர்தரக்கவி. எதுகை, மோனை, சீர், அடிகளையே முக்கியமாகக் கொண்டு உயிரற்ற கவிகள் இயற்றுபவரல்லர். பாக்களில் தன் கல்வித் திறமையைக்காட்டும் சொற்கோவை ஆக்குபவருமல்லர். பாக்களின் உண்மையான பண்புகள் உணர்ச்சியும் பாவமுமென்று நன்கறிந்து இதயத்தின் அநுபவங்களை அப்படியே தந்நூல்களைக் கற்பவர்களும் அநுபவிக்குமுறையில் இசையிலும் தாளத்திலும் அமைத்துப்பாடுந் திறனுடையவர். தமிழ் நாட்டினர் வழக்கோடு ஒட்டிய தமிழில் எளிமையாகப்பாடும் பண்புடையவர் இவ்வருமைகளைக் குறவஞ்சி நூலிற் பரக்கக்காணலாம் தமிழ் நாட்டிற்பிறந்த யாவரும் இவருடைய கவியினபத்தை அநுபவித்து மகிழலாம். இது மட்டுமல்ல. குறவஞ்சி நடனக்கலை பயின்றோர்க்கும் பயன் தரக்கூடிய ஓர் அரியநூல். கற்பனைத் திறமையிலும், தன்மை நவிற்சியிலும் சிறந்த நூல் கற்பனையும் தன்மையணிகளும் ஆங்காங்கே காணக்கிடக்கினும் நூல் முழுமையும் ஓர் பக்திச்சுவையும் நகைச்சுவையும் பின்னி ஒடுகின்றன. இந்நிலையில் காணும் பொருள், காணாப்பொருள், சிறுபொருள், பெரும்பொருள், பருப்பொருள், கருப்பொருளனைத்தையும் இலகுவான தமிழில் யாவரும் வியக்கும்படி அழகாகப்பாடியிருப்பது ஒரு தனிப்பெருமை.

குறவஞ்சியென்பது குறத்திப் பாட்டு. குறிஞ்சித் திணைக்கே உரியபாடல். தலைவன் உலா வருதல், மகளிர் காமுறுதல், தலைவி வரவு, தலைவி தலைவனைக் கண்டு மயங்கல், நிலா தென்றல் முதலியவற்றைப் பழித்தல், தோழி தலைவியை வினவல், தலைவி துயர் கூறல், தோழி தலைவனைப் பழித்தல், தலைவி அவனைப்புகழ்தல், தூது வேண்டல், தலைவனுடையாளங் கூறல், குறத்தி வரவு, தலைவி குறத்தியை மலைவளம் முதலிய வினவல், குறத்தி கூறல், குறி வினவல், குறத்தி குறி கூறல், தலைவி பரிசிலளித்தல், குறவன் வரவு, குறத்தியைத் தேடல், குறத்தியைக்கண்டு ஐயுறல், குறத்தி விடை கூறல் இவ்வகையுறுப்புகளால் அகவல், வெண்பா, தரவு, கொச்சகம்,

கலித்துறை, கழிநெடில விருத்தம இவைகளினிடையிடையே சிந்து முதலிய நாடகத்தமிழ்றாற பாடுவது. 96 வகை நூலினங களில குறவஞ்சி ஓர் வகை

பந்தடித்து விளையாடும ஒரு பெண்ணழகி வசந்தவல்லி, பவனிவரும திரிகூடநாதரைககண்டு காதலகொள்ளலும, மயங கலும, காதறறுயரில நிலாவையும தென்றலையும பழித்தலும, தோழி உறறதென்னவென்று கேட்டலும, தலைவி தலைவனை இகழலும, தோழி புகழலும, குறத்தி வருதலும, குறி சொலலி அடையாளங கூறலும, பின தன் காதலனை யடைதலும குற வன் குறத்தியை மோகித்தலும இக் குறவஞ்சி நூலின முக்கிய மான நிகழசசி. ஒரு உயிரானது இறைவனை யடைய வழை தலும, காணடலும கணடு மகிழதலும, புகழதலும, அவனை யடைதலும, அடைநது பேரின்பம பெறுதலும காதறறுறை யில உருவகிககபபடுகின்றது. இது வசந்தவல்லி-திரிகூடநாதர் நடிபபும நடபும. சிஙகன-சிஙகி விளையாடடுகள சிறறின்பத் தையே குறிககும். புலவா, பேரினபம ஒருபால சிறறினபம மறறொரு பால, அகபபொருளிலககணத்துடன பாடி பேரின பத்தின் பெருமையும அழியாமையும, சிறறினபத்தின சிறுமை யும நிலையாமையும, நாடககககலை வாயிலாயச சித்தரிககின்றா இவவாறு பேரின்ப நிலையும சிறறின்ப நிலையும உயிரும உட ம்புமபோல ஒன்று கூடடி, உலக அநுபவத்தையும இநத அநு பவத்தையும ஒடடிப பாடியிருபபதால இநநூல அழகுபட்டு படிப்பவா மனதைககவாகின்றது.

இந்த நூல நடனக்கலைக்கும இசைககலைககும மிகப் பொருத்தமெனபது சமீபத்தில சென்னை அடையாறு பிரமம ஞானசபைத்தலைவா திரு. அருணடேல துரையின மனைவியார் திருமதி. ருகமணியமமாள இந்நூலை நடித்தும பாடியும காண பவா கேடபவாகளை மகிழவித்ததால நன்குக விளங்கும. இந்த நிகழசசியை வியககாதாா இலலை இன்றைககும இககுறவஞ்சி யைப பள்ளி மாணவாகளும மாணவிகளும பாடியும ஆடியும வருகின்றனா. எழுத்தறியாமாந்தாகளும உலலாசமாகபபாடிக களிபபுறுகின்றனா. வடநாட்டில உள்ள ரவீநதிரநாத தாகூா முதலிய பெருங்கவிகளை உலகம போறறுங்கவிகளாக மதிககின் றோம. ஆயின நமது புலவர், பாககளையும பொருளகளையும

கையாளுகிற முறையை நம நாட்டாரும மேனாட்டாரும் அறி வார்களாயின் இந்நூலை விடசசிறந்த நூல உலகிலேயே இருக்க முடியாதெனறும, இதய பாவங்களைச்சித்தரித்து இலகுவாகவும இனிமையாகவும வெளிப்படுத்துவதில் தமிழ மொழிக்கு எம மொழியும இணையிலலை எனறும ஒபபுக்கொளவாாகள. ஆகை யால மனதைத் தனவசபபடுததத்தகக ஒனபது சுவைகளும நிரமபிய நாடக இலககிய குற்றாலககுறவஞ்சியைபபோலொரு குறவஞ்சி இலலை எனறு பழங்காலப் பேரறிஞாகளும தறகாலம கலையுணர்வும் கறறறிதெளிவுமுடைய T K. C. போன்ற பெறறியோா ரசித்து ஒனறுபடச சிறபபாகப் போறறி வருகின் றனர்.

வசநதவலலியின் முடிமுதல அடிவரை வருணனை, அவள் பந்துபயிலதல, நிலாவையும மனமதனையும பழித்தல, துயர் கூறல, மலைவளம, நாட்டுவளமுதலிய குறிஞசி நிலவாணனை வசநதவலலி – குறத்தி வாதம. சிஙகன குளுவனைக கணணி கொணடு வரசசொலலல முதலியன கறககககறகத் தித்திசசுக கிடககும இனிமையான இடஙகள. ஈனிறபாயும உவடடாத தேன். குறவஞசிபபாககளில பொதிநதுகிடககும சொன்னயம, பொருணயம, நடைநயம, அணிநயம முதலியவைகளை நூலைக் கறபவாகளே அறியககூடுமாதலால அவறறைத்தனியே எடுத துககூறவிலலை இலககிய நயஙகளதவிர திரிகூடநாதரது வழிபாட்டுககாலஙகளின முறைகளும பறபல காலஙகளில நடை பெறும விழா முறைகளும அன்பாகள செயத திருபபணிகளும, ஏறபடுத்திய கட்டளை விபரஙகளும சிறசில சரிததிரககுறிபபு களும திருப்புனகூாத் தேவாரததில சரிததிர நிகழசசியைச சுநதரமூாததி சுவாமிகள் பாடியிருககின்றது போல இநநூலி லும பாடியிருபபது மற்றொரு சிறப்பு.

நமது புலவருக்குப் பலவிதகவி இயற்றுந்திறமைமட்டுமலல, பற்பல கலவியும கலைகளையும அறிநது அனுபவித்தவா எனறே தெரிகிறது. இராக வகைகளிலும தாளவகைகளிலும கைதோாந தவரென்பது சொலலாமலே விளஙகும. விஞ்ஞானம, சித்தாந் தம, நடனநூல, நாடிநூல, மருத்துவநூல, பூமிநூல், வானநூல புராணம, இதிகாசம முதலிய கலவிப்பயிறசியுள்ள பலகலைக் களஞ்சியமெனபது குறவஞசி நூல ஒன்றே தெரிவிக்கும.

குற்றாலமாலை, தன்மையணி, உருவகவணி முதலியன நிறைந்து பக்தியைக் கிளப்பும் ஒரு அருமையான நூல். இதில் நமது புலவர் வாழ்க்கையைப்பற்றிய சிற்சிலகுறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. நூல் முழுமையும் குற்றாலத்துறைபவனை விளித்துப் பாடுகின்றது பாடல்கள் மிக எளிய நடையிலுள்ளன.

குற்றால ஊடல் நகைச்சுவை பொருந்திய ஒரு பகுதிநூல் ஊடல் என்பது புலவி. காதல் ஒழுக்கத்தில் ஒரு இனிமையான பகுதி. அஃதாவது தலைமகனும் தலைமகளும் ஓர் அமளிக்கண் கூடி இருந்துழிப் புலத்தற் காரணமில்லையாகவும், காதல் கைம்மிகுதலான் நுணுகியதோர் காரணமுளதாக உட்கொண்டு அதனைத் தலைமகன்மேலேற்றித் தலைமகள் புலத்தல். ஊடல், ஊடலுவகை இரண்டையும் அகப்பொருள் நூல்களில் விரிவாகக் காணலாம். குற்றால ஊடல் நூலில் இறைவியும் இறைவனும் அன்புப்பெருக்கால் ஒருவரையொருவர் குறை கூறி (எள்ளி) நகையாடி விளையாடுகின்றனர். இதில் இறைவன் தன்மையும் அநேக புராணக்குறிப்புகளும் கிடைக்கின்றன. புலவர் நகைச்சுவை மூலமாக இறைவன் குணங்களைச் சித்தரிக்கின்றார்.

தென்பா லுகந்தா டுந்தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ
பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர்
விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ

என்ற திருவாக்குப்படி இறைவனுக்கும் இறைவிக்கும் புலத்தலும் உவத்தலும் கற்பித்துப்பாடல் உலக வழக்கைக் கையாண்டு பாக்களில் அதை இறைவன் இறைவி மேலேற்றி அவர்கள் தன்மைகளை யுணர்த்தியும் விளக்கியும் புகழ்ந்தும் வருகிற ஓர் முறை. இறைவனைத் தலைவனாகவும் பிள்ளையாகவும், தன்னைத் தலைவியாகவும் தாயாகவும் பாவித்துத் தன் அன்பைப் பாக்களில் வெளிப்படுத்துவது போன்றதொன்று.

தேவார ஆசிரியர்களும் இம்முறையில் இறைவனை வழிபட்டிருக்கின்றனர். திருநாவுக்கரசர்:

'சூடினார் கங்கையாளைச் சூடிய துழனிகேட்டங்கு
ஊடினாள் நங்கையாளு மூடலை யொழிக்க வேண்டிப்
பாடினார் சாமவேதம் பாடிய பாணியாலே
ஆடினார் கெடிலவேலி யதிகை வீரட்டனாரே' என்றும்

சுந்தரர்: "வீண்பேசி மடவார்கை வெள்வளைகள் கொண்டால் வெற்பரையன் மடப்பாவை பொறுக்குமோ சொல்லீர்" என்றும் பாடியிருப்பதால் இறைவன்-இறைவியின் ஊடல் விளங்கும்.

நமது புலவரின் சந்ததியார் கல்வியறிவுகளில் மேம்பட்டு இன்றும் திருக்குற்றாலநாதர் சன்னதி பிரபந்த வித்வான்களாக விளங்குகின்றார்கள். நீடு வாழ்க.

திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி இப்போது நான்காவது பதிப்பாக வெளிவருகின்றது. திருக்குற்றால மாலையின் பிரதியொன்று நூலாசிரியர் வழியில் வந்த திரு. மே. தி சுப்பிரமணியக் கவிராயர் அவர்களும, அவர் மனைவியார் திருநிறை கோமதி அம்மாளும், மற்றொருபிரதி இப்போது காசி சர்வகலாசாலையில சைவ சித்தாந்தவிளக்க ஆசிரியர் திரு. எம. அருணாசலம் எம். ஏ., அவாகளும் அன்புடன உதவினார்கள். குற்றால ஊடலின் பிரதி நமது புலவர் வழித்தோனறல திரு. சொக்கலிங்கக்கவிராயர் மனைவியாரும திருநெல்வேலி ஹிந்து கலாசாலையில் முதற்றமிழ் ஆசிரியராயிருந்து கி. பி. 1922-ம வருடம் வேலஸ் இளவரசரிடம சிலத்தும கடகமும் பெற்று மரியாதை செய்யப்பட்ட கவிஞர் மே. சொ. சுப்பிரமணியக கவிராயர் தாயும், 95 ஆணடுகள் வாழ்ந்து புலவரியறறிய நூலகளையே தான் பாடி ஆனநதிதது மறறவர்களுக்கும அதை ஊட்டி சின்னாட்கு முன் இறைவனடி சேர்ந்தவருமாகிய சொக்கம்மாள் அளித்தாள். இமமூவருடைய ஆர்வமும தமிழ்மொழிப்பற்றும் பின்பற்றத் தகுந்தது. இவர்களுக்குத்திருக்குற்றாலக்கோயிலதிகாரிகள் சார்பாக மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

வாழ்க தமிழ். வாழக வையகம்.

A. C. ஷண்முகநயினார்,
ஜாயின்ட் தர்மகர்த்தர்,
திருக்குற்றாலநாதசுவாமி கோயில்
திருக்குற்றாலம்.

தென்காசி,
7—3—45

*

Preface to the second edition.

" Truth is the property of the Infinite,
The pursuit of Truth of the Finite"—*Von Muller.*

'Thirukuttala Kuravanji' is a piece of literary work unique in character. Precedents it had none: one or two have attempted to follow, but with indifferent success. It belongs to the general class of street dramas a style of performance which still persists, though unhappily fast dying out.

South Indian devotional literature, God-intoxicated as it is, knows of no higher or more appealing symbolism than the refined love of man and woman. The soul seeking its creator is like the high-born lady who has had a glimpse of the royal lover, but has missed him, and sits waiting for him, too innocent of the world to set out to seek him, too modest to confess her love and too much unsettled to hide it successfully. Even thus does the Divine spark keep troubling this finite clod, till at last it rejoins the parent-fire. The Eternal one has divided itself into two, which ever seek to merge themselves each in the other. And on the finite plane, nothing can symbolise this better than human love. What nobler aim can a play have than to capture the mind of a crowd with a tale of love that all the while points to the higher way ?

The human-divine love motif was then common to South Indian literature. The uniqueness of the present work consists in the introduction of the Kurathi

and the duplication of the love theme. The Kuravars of today are a very depressed class. Their modes of livelihood are precarious; they are still noted only for basket-making; they are known to snare birds and small animals, including vermin like bandicoots; their life is, in a word, squalid. But not so very long ago, theirs would seem to have been a picturesque life, to judge from this work. They were then as now essentially nomadic, and the wandering life of these gipsies seems to have given them a fund of experience and quaint knowledge. The gipsy woman alone seems to have preserved traces of her ancient lore, for she is still sought after to tell the fortunes or tattoo the bodies of the higher-placed sisters. A roaming carefree life with its ups and downs and its innumerable points of contact with people high and low, of various climes and communities, would necessarily polish the wit of the dullest person; and the Kuravars would appear to have been anything but a dull lot. The scenes where Singan (the Kuravan) and Singi (the Kurathi) appear are indeed full of the most sparkling wit. The introduction of such characters in a street-play was calculated to enliven the interest and relieve the tedium incidental to the otherwise frail structure of such plays. To do this without doing violence to the main theme is a stroke of genius for which our author deserves unstinted praise.

The heroine, a lovely maiden accomplished in all the arts and graces of the period, is out playing tennis, which appears to have been even then quite a lady's accomplishment. While thus engaged, she sees Thirukudanathar (the deity of Courtallam) come out in procession. She feels strangely affected, but does not quite

realise what her malady or what the cause of the trouble is. The fine moonlight and the pleasant breeze, otherwise so welcome, now torment her with thoughts of love. She chides the Moon and Cupid for their cruelty to her in a helpless condition. She communes with her companions and finds out she has fallen in love. But who is her lover ? When will he come again ? Will he come at all ? Is this passion to be fruitless ? or is she only to pine away (her bangles are already slipping off her wrists) and die ? At this juncture appears the Kurathi. She may know something of this mysterious lover, for she is a much travelled person. She has gone round the whole of India and even to the confines of China. She has met many royal personages and has been richly rewarded by them. For is she not mistress of the occult ? She is ushered in and consulted. Of course, the cause, of the trouble is plain to her. She knows who the lover is, and describes not only his person, but also his country and his abode. From the lips of this gipsy we get one of the finest descriptions of Courtallam and its precincts. The heroine now knows all that she can from an outsider. Description has served to illumine much that was dark before. Concentration may now begin and realisation follow in its wake. The gipsy has fulfilled her function; she is suitably rewarded and allowed to depart.

This, however, is not the last we see of the Kurathi. Her intervention, though not improbable, may look more or less mechanical or artificial. But the gipsy is no machine; she is a human being, capable of loving and being loved. And the human interest is kept up when we see her own lover, Singan, on the stage. Singan is a

fine man of his class, expert in the walks of life common to his community. While pursuing successfully his usual avocation of snaring birds, he sees Singi, loves her and follows her. He misses her for a while, makes a search and when at last he finds her again he is bewildered at seeing her decked in silk and gold. He gets jealous. Where could she have got these ? Has any one fore-stalled him ? Then we hear Singi soothe him and dispel his fears with her wondrous tales of the countries she had visited, the people she had met, and an exhibition of her skill which had brought her the gifts she was showing off.

The introduction of this second love theme has the effect of giving body to the play. It may be compared to the effect of the bass in a piece of music. The tune played is good, but the bass and the tenor together make for the richness of the music. The tale of the soul in quest of God is good; the tale of the man in pursuit of a woman is common. But the good and the common put together make this work what it is-excellent.

The slight change of emphasis in the two love themes is also note worthy. It is the love of a woman in the one case and that of a man in the other. If psychologists are correct, the love of a woman is purer, fuller and more lasting than that of a man. Is it not fitting that both these should be presented side by side in relation to and contradistinction from Divine Love which indeed is the sole theme and the undercurrent of the play ?

Kuravanji displays much historical and geographical knowledge besides throwing a flood of light on the social

life of the period to which it belongs. Those who wish to know more about its varied merits must go to the work itself; for no criticism can do justice to its infinite grace and beauty. The editor has only attempted to show that here is a production of the first rank by a poet of the first class.

The fame and popularity of the play may be further judged from the fact that the Raja of Tanjore created an endowment for its annual staging in the Siva Temple at Tanjore, at the time of the Navarathri festival. The performance is being given to this day.

Rao Sahib. K S. Karpagavinayagam Pillai

25—10—27

மூன்றாம் பதிப்பின் முகவுரை.

ஆயிரம ஆண்டுகளுககு முன் தமிழில் அருமையான கவிகள் இயற்றப்பட்டன. திருக்குறள், திருவாசகம், காரைக்கால அம் மையார் அற்புதத் திருவந்தாதி, குலசேகர ஆழ்வார் பாசுரங்கள், பொய்கை ஆழ்வார் பாடல்கள, கலிங்கத்துப்பரணி, கமபராமா யணம முதலானவை அனுபவிக்கத்தக்க கவிகள். அவைகளை க கற்கும்போது தமிழராகிய நமக்குத் தனித்த ஒரு பெருவகை பிறக்கிறது. அவைகளுக்குப்பிறபாடு உணடாயிருக்கிற நூல் கள் — புராணங்கள், கோவைகள், அந்தாதிகள் எல்லாம அனேகமாய்க் கவித்துவம என்பது இல்லாத, எதுகைமோனை களைக் கணக்காக அமையுமபடி செய்துதீர்த்த செய்யுள்களாகத் தான் முடிந்தன. பூர்வமான, தமிழப்பணபு, கவிப்பண்பு, இதயப் பண்பு இவைகளை ஆசிரியாகள அறவே மறந்துவிட்டார்கள் அல்லது ஒழித்துவிட்டார்கள எனறு சொல்ல வேண்டியிருக் கிறது. ஏது தமிழ்ககவி அஸதமித்தே போய்விட்டதோ என்று அஞ்சவே தோன்றும.

இந்த நிலைமையில் இருநூறு வருஷங்களுக்கு முன் திருநெல் வேலி ஜில்லாவில் மேலகரம என்ற சுமார் ஐமபது கூரைவீடுகள் உள்ள சிறிய ஊரில இருநத புலவா ஒருவர் தமிழ்ப்பாவையின் இன்பநிலைகளை அனுபவித்தறிந்து அறபுதமான கவிகளைபபாடி உதவினுர் என்பது பாலைவனத்துக்கு மத்தியில் கற்பகக்காவைக் கண்ட கணக்குத்தான். புலவர் திரிகூடராஜப்பன் கவிராயர் பாடிய 'குறவஞ்சி' தன்னுடைய புலமையைக்காட்டிவிட வந்த சொற்கோவை அலல; உண்மையாக இதயம் அனுபவித்த ரசங் களைத் தமிழுக்கே உரிய இசையிலும தாளத்திலும வைத்துப் பாடிய பாடல்கள். வழக்கோடு ஒட்டிய தமிழில் எளிமைபடப் பாடியிருப்பதால் தமிழராய்ப் பிறநத யாருமே கவிரஸத்தை அனுபவிக்கும்படியாக இருக்கின்றன. தமிழ் நூலகளை முறை யில் கற்றுணர்ந்தவர்களுக்கோ கற்கக்கற்கத் தெவிட்டாத தேன்தான்.

நாற்பது ஐமபது வருஷத்துக்கு முன்பு திருநெல்வேலி மதுரைச் சீமையில் தமிழ் கற்றவர் என்றால் குற்றாலக்குறவஞ்சி

யைக் கல்லாதவர் இருக்கமாட்டார்கள். மந்தை நாடகத்திலும் பரதநாட்டியத்திலும் குறவஞ்சிப் பாடலைப் பாடுவது சாமான்யம். எல்லாப்பள்ளிக்கூடங்களிலுமே பாடமாக வைத்துப் பாடும்படியாகக் கற்பிப்பார்கள். பிறகு ஆங்கில பாஷையைக் கற்க நமமவர் முயனறூர்கள். மதராஸ் யூனிவர்ஸிட்டியும பட்டம் அளித்துவிட்டது. அவ்வளவுதான. தமிழ் கற்பதே அகௌரவம. குற்றூலக்குறவஞ்சியைப் படிப்பது அனுபவிப்பது என்பது எவ்வளவு கேவலம! ஆங்கிலக்கவிகளை வைத்துக்கொண்டு எவவளவு கஷ்டபபட்டாலும சரி, அனுபவித்தோம என்று மாத்திரம சொன்னுல போதும அவர்களுககுப் பெரிய பெரிய மதிப்பு.

இருபத்தைந்து வருஷத்துக்கு முன் ஒரு திருத்தமான பதிப்பும், பன்னிரண்டு வருஷத்துக்கு முன் இரண்டாவது பதிப்பும் வெளிவந்தன. ஆனுலும, குறவஞ்சியைத் தமிழுலகம் கவனிதத பாடாக இலலை. காரணம, மேலே சொன்ன ஆங்கிலமோகம ஒன்று. மற்றது, பண்டைத்தமிழ் பண்டைத்தமிழ் என்று வழக்கொழிந்த பாஷையில் எழுதிய நூல்களின்மேல ஏற்பட்ட மோகம். தற்போது இநத மோகம் எலலாம் கொஞ்சம தெளிந்து வருகிறது. உண்மையான தமிழ்க்கவியை அனுபவிக்கவேண்டும என்ற அவா தமிழர் பலருக்கும உண்டாய் வருகிறது குறவஞ்சிக்கும பூர்வமாக ஏற்பட்ட மதிப்பு மறுபடியும ஏற்படலாம என்று சொல்லககாரணம் இருக்கிறது.

குறவஞ்சி ஆசிரியர் காலத்தில சாமான்ய மக்களுக்கும ஜமீன்தார்களுக்கும வின்னியாசமான செய்யுள்களிலும் கற்பனைகளிலும மற்றும போலியான விகடஙகளிலுமே விருப்பம இருநதது. ஆகவே அவர்களுடைய விருப்பததிற்கிணஙகியோ அலலது மற்றப்புலவர்களோடு ஒட்டிப்போகுமகாரணத்திறலோ சிற்சில அவசியம் அல்லாத விஷயங்களும கவிப்போக்குகளும அங்கொன்று இங்கொன்று காணக்கிடக்கின்றன. அவைகளை ஒதுக்கிவிட்டு நூலைப்பார்ப்போமானுல் ரொமப ரொம்ப வியக்கக்கூடியதாயும் தெவிட்டாத ரஸம உள்ளதாகவுமே இருக்கக் காண்போம். ஏதோ பழம புஸ்தகங்களையும நிகண்டுகளையும் வாசித்துவிட்டு அவைகளையே அப்படியுமிப்படியுமாக புரட்டுகிற காரியம அல்ல. இயற்கையை—புற இயற்கையையும் மக்களின் உள இயற்கையையுமே தான் இதயத்தோடு ஒட்டவைத்து அனுபவிததவர்.

ஓடக்காண்பது பூம்புனல் வெள்ளம்
ஒடுங்கக் காண்பது யோகியர் உள்ளம

இது புலவர் திருக்குற்றாலத்தைக கண்டு பாடியதலலவா! திணை இலக்கணத்தை முன்னாலை வைத்துக்கொணடு எழுதிய வெறும சமபிரதாயச் செய்யுளா? மேலும உண்மையான பழந் தமிழக் கவிகளை இதய தத்துவம புலப்படுமபடியாக ஊடுருவிக கற்றிருக்கிறார்.

வாகனைக்கண் டுருகுதையோ—ஒரு
மயக்கமதாய் வருகுதையோ
மோகமென்ப திதுதானோ—இதை
முன்னமே நான் அறியேன்! ஓ!
ஆகம எல்லாம பசந்தேனே — பெறற
அன்னைசொலலும கசந்தேனே
தாகம அன்றிப் பூணேனே—கையில
சரிவளையும காணேனே.

காதல் துறையில வெள்வளையைக் காணோமே! காணோமே! என்று பாடியதையெல்லாம பார்தது சடைததுபபோயிருக் கிறோம. ஆனால நம்முடைய ஆசிரியர் அதைக்கையாளுகிற விதத்தில் நாயகி கைவளையலகளை உணமையிலேயே காணுமலப போக்கிவிட்டு அங்குமிங்குமாகத் திகைத்துப்பார்க்கிற சாயல நம கண்முன்னாலை வநதுவிடுகிறது.

குறத்தி வருகிறது, குறிசொல்லுகிறது. வேடன் வருகிறது. பறவைகள் மேய்கிறது முதலான பாடலகளைப் பார்த்தால கவி யெலலாம், காட்டிலும் மலையிலுமதான் சஞ்சரிக்கிறது என்று சொலலத்தோன்றும. எத்தனை தடவை படித்தாலும அந்தப் பாடல்கள் புதிதாகவே தோன்றும.

சமயபக்தி என்றால் அது சம்பந்தமாக மூர்த்தியையும் ஸ்தலத்தையும் அனுபவிக்கிறதும் கூடத்தான்.

சுற்றாத ஊர்தோறும் சுற்றவேணடாம் புலவீர்
குற்றாலம் என்றொருகால் கூறினால்

போதும், என்று அழகாக அனுபவித்துப் பாடுகிறார். இயற்கை அழகையும், கடவுள் தததுவத்தையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து அனுபவித்து விடுகிறார். சிருஷ்டி தத்துவங்களில உள்ள உண்மைகளை தற்காலத்து ஸயன்ஸ் நிபுணர்களைப்போல

நேர்முகமாகக்கண்டு அனுபவித்துப்பாடுகிருர். ' ஒரே ஒரு தத்துவந்தான சகல பகுதிகளையும் ஒழுங்கான முறையில் இயங்கச் செய்கிறது என்பது தற்காலத்து ஸயன்ஸ் முடிபு. அதை இரு நூறு வருஷங்களுக்கு முன் நமது மேலகரம் கவிராஜர்

சாட்டிநிற்கும் அண்டம் எலாம் சாட்டையிலாப் பம்பரம்போல்
ஆட்டுவிக்கும் குற்ருலத் தண்ணலார்

எனறு உடல் புளகிக்கப்பாடுகிருர்.

இப்படிச் சிறிய விஷயம பெரிய விஷயம எல்லாவற்றையும் பற்றிப்பாடுகிருர். ஆனல ஒன்று: அவைகளுக்குள் எல்லாம ஒரு ஹாஸ்ய ரசமும ஒரு பக்தி ரசமும பின்னிக்கொண்டு ஓடு வதைப்பார்ககலாம இதைப்பார்த்து அனுபவிக்கக் கொடுத்து வைத்தவர்கள் தமிழர்கள்தான.

ராவ்சாகிப் கற்பகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் குறவஞ்சியின் கவிநயத்தை திறமபட மதிதது அனுபவித்தவர்கள. அவர்க ளாலதான் குறவஞ்சி எத்தகைய கவிச்சிறப்புவாய்ந்தது யென்ற விஷயம தமிழுலகுக்குத் தெரியவந்தது. அவர்களுடைய பதிப் பையே ஒட்டியுள்ளது இந்த மூனருமபதிப்பு.

திருக்குற்ருல தேவஸதானத்திலிருந்து "குறவஞ்சியை" புதிய பதிப்பாக வெளியிடுவது ரொம்பவும போற்றத்தகுந்த விஷயம. ஆசிரியரின் மறறப் பிரபந்தங்களையும இதோடு வெளி யிடுகிருாகள். தாமகாத்தர் ஸ்ரீமான வி. எஸ். சண்முகநாத முதலியார் அவாகளுககும, மானேஜர் V சஙகரலிங்க முதலியார் அவர்களுக்கும தமிழுலகம ரொமபவும கடமைப்பட்டுள்ளது.

திருநேல்வேலி, 5-12-1937 } டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார்.

உ
சிவமயம்

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

பூமலி யிதழி மாலை புனைந்தகுற் றாலத்தீசா
கோமலர்ப் பாதம போற்றிக் குறவஞ்சித் தமிழைப்பாட
மாமதத் தருவி பாயு மலையென வளர்ந்தமேனிக்
காமலி தருப்போ லைந்து கைவலான் காவலானே. (1)

முருகக்கடவுள்.

பன்னிருகை வேல்வாங்கப் பதினொருவர் படைதாங்கப் பத்துத்திக்கும்
நன்னவவீ ரரும்புகழ மலைகளெட்டுங் கடலேழு நாடியாடிப்
பொன்னின்முடி யாறேந்தி யஞ்சுதலை யெனக்கொழித்துப் புயநான் மூன்
[றுய்த்
தன்னிருதா டருமொருவன் குற்றாலக்குறவஞ்சித் தமிழ்தந்தானே. (2)

(அரும்பதவுரை) (1) மலி-நிறைந்த. இதழி-கொன்றை. கோ-மேன்மை. மதத்தருவி-மதத்தாலாகிய அருவி. கா-காத்தல். தரு-கற்பக விருக்ஷம். ஐந்து கைவலான்- நான்கு கைகளும்-துதிக்கையாகிய ஐந்தாவது திருக்கையையுமுடைய விநாயகன். காவலான்-காவலையுடையவன்.

(2) பதினொருவர் படை - பதினொரு உருத்திரராகிய ஆயுதங்கள்; அவையாவன: தோமரம், கொடி, வாள், குலிசம், பகழி, அங்குசம், மணி, பங்கயம், தண்டம், வில், மழு. பத்துத்திக்கு-கிழக்கு முதலிய நான்கும், ஆகாயமும், பாதாளமும், தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடகிழக்கு, வடமேற்கு ஆகிய நான்கும். நவவீரர்-உமாதேவியார் திருவடிச்சிலம்பினின்றுந் தோற்றிய நவசக்திகள் வயிற்றிற்பிறந்த வீரவாகுதேவர்முதலிய ஒன்பதின்மர். மலைகளெட்டு-கைலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலமலை, கந்தமாதனம். கடலேழு-நன்னீர், உவர்நீர், பால், தயிர், நெய், தேன், கருப்பஞ்சாறு ஆகிய கடல்கள். ஆடி- திருவிளையாடல் செய்து. பொன்னின் முடியாறேந்தி-பொன்போல ஒளி வீசுகின்ற ஆறு திரு முகங்களுடைய. அஞ்சுதலை-பயப்படுதலை. ஒழித்து-கெடுத்து. இச்செய்யுளில் பன்னிரண்டு முதல் ஒன்றுவரையுள்ள கிழெண்களின் பொருள் முறையே வந்திருக்கும் அழகு காண்க.

திரிகூடநாதர்.

கிளைகளாய்க் கிளைத்தபல கொப்பெலாஞ் சதுர்வேதங் கிளைகளீன்ற
களையெலாஞ் சிவலிங்கங் கனியெலாஞ் சிவலிங்கங் கனிகளீன்ற
சுளையெலாஞ் சிவலிங்கம் வித்தெலாஞ் சிவலிங்க சொரூபமாக
விளையுமொரு குறும்பலவின் முளைத்தெழுந்த சிவக்கொழுந்தை வேண்டு
[வோமே (3)

குழல்வாய்மொழியம்மை

தவளமதி தவழ்குடுமிப் பனிவரையின் முளைத்தெழுந்து தகைசேர்முக்கட்
பவளமலை தனிலாசை படர்ந்தேறிக் கொழுந்துவிட்டுப் பருவமாகி
யவிழுநறைப் பூங்கடப்பந் தாமரையு மீன்றொருகோட் டாம்பலீன்று
குவலயம்பூத் தருள்கொடியைக் கோதைகுழல் வாய்மொழியைக் கூறு
வோமே. (4)

சைவ சமயாச்சாரியர் நால்வருள் மூவர்.

தலையிலே யாறிருக்க மாமிக் காகத்
தாங்குகட லேழழைத்த திருக்குற்றாலர்
சிலையிலே தடிததடம புயதகை வாழ்த்திச்
செழித்தகுற வஞ்சிநா டகத்தைப் பாட
அலையிலே மலைமிதகக வேறி னனும
அத்தியிலே பூவையந்நா ளழைப்பித் தானுங்
கலையிலே கிடைததபொரு ளாறறிறபோட்டுக்
கனகுளத்தி லெடுத்தானுங் காப்ப தாமே. (5)

---

(3) கிளை-கூட்டம். சதுர்-நான்கு. களை-வளார்-பலவின் பிஞ்சு. பலாமரம் தலவிருக்ஷம். நான்குவேதங்களும் பலாமரமாக முளைத்தெழுந்து இறைவனைத்தொழுது நிற்பதாகத்தலபுராணங்கூறும்,

(4) தவளம் வெண்மை. குடுமி-உச்சி. பனிவரை-இமயமலை. தகை-அழகு. முக்கட்பவளமலை-மூன்று கண்களையும் பவள நிற மேனியையு முடைய சிவன், (உவமையாகுபெயர்) 'மாற்றுவெள்ளி மலையிலொரு பவளமலை கொலுவிருக்கு மகிமை போல' என்று திருக்குற்றால ஊடலில் ஆசிரியர் சிவனைச்சிறப்பித்தது காண்க. கொழுந்துவிட்டு-வளர்ந்து. பருவம் பக்குவம். அவிழும்-விரியும். நறை தேன். தாமரை-மாலையுடைய முருகக்கடவுளை, ஆம்பல்-யானைமுக விநாயகரை. குவலயம்-உலகம், பூத்து-உண்டாக்கி. இதில் கொடியென்றதற்கேற்பத் தாமரை, ஆம்பல், குவலயம் (நீலோற்பலம்) ஆகிய மலர்களைப்பூத்தெனக்கூறிய சிலேடை நயம்

(5) ஆறு-கங்காநதி. மாமி-காஞ்சனமாலையாகிய மாமி. கடலேழழைத்த-இறைவனின் 64 திருவிளையாடலில் ஒன்று. சிலையில்-மலையைப் பார்க்கினும். தடித்த-பருத்த. தடம்-விசாலம். அலை-கடல். மலை-கல்(ஆகுபெயர்). அத்தியில்-எலும்பால். பூவை-பெண் (ஆகுபெயர்). கலையில்-தேவாரப்பதிகத்தால். ஆற்றில்-விருத்தாசலத்து மணிமுத்தா நதியில். கனம் - மேன்மை தங்கிய. குளத்தில் - திருவாரூர்க் கமலாலயத்தில். முறையே திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் மூவரையுங் குறிக்கும். கல் மிதக்காது. அத்தி பூக்காது. ஆற்றிலிட்டபொருள்குளத்தில் வாராது. எனினும் முடியாப்பொருளை முடிப்பித்ததாகக்கூறும் பொருள்நயங்காண்க.

அகத்தியமுனிவர், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

நித்தர்திரி கூடலிங்கர் குறவஞ்சி நாடகத்தை நிகழ்த்த வேண்டி
முத்தர்திரு மேனியெல்லா முருகவே தமிழுரைத்த முனியைப்பாடி
யித்தனுவி லாத்துமம்விட் டிறக்குநாட் சிலேட்டுமம் வந் தேறுவண்ணம்
பித்தனடித் துணைசேர்ந்த வாதவூ ரானடிகள் பேணுவோமே. (6)

சரசுவதி.

அடியிணை மலருஞ் செவ்வா யாம்பலுஞ் சிவப்பினாலே
நெடியபூங் குழலு மைக்க ணீலமுங் கறுப்பினாலே
படிவமும் புகழுஞ் செங்கைப் படிகமும்போல வெளுப்பாஞானக்
கொடிதனைத் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சிக் கியம்புவோமே (7)

நூற்பயன்.

சிலைபெரிய வேடனுக்கு நரிக்கும் வேதச்
செல்வருக்குந் தேவருக்கு மிரங்கி மேனாட்
கொலைகளவு கட்காமங் குருத்து ரோகங்
கொடியபஞ்ச பாதகமுந் தீர்த்ததாலே
நிலவணிவார் குற்றால நினைத்த பேர்கள்
நினைத்தவரம் பெறுவரது நினைக்க வேண்டிப்
பலவளஞ்சேர் குறவஞ்சி நாடகத்தைப்
படிப்பவர்க்குங் கேட்பவர்க்கும் பலனுண்டாமே. (8)

---

(6) நித்தர்-எப்பொழுதும் உள்ளவர். திரிகூடம்-திருக்குற்றாலம். முத்தர்-மலமில்லாதவர். தமிழ் உரைத்த - பல நூல்களியற்றித் தமிழ் வளர்த்த. முனி-அகத்திய முனிவர். ஆத்துமம்-உயிர். ஏறுவண்ணம்-மேற் படாத விதம். பித்தன்-சிவன். 'பித்தா பிறை சூடி' என்பது தேவாரம். இக்கவியில், வாதவூரா னென்றதற்கேற்ப வாதத்துக்கினமாகிய பித்த சிலேட்டுமங்களையும், அவற்றால் வரும் பிணிகளைப்போக்கும் வைத்தியத்தலைமையாசிரியராகிய அகத்திய முனிவரையும் கூறிய நயங் காண்க.

(7) படிவம்-திருமேனி. படிகம்-பளிங்குமணி. ஞானக்கொடி-சரசுவதி. இக்கவியில் சிவப்பு முதலிய மூன்று நிறமுள்ள அவயவங்களைத் தனித்தனி தொகுத்துக்கூறிய நயமும், குறவஞ்சியென்பதற் கியையச் சரசுவதியை ஞானக்கொடியென உருவகஞ்செய்த நயமுங்காண்க.

(8) சிலை-வில்லால். வேடன் முதலிய நால்வருக்குங் கொலைமுதலிய பாதக நீக்கிய சரித்திரம் திருக்குற்றாலத் தலபுராணம் வேடன் வலம்வந்த சருக்கத்திலும், மந்த மாருதச் சருக்கத்திலும், தருமசாமி சருக்கத்திலும், தேவர்கள் சிவத்துரோகந் தீர்ந்த சருக்கத்திலுங்காண்க. அது-அத் திருக்குற்றாலத்தை. வேண்டி-பொருட்டு. தலத்தின் பெருமையும் தலத்தைச்சார்ந்தவர் பாவம் தீர்தலும், நினைப்பவர் நினைத்த வரம் பெறுவர் என்பதையும் விளக்குகிறது.

அவையடக்கம்.

தாரினை விருப்ப மாகத் தலைதனில் முடிக்குந் தோறும்
நாரினைப் பொல்லா தென்றே ஞாலத்தோர் தள்ளுவாரோ
சீரிய தமிழ்மா லைக்குட் செல்வர்குற் றாலத்தீசர்
பேரினு மெனது சொல்லைப் பெரியவர் தள்ளார்தாமே. (9)

நூல்.

கட்டியக்காரன் வரவு.

தேர்கொண்ட வசந்தவீதிச் செல்வர்குற் றாலத்தீசர்
பார்கொண்ட விடையிலேறும் பவனியெச் சரிக்கைகூற
நேர்கொண்ட புரிநூன் மார்பு நெடியகைப் பிரம்புமாகக்
கார்கொண்ட முகிலே றென்னக் கட்டியக்காரன் வந்தான் 1

இராகம்-தோடி. தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) *பூமேவு மனுவேந்தர் தேவேந்தர் முதலோரைப்*
புரந்திடுஞ்செங் கோலான் பிரம்புடையான்
(2) *மாமேருச் சிலையாளர் வரதர்குற் றாலநாதர்*
வாசற் கட்டியக்காரன் வந்தனனே (2)

திரிகூடநாதர் பவனி வருதலைக் கட்டியக்காரன் கூறுதல்.

விருத்தம்.

மூக்கெழுந்த முத்துடையா ரணிவகுக்கும்
நன்னகர மூதூர் வீதி
வாக்கெழுந்த குறுமுனிக்கா மறியெழுந்த
கரங்காட்டும் வள்ளலார்சீர்த்

---

(9) *தார்-பூமாலை. மாலைக்குள்-மாலைக்குள்ளிருக்கும்.*

(1) *தேர்கொண்ட - (மன்மதன்) தேராகக்கொண்ட. வசந்தவீதி தென்றற்காற்று வரும் தெரு. பார்கொண்ட-பூமிதேவியை மனையாளாகக் கொண்ட. விடை-விஷ்ணுவாகிய இடப வாகனம். பவனி-திருவுலா வருதலை. எச்சரிக்கை-முன் அறிவித்தல். புரி-முறுக்கிய. கார்-கருநிறம். முகிலேறு-சிறந்த மேகம். கட்டியக்காரன்-புகழ்கூறுவோன்.*

(1) *மனுவேந்தர்-மனிதர்க்கரசர். புரந்திடும்-காக்கும். செங்கோல்-நீதி.*

(2) *மூக்கெழுந்த முத்து-மூக்கினிடத்துத்தோன்றிய முத்து; மூக்குத்தி. உடையார்-உடையவராகிய. அணிவகுக்கும்-(மன்மதன்) சேனையைப்பிரித்து நிறுத்தப்படும். வீதி-தெருவில். வாக்கு-தமது திருவாக்கால். எழுந்த-(இமயமலைவிட்டு) எழுந்துவந்த. மறி-மான். மறியெழுந்த கரங் காட்டலாவது: விஷ்ணுவாயிருந்தவர் சிவபிரானுகத் தரிசனங்காட்டுதல்.*

தேக்கெழுந்த மறை நான்குஞ் சிலம்பெழுந்த
பாதர்விடைச் சிலம்பிலேறி
மேக்கெழுந்த மதிசூடிக் கிழக்கெழுந்த
ஞாயிறுபோல் மேவினாரே. (3)

இராகம்-பந்துவராளி. தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

பவனி வந்தனரே மழுவிடைப் பவனி வந்தனரே

அநுபல்லவி.

அவனிபோற்றிய குறும்பலாவுறை மவுனநாயகர் எவனநாயகர்
சிவனுமாயரி யயனுமானவர் கவனமாலவிடை யதனிலேறியே
(பவனி)

சரணங்கள்.

(1) அண்டர் கூட்டமு முனிவர் கூட்டமும
அசுரர் கூட்டமு மனிதராகிய
தொண்டர் கூட்டமும் இமைப்பி லாரெனச்
சூழ்ந்து தனித்தனி மயங்கவே
பண்டை நரரிவர் தேவ ரிவரெனப்
பகுத்து நிறுவிய வேளை தொறுந்தொறும
மண்ட லீகரை நந்திபிரம்படி
மகுட கோடியிற புடைக்கவே. (பவனி)

தேக்கு-நிறைவு. சிலம்பு-நூபுரம்(ஆக). விடைச்சிலம்பு-இடபமாகிய மலை மேக்கெழுந்தமதி-மூன்றாம்பிறைச்சந்திரன். கிழக்கெழுந்தஞாயிறு-உதயகால சூரியன். இக்கவியில் சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் திசைகளைப் புணர்த்திக்கூறிய தொரு நயம்

(4) மழவிடை - இளமைதங்கிய இடபவாகனம். மவுனநாயகர்-சாத்துவிக குணமுடைய நாயகர். எவனம்-இளமைப்பருவம். (இடைக்குறை). கவனம்-வேகம்.

(1) இமைப்பிலார்-கண் மூடுதல் இல்லார். பகுத்து-பிரித்து, நிறுவிய வேளை-நிறுத்திய காலம். மண்டலீகரை-பூமியையாளும் அரசரது. கோடி-வரிசை. புடைக்க-அடிக்க. நந்திபிரம்படி மண்டலீகரது மகுட கோடியிற் புடைக்கவெனக் கூட்டுக.

(2) தடுப்ப தொருகரம கொடுப்ப தொருகரந்
தரித்த சுடர்மழு விரித்த தொருகரம
எடுத்த சிறுமறி பிடித்த தொருகரம
இலஙகப பணியணி துலங்கவே
யடுத்த வொருபுலி கொடுதத சோமனும
ஆனை கொடுததவி தானச்சேலையும்
உடுதத திருமருங கசைய மலரயன்
கொடுதத பரிகல மிசையவே. (பவனி)

(3) தொடரு மொருபெருச் சாளி யேறிய
தோனறல செயபபடை தாஙகவே
யடல் குலாவிய தோகை வாகனத
தரசு வேலவலம வாஙகவே
படலை மாரபினிற கொனறை மாலிகை
பதகக மணியொளி தேஙகவே
உடைய நாயகன வரவு கணடுகண
டுலகெலாந தழைததோஙகவே. (பவனி)

---

(2) தடுப்பது-அடியார்களுக்குப் பயத்தை வரவொட்டாமல் தடை செய்வது தரித்த-தாஙகப்பட்ட. மழு-மழுவாயுததததை. விரிததது-விரிந்துக்காட்டியது மறி-மான். பணியணி-சாப்பாபரணம்.சோமன்-வஸ்திரம். விதானச்சேலை-விரிவுள்ள வஸ்திரம். மருஙகு-இடையில். பரிகலம்-(தலையாகிய) போசன பாததிரம இதில் தடுக்குங்கையை அபயக்கையென்றுங கொடுக்குங்கையை வரதக்கையென்றுங கூறுவர் மழுவும், மானும், புலியும், ஆனையும் ஆகிய நான்கையுந தாருகாவனததது முனிவாகள் சிவபிரானைக்கொல்லும்படி விடுததபோது அவர் முன்னிரணடையும இரணடு கையிலே பிடித்து வைத்துக்கொண்டு மற்ற இரண்டையும உரிதது அவவிரண்டு தோல்களையும் உடையாகத் தரித்துக்கொணட சரிதம் கநத புராணம் ததீசியுததரப் படலத்திற் காணக.

(3) பெருச்சாளி கயமுகாசுரனாகிய பெருச்சாளிவாகனம் தோன்றல்-விநாயகர். படை-சேனையை தாங்க-காக்க அடல் வலிமை. தோகை-மயில். வேல்வலம்-வேலாயுததத்தாலாகிய வெற்றியை. வாங்க-கொணடுவர. படலை-விரிந்த மாலிகை-மாலை தேங்க-நிறைய.

(4) இடியின் முழக்கொடு படரு முகிலென
யானைமேற்கன பேரிமுழக்கமுந்
துடியின முழக்கமும் பரந்து திசைக்கரி
துதிக்கை யாற்செவி புதைக்கவே
அடியார் முழக்கிய திருப்பல் லாண்டிசை
யடைத்த செவிகளுந் திறக்க மூவர்கள்
வடிசெய் தமிழ்த்திரு முறைக ளொருபுறம்
மறைக ளொருபுறம் வழங்கவே. (பவனி)

(5) கனக தம்புரு கின்ன ரங்களி
யாசை வீணை மிழற்றவே
யனக திருமுத்தின சிவிகை கவிகைபொ
னால வட்டம் நிழற்றவே
வனிதை மார்பல குஞ்சம சாமரை
வரிசை வீசிச் சுழற்றவே
தனத னிந்திரன் வருணன் முதலிய
சகல தேவரும் வழுத்தவே. (பவனி)

(6) சைவர் மேலிடச் சமணர் கீழிடச்
சகல சமயமு மேற்கவே
கைவலா ழியங் கருணை மாலொடு
கமலத் தோன்புடை காக்கவே

---

(4) படரும் - நடக்கும். முகில் - மேகம். பேரி - முரசுவாத்தியம். துடி - குறிஞ்சி நிலவாத்தியம்; இஃதன்றிச் சிவபிரான் கையிலிருக்கும் உடுக்கை யெனவுமாம். குற்றாலம் குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ளதாதலால் அந்நில வாத்தியமென்பதே மிக நல்லது. பரந்து - வியாபித்தலால். திசைக்கரி - திக்கு யானைகள். புதைக்க - பொத்த; மூட. பல்லாண்டு - மங்கலவாழ்த்தொலி. அடைத்த செவிகளும் - வாத்தியவோசையால் அடைக்கப்பட்ட காதுகளையும். மூவர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய மூவர். தமிழ்த்திருமுறை - தேவாரப்பதிகங்கள். வழங்க - உலாவிவர.

(5) கனகதம்புரு - தங்கமிழைத்த ஒருவகை வீணை. கின்னரம் - ஒருவித வீணை. களி ஆசை - மகிழ்கின்ற ஆசையையுடைய. மிழற்ற - ஒலிக்க. அனக - அநேகம். சிவிகை - பல்லக்கு. கவிகை - குடை. ஆலவட்டம் - ஒருவித குடை. நிழற்ற - நிழலைச்செய்ய. குஞ்சம் - வீசுங்குஞ்சம்; அஃதொரு விருது. சுழற்ற - சுற்றிவீச. தனதன் - குபேரன். வழுத்த - துதிக்க. அநேகம் என்பது சந்தநோக்கி அனகமென்றாயிற்று.

(6) ஏற்க - அங்கீகரிக்க. வல் - வலிய. ஆழி - சக்கராயுதம். புடை - (இரண்டு) பக்கத்திலும்.

ஐவர் நாயகன் வந்த னன்பல
வமரர் நாயகன் வந்தனன்
தெய்வ நாயகன் வந்த னன்னெனச்
சின்ன மெடுத்தெடுத் தார்க்கவே (பவனி)

(7) சேனைப் பெருக்கமுந் தானைப் பெருக்கமுந்
தேரின் பெருக்கமுந் தாரின் பெருக்கமும்
ஆனைப் பெருக்கமுங் குதிரைப் பெருக்கமும்
அவனி முழுதினு நெருங்கவே
மோனைக் கொடிகளின காடு நெடுவெளி
மூடி யடங்கலும் ஓடி யிருண்டபின்
ஏனைச் சுடர்விரி யிடப கேதன
மெழுந்து திசைதிசை விளங்கவே (பவனி)

(8) கொத்து மலர்க்குழற் றெய்வ மங்கையர்
குரவை பரவையை நெருக்கவே
யொத்த திருச்செவி யிருவர் பாடலக
னூலக மேழையு முருக்கவே
மத்த ளம்புயல் போன்மு ழங்கிட
மயில னார்நடம் பெருக்கவே
சத்தி பயிரவி கௌரி குழன்மொழித்
தையலாளிட மிருக்கவே (பவனி) 4

ஐவர்நாயகன்-பிரமன், விஷ்ணு, ருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன் முதலிய பஞ்ச கர்த்தாக்களுக்குள் தலைமையானவன். எடுத்தெடுத்து - எடுத்துச்சொல்லி. ஆர்க்க-முழங்க.

(7) சேனை-ஆயுதம். தானை-காலாள், (பாரிசேட நியாயம்) தார்-கொடிப்படை. மோனைக்கொடிகள் – ஆதிக்கொடிகள்; அவை யாவன: சிவபிரான் பிரமனாகியும் விஷ்ணுவாகியுமிருந்த காலத்துள்ள அன்னக்கொடி, கருடக்கொடிகள். காடு-மிகுதி. மூடி-மூடுதலால். இருண்டபின்-இருளடைந்த பிறகு. ஏனை-மற்றை. சுடர்விரி-ஒளிமிகுந்த. இடபகேதனம்-ரிஷபக்கொடி. விளங்க-பிரகாசிக்க. நெடுவெளியடங்கலும் ஓடி மூடியெனக்கூட்டுக. ஓடுதல்-பரத்தல்.

(8) கொத்து-பூங்கொத்திலுள்ள குரவை-நடிக்கின்ற முழக்கம், பரவை-சமுத்திரத்தை. ஒத்த - சமானமாகிய. செவி - (திரிகூடநாதர்) காதுகளில் வசிக்கும். இருவர்-ஆகா, ஊகூ வென்னும் கந்தருவர்கள். தும்புரு நாரதர் என்றுங் கூறுவார்கள். புயல்-மேகம். இடம்-இடப்பக்கத்தில். மயிலனார் நடமென்பதற்குப் பொருத்தமாக மத்தள ஓசைக்கு மேக முழக்கத்தை உவமை கூறினார்.

பவனி காணப் பெண்கள் வருதல்.

விருத்தம்.

பாலேறும் விடையில்வருந் திரிகூடப் பெருமானார் பவனிகாணக்
காலேறுங் காமனுக்காக் கையேறும் படைப் பவுஞ்சாய்க் கன்னிமார்கள்
சேலேறுங் கலகவிழிக் கணைதீட்டிப் புருவநெடுஞ் சிலைகள் கோட்டி
மாலேறப் பொருதுமென்று மணிச்சிலம்பு முரசறைய வருகின்றாரே (5)

பவனி காணவந்த பெண்கள் சொல்லுதல்.

இராகம்-புன்னாகவராளி. தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்

(1) ஒருமானைப பிடித்துவந்த பெருமானைத் தொடர்ந்துவரும்
ஒருகோடி மான்கள்போல வருகோடி மடவார்
(2) புரிநூலின் மார்பனிவன் அயனென்பார் அயனாகிற்
பொங்கரவ மேதுதனிச் சங்கமே தென்பார்
(3) விரிகருணை மாலென்பார் மாலாகில விழியின்மேல
விழியுண்டோ முடியின்மேல் முடியுண்டோ வென்பார்
(4) இருபாலு நான்முகனுந் திருமாலும வருகையால்
ஈசனிவன் றிரிகூட ராசனே யென்பார்
(5) ஒருகைவளை பூணட பெணகள் ஒருகைவளை பூணமறந்
தோடுவார் நகைப்பவரை நாடுவார் கவிழ்வார்
(6) இருதனத்து ரவிக்கைதனை யரையிலுடை தொடுவார்பின்
இந்தவுடை ரவிக்கையெனச் சந்தமுலைக் கிடுவார்.

---

(5) பாலேறும்-வெண்ணிறமிகும். கால்-தென்றற்காற்று. படை-ஆயுதங்களையுடைய பவுஞ்சு-சேனை. சிலை-வில். கோட்டி-வளைத்து. பொருதும்-போர்செய்வோம். சிலம்பு-பாதசரம், காலிலணியும் ஆபரணம். முரசு அறைய-முரசு வாத்தியம்போல் முழங்க.

(1) ஒருமான்-தாருகாவனத்து ரிஷிகள் விடுத்த ஒப்பற்ற மான். பெருமான்-திரிகூடநாதர்.

(2) புரிநூல்-பூணூல். அயன்-பிரமன். தனிச்சங்கம்-ஒப்பற்ற சங்கக்குழை.

(3) விழியின்மேல்விழி-நெற்றிக்கண். முடியின்மேல் முடி-தலைமேற்சடை.

(5) வளை-வளையல். கவிழ்வார்-தலை குனிவார்.

(6) உடைதொடுவார்-சேலையாக்கட்டுவார். சந்தம்-அழகு.

(7) கருதுமனம் புறம்போக வொருகண்ணுக்கு மையெடுத்த
கையுமா யொருகணிட்ட மையுமாய் வருவார்
(8) நிருபனிவன் நன்னகரத் தெருவிலே நெடுநேரம
நிலலாளே வொருவசனஞ சொல்லாளே வென்பார்
(9) மெய்வளையு மறுவுடைய தெய்வநா யகன்முடித்த
வெண்மதியும விளங்குதெங்கள் பெண்மதிபோ லென் (பார்
(10) பைவளைத்துக் கிடக்குமிவன் மெய்வளையும் பாமபுகட்குப
பசியாதோ தென்றலைத்தான் புசியாதோ வென்பார
(11) இவ்வளைக்கை தோளமுந்த இவன்மார்பி லழுந்தாமல
என்னமுலை நமக்கெழுந்த வன்னமுலை யென்பார்
(12) மைவளையுங குழலசோரக் கைவளைகொண் டானிதெனன
மாயமோ சடை-தரித்த ஞாயமோ வென்பார. (6)

வசந்தவல்லி வருதல்.

விருத்தம்.

நன்னகர்ப் பெருமான் முன்போய் நாணமுங் கலையுந்தோற்ற
கன்னியர் சநுப்போற் காட்டிக் காமவேள் கலகமூட்டிப்

---

(8) நிருபன்-திரிகூடராசன். "நில்லாளோ மதனையின்னம் வெல் லாளோ" என்பது பாடபேதம்.

(9) தெய்வநாயகன் முடித்த மெய்வளையு மறுவுடைய வெண்மதி யெனக் கூட்டுக. மெய்வளையு மதியென்றது, பிறைச்சந்திரனை. பெண் மதிபோல் விளங்குதென்றது, வெள்ளை ஆதலாலென்க. வெள்ளை—வெண் ணிறம் (அறியாமை).

(10) பை—படம். இவன் மெய்வளையும் பைவளைத்துக்கிடக்கும் பாம்பெனக்கூட்டுக. காற்று, பாம்புக்கு உணவாதலால் தென்றலைத்தான் புசியாதோ என்றாள்.

(11) இவன் மார்பிலழுந்தாமல் நமக்கெழுந்த வன்னமுலை என்ன முலை யெனக்கூட்டுக. நமக்கு—நம்மிடத்து. என்ன - பயனற்ற.

(12) மைவளையும்-மேகஞ்சூழும். சடை சரித்த ஞாயமாவது: சடை முடி தரித்த பெரியவர், பிறர்பொருளைத் திருடாதிருத்தல்.

(7) கன்னியர் சநுப்போர் காட்டி-பெண்களுக்கு உதவிபோலத் தன்னைக் காண்பித்து. (சநு-உதவி) காமவேள்-மன்மதனுக்கு. கலக மூட்டி-சண்டை மூளும்படி செய்து.

பொன்னணித் திலதந்தீட்டிப் பூமலர் மாலைசூட்டி
வன்னமோ கினியைக்காட்டி வசந்தமோ கினிவந்தாளே. (7)

இராகம்-கல்யாணி. தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்.

(1) வங்கார ப் பூஷணம பூட்டித் திலதந்தீட்டி
மாரனைக்கண் ணாலே மருட்டிச்
சிங்கார மோகனப் பெண்ணாள் வசந்தவல்லி
தெய்வரம்பை போலவே வந்தாள்.

(2) கண்ணுக்குக் கண்ணிணை சொல்லத் திரிகூடக்
கண்ணுதலைப் பார்வையால் வெல்லப்
பெண்ணுக்குப் பெணம யங்கவே வசந்தவல்லி
பேடையன்னம போலவே வந்தாள்.

(3) கையாரச் சூடகமிட்டு மின்னாரை வெலலக்
கண்ணிலொரு நாடக மிட்டு
ஒய்யார மாக நடந்து வசந்தவல்லி
யோவியம போலவே வந்தாள்

(4) சல்லாப மாது லீலா குற்றால நாதர்
சங்க நெடு வீதிதனிலே
உல்லாச மாது ரதிபோல வசந்தவல்லி
யுருவசியும நாணவே வந்தாள். (8)

மோகினியைக்காட்டி- (திருமாலாகிய) மோகினிப்பெண்ணின் அழகைத் தன்னுடம்பிலே அலங்காரஞ்செய்து காண்பித்து, வசந்தமோகினி-வசந்தவல்லி. பொன்னணித் திலதந்தீட்டிப் பூமலர் மாலை சூட்டி, வன்ன மோகினியைக்காட்டி, கன்னியர் சறுப்போர்காட்டிக் காமவேள் கலக மூட்டி வசந்தமோகினி வந்தாளெனக்கூட்டுக.

(1) வங்காரம்-செப்பம்; ஒழுங்குற்ற (பொன்னாபரணம்)

(2) இணை-சமானம். பார்வையால்-பார்த்தலால். பேடை-பெட்டை.

(3) சூடகம் - கைவளை. கண்ணிலொரு நாடகம்-கண்பார்வையாலே மருளச்செய்கின்ற ஒப்பற்ற நடனம். ஓவியம்-சித்திரம். "ஓவியநேராகவே வந்தாள்" என்றும் பாடம்.

(4) சல்லாப மாது - சரசகுணத்தையுடைய வுமாதேவியிடத்து. லீலர் - லீலைசெய்கின்றவர். சங்கநெடுவீதி - நீண்ட சங்க வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட தெரு; மேல் வருவனவுமது. உல்லாசம் - மகிழ்ச்சி.

இராகம்-பைரவி. தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) இருண்ட மேகஞ்சுற்றிச் சுருண்டு சுழியெறியுங்
கொண்டையாள் குழை
யேறி யாடிநெஞ்சைச் சூறையாடும் விழிக்
கெண்டையாள்.
திருந்து பூமுருக்கி னரும்பு போலிருக்கும்
இதழினாள் வரிச்
சிலையைப் போல்வளைந்து பிறையைப் போலிலங்கு
நுதலினாள்.

(2) அரமபை தேசவில்லும விருமபி யாசைசொல்லும
புருவத்தாள் பிறர்
அறிவை மயக்குமொரு கருவ மிருக்குமங்கைப்
பருவத்தாள்.
கரும்பு போலினித்து மருந்து போல் வடித்த
சொல்லினாள் கடல
கத்துந் திரைகொழித்த முத்து நிரை பதித்த
பலலினாள்.

(3) பல்லி னழகையெட்டிப் பார்க்கு மூக்கிலொரு
முத்தினாள் மதி
பழகும் வடிவுதங்கி யழகு குடிகொளு
முகத்தினாள்.

---

(1) இருண்ட - கரிய. சுருண்டு - வளைந்து. சுழியெறியும் - நெறித்தலைசெய்யும். குழை - காதில். ஆடி - விளையாடி. நெஞ்சை - (ஆடவர்) மனத்தை. சூறையாடும் - கொள்ளை கொள்ளும். இதழ் - அதரம். வரிச்சிலை - வரிந்து கட்டிய வில்.

(2) அரம்பை தேச வில் - தேவலோகத்து இந்திரதநுசு. மருந்து- அமிழ்தம். வடித்த - தெளித்தெடுத்த. கத்தும்-முழங்கும். நிரை - வரிசைபோல.

(3) ஒரு முத்து - மூக்குத்தி. மதிபழகும் வடிவு - சந்திரன் வந்து பழகிக்கொள்ளும் உருவம்.

வில்லுப் பணிபுனைந்து வல்லிக் கமுகைவென்ற
கழுத்தினள் சகம்
விலையிட் டெழுதியின்ப நிலையிட் டெழுதுந்தொய்யி
லெழுத்தினள்.

(4) கல்லுப் பதித்ததங்கச் செல்லக் கடகமிட்ட
செங்கையாள் எங்குங்
கச்சுக் கிடக்கினுந்தித் திச்சுக்கிடக்குமிரு
கொங்கையாள்
ஒல்லுங் கருத்தாமனக் கல்லுஞ் சுழிக்குமெழி
லுந்தியாள மீதில
ஒழுங்கு கொண்டுளத்தை விழுங்கு சிறியரோம
பந்தியாள்.

(5) துடிக்கு ளடங்கியொரு பிடிக்கு ளடங்குஞ்சின்ன
இடையினள் காமத்
துட்ட னரண்மனைக்குக் கட்டுங் கதலிவாழைத்
தொடையினள்
அடுக்கு வன்னச்சேலை யெடுத்து நெறிபிடித்த
உடையினள் மட
அன்ன நடையிலொரு சின்ன நடைபயிலும
நடையினள்.

(6) வெடித்த கடலமுதை யெடுத்து வடிவுசெய்த
மேனியாள் ஒரு
வீமப் பாகமபெற்ற காமப் பாலுக்கொத்த
சீனியாள்

வில்லு - ஒளி; இதில் உ - சாரியை வல்லி - படர்கொடி. சகம் விலையிட்டு உலகத்தை விலைபேசி. நிலையிட்டு - நிலைநிறுத்தி. தொய்யிலெழுத்து - சந்தனக்குழம்பாலெழுதுமெழுத்து.

(4) கடகம் - கைவளை. கச்சு - முலைக்கச்சு; (கைத்து). தித்திச்சு - இனித்து ஒல்லும் - பொருந்தும் சுழிக்கும் - சுருளும். உந்தி - கொப்பூழ். பந்தி - வரிசை.

(5) துடி - உடுக்கு. பிடி - கைப்பிடி நெறிபிடித்த - கொய்து பிடித்த. அடுக்குவன்னச்சேலையாகிய உடையினையுடையாள் எனக்கூட்டுக.

(6) வெடித்த - மிக முழங்கிய வடிவு - அழகாக வீமப்பாகம் - வீமன் கையாற்சமைக்கும் பக்குவம், அது நளபாகம்போல்வதொன்று. காமப்பால்-ஆசையாகியபால்: ஆசைப்பகுப்பு. சீனி - ஒருமதுரப்பொருள். இங்கே பாலுஞ் சீனியுஞ் சேர்த்த பொருத்தங் காண்க.

பிடித்த சுகந்தவல்லிக் கொடிபோல் வசந்தவல்லி
    பெருக்கமே   சத்தி
பீட வாசர்திரி கூட ராசர்சித்தம்
    உருக்குமே. (9)

வசந்தவல்லி பந்தடித்தல்

விருத்தம்

வித்தகர் திரிகூ டத்தில் வெளிவந்த வசந்த வல்லி
தத்துறு விளையாட் டாலோ தடமுலைப் பணைப்பி னாலோ
நத்தணி கரங்கள் சேப்ப நாலடி முன்னே யோங்கிப்
பத்தடி பின்னே வாங்கிப் பந்தடி பயில்கின் றாளே. (10)

இராகம்-பைரவி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) செங்கையில் வண்டு கலின்கலி னென்று செயஞ்செய
    மென்றாட   இடை
சங்கத மென்று சிலம்பு புலம்பொடு தண்டை
    கலந்தாட   இரு
கொங்கை கொடும்பகை வென்றன மென்று குழைந்து
    குழைந்தாட   மலர்ப்
பைங்கொடி நங்கை வசந்த சவுந்தரி
    பந்து   பயின்றாளே.

சுகந்தம் - நல்ல வாசனையுடைய. பெருக்கம் - (அழகின்) மிகுதி. சத்திபீட வாசர் - (அறுபத்து நான்கு சத்திபீடத்தி லொரு சத்திபீடம் திருக்குற்றாலத்தில் உள்ளது; அந்தச்) சத்திபீடத்தில் வசிப்பவராகிய

(10) தத்துறு - தாவுகின்ற. பணைப்பு - பருமை. நத்து - சங்க வளையல். (ஆகுபெயர்) சேப்ப - சிவப்ப. முன்னேயோங்கி - முன்னேறிச் சென்று. பயில்கின்றாள் - பழகுகின்றாள்.

(1) வண்டு - வளையல். ஆட - ஒலிக்க. சங்கதம் - சந்தேகம். சிலம்பு - பாதசரம். புலம்பொடு - ஒலித்தலுடனே. பகை - (பந்தாகிய) பகையை. குழைந்து குழைந்து - நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து. ஆட-அசைய

(2) பொங்கு கனங்குழை மண்டிய கெண்டை புரண்டு
புரண்டாடக் குழல்
மங்குலில் வண்டு கலைந்தது கண்டு மதன்சிலை
வண்டோட இனி
யிங்கிது கண்டுல கென்படு மென்படு மென்றிடை
திண்டாட மலர்ப்
பங்கய மங்கை வசந்த சவுந்தரி
பந்து பயின்றாளே.

(3) சூடக முன்கையில் வால்வளை கண்டிரு தோள்வளை
நின்றாடப் புனை
பாடக முஞ்சிறு பாதமு மங்கொரு பாவனை
கொண்டாட நய
நாடக மாடிய தோகை மயிலென நன்னகர்
வீதியிலே யணி
யாடக வல்லி வசந்த வொய்யாரி
யடர்ந்து பந் தாடினளே.

(4) இந்திரை யோவிவள் சுந்தரி யோதெய்வ ரம்பையோ
மோகினியோ மன
முந்திய தோவிழி முந்திய தோகர முந்திய
தோவெனவே உயர்
சந்திர சூடர் குறும்பல வீசுரர் சங்கணி
வீதியிலே மணிப்
பைந்தொடி நாரி வசந்தவொய் யாரிபொற்
பந்துகொண் டாடினளே. (11)

---

(2) கனங்குழை - கனத்த காதணியில் மண்டிய - நெருங்கிய. கெண்டை - கண் (ஆகுபெயர்) குழல் மங்குலில் - கூந்தலாகிய மேகத்தில் மதன் சிலைவண்டு - மன்மதன் கருப்புவில்லிற் கட்டிய கயிறாகிய வண்டு. என்படும் - என்ன பாடு படும். திண்டாட - கலக்கப்பட.

(3) சூடகம் - கைவளை. வால்வளை - வெள்ளிய வளையல். தோள் வளை - தோட்காப்பு பாவனை - சமானம். ஆடகவல்லி - பொன்வல்லிக் கொடி. ஒய்யாரி - அழகுடையவள்.

(4) இந்திரை - இலக்குமி. சுந்தரி - இரதி. சந்திர சூடர் - சந்திரனைத் தரித்தவர்.

இதுவுமது விருத்தம்

கொந்தடிப்பூங் குழல்சரிய நன்னகரில் வசந்தவல்லி கொடிய காமன்
முந்தடிபிந் தடியிடைபோய் மூன்றடிநா லடிநடந்து முடுகி மாதர்
சந்தடியிற் றிருகியிட சாரிவல சாரிசுற்றிச் சகிமார் சூழப்
பந்தடிக்கும் பாவனையைப் பார்க்கவய னாயிரங்கண் படைத்தி லானே.(12)

இதுவுமது

தரு. இராகம்—காம்போதி. ஆதி தாளம்

பல்லவி

பந்தடித்தனளே வசந்த சுந்தரி விந்தை யாகவே (ப)

சரணங்கள்

(1) மந்தர முலைக ளேச லாட மகரக் குழைக ளூச லாடச்
சுந்தர விழிகள் பூச லாடத் தொங்கத் தொங்கத் தொங்கத
தொமதொமென (பந்)

(2) பொன்னி னொளிவில வுந்துதாவிய மின்னி னொளியெபோலவே
சொன்ன யதினை நாடி நாடித தோழியருடன் கூடிக் கூடி
நன்ன கர்த்திரி கூடம் பாடி நகுர்தத் திகுர்தத் தகுர்தத
தொமதொமென (பந்) (13)

வசந்தவல்லி திரிகூடநாதரைக் காணுதல்

விருத்தம்

வருசங்க வீதி தன்னில வசந்தபூங் கோதை காலில
இருபந்து குதிகொண்டாட இருபந்து முலைகொண்டாட

---

(12) கொந்து அடி பூ - பூங்கொத்தினடியிலுள்ள மலர். முந்தடி-முற்பக்கம். பிந்தடி-பிற்பக்கம். இடை - இடத்தில். இடையென்பதனை யிரண்டிடத்துங்கூட்டுக. முடுகி - விரைந்து. சந்தடியில் - கூட்டத்தில். திருகி - திரும்பி. இடசாரி - இடச்சுற்று வலசாரி - வலச்சுற்று. பாவனை-அலங்காரம். (தாற்பரியம்) விந்தை - ஆச்சரியம்.

(1) மந்தர முலை - பருத்த முலை. ஏசல் - பழிமொழிக்கிடமாக ஆட - அசைய. மகரக்குழைகள் - மகர குண்டலங்கள். ஊசலாட - போக்குவரவு செய்ய. பூசலாட - கலகஞ்செய்ய தொங்க........தொம் மென - ஒலிக்குறிப்பு.

(2) ஒளிவு - பிரகாசம். திரிகூடம் பாடி - திருக்குற்றாலத்தின் கீர்த்தியைப் படித்து. நகுர்த .....தொம்மென - ஒலிக்குறிப்பு.

(14) காலின் குதி இருபந்து கொண்டாட எனக்கூட்டுக. குதி - குதிக்கால். முலை இரு பந்து கொண்டாட எனக்கூட்டுக. குதிக்கால் களுக்கும் முலைகளுக்கும் பந்து உவமையாதலா லிங்ஙனங் கூறினர்.

ஒரு பந்து கைகொண் டாட ஒரு செப்பி லைந்துபந்துந்
தெரிகொண்டு வித்தை யாடுஞ் சித்தரை யெதிர்கொண்
டாளே (14)

இராகம்-அடாணா. ரூபக தாளம்

பல்லவி.

இந்தச் சித்த ராரோ வெகு
விந்தைக் கார ராக விடையி லேறி வந்தார் (இந்த)

சரணங்கள்.

(1) நாகம் புயத்திற் கட்டி நஞ்சு கழுத்திற்கட்டிக்
காக மணுகாம லெங்குங் காடு கட்டிப்
பாகந் தனிலொரு பெண் பச்சைக்கிளிபோல் வைத்து
மோகம பெற வொருபெண முடியில வைததாா. (இந்த)

(2) மெய்யிற் சிவப்பழகுங் கையில் மழுவழகும
மையார் விழியார கணடால் மயங்காரோ
செய்ய சடையின் மேலே திங்கட் கொழுந்திருக்கப்
பையை விரிக்கு தம்மா பாம்பு சுமமா. (இந்த)

(3) *அருட்கண் பார்வை யாலென் னங்கந் தங்கமாக
உருக்கிப் போட்டார் கண்ட வுடனேதான

ஒரு செப்பில்-ஒன்றாகிய மாயை யென்கிற செப்பினுள்ளே. மறைத்தலைச்செய்தலால் மாயையைச் செப்பாக உருவகித்தார். ஐந்து பந்தாவன-நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயமென்பன. தெரிகொண்டு - தெரிந்து கொண்டு வித்தையாடும் - (மேற்கூறிய செப்பினுள்ளே மறைத்தும் வெளிப்படுத்தியும் விநோத) விளையாடலைசெய்யும். மறைத்தல் - உள்ளொடுக்குதல். வெளிப்படுத்தல் - மீளச்சிருட்டி செய்தல் நிலமுதலியவை ஒன்றோடொன்று தொடர்படையன ஆதலால் அவற்றைப் பந்து ஆக உருவகித்தார்.

(1) காடுகட்டி - காடு கட்டலாவது: குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் மிருகம், பறவைகள் வாராமல் தடை செய்தல். பெண் - குழல்வாய்மொழியம்மை பெண் - கங்கை.

(2) திங்கட்கொழுந்து - பிறைச்சந்திரன். இருக்க-உயிரோடிருக்க. (அதையுண்ணாமல்) பையை - படத்தை.

(3) பார்வையால் - பார்த்தலால்.

---

* அரிக்கண் பார்வையாலே யனங்கன் றங்கமாக என்றும் பாடம்.

பெருக்கம் பார்க்கி லெங்கள் திருக்குற் றாலர் போலே
யிருக்கு திவர்செய் மாயம ஒருக்காலே (இந்த) (15)

தோழிமார் சொல்லைக்கேட்டு வசந்தவல்லி மோகங்கொள்ளுதல்.

விருத்தம்

திங்களை முடித்தார் கண்டாய் திரிகூடச் செல்வர் கண்டாய்
எங்குள சித்துக் கெல்லாம இறையவ ரிவரே யென்று
நங்கைமார் பலருங் கூறு நன்மொழித் தேறல் மாந்தி
மங்கையாம் வசந்தவல்லி மனங்கொண்டாள் மயல்கொண்டாளே.
(16)

இராகம்—புன்னாகவராளி. ரூபக தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) *முனிபரவு மினியானே (வேத) முழுப்பலவின் கனிதானே*
கனியில்வைத்த செந்தேனே (பெண்கள்) கருத்திருக்க வந்தானே
தினகரன்போற் சிவப்பழகும் (அவன்) திருமிடற்றிற் கறுப்பழகும்
பனகமணி யிருகாதும் (கண்டால்) பாவையுந்தா னுருகாதோ.

(2) *வாகனைக்கண் டுருகுதையோ (ஒரு) மயக்கமதாய் வருகுதையோ*
மோகமென்ப திதுதானோ (இதை) முன்னமேநா னறிவேனோ
ஆகமெல்லாம் பசந்தேனே (பெற்ற) அன்னைசொல்லுங் கசந்தேனே
தாகமின்றிப் பூணேனே (கையில்) சரிவளையுங் காணேனே. (17)

தோழிமார் புலம்பல்.

விருத்தம்.

நடைகண்டா லன்னந் தோற்கு நன்னகர் வசந்தவல்லி
விடைகொண்டா னெதிர்போய்ச் சங்க வீதியிற் சங்கந் தோற்றாள்

---

(16) *சித்து - மாயவித்தை. மொழித்தேறல் சொல்லாகிய தேனை, மாந்தி - உண்டு.*

(1) *முனி - அகத்திய முனிவன். தினகரன் - சூரியன். மிடறு - கழுத்து. பனகம் - பாம்பு (இடைக்குறை.)*

(2) *வாகன் - அழகுடையவன் ஆகம் - உடல். பூணேன் - பொருந்தேன். சரிவளை - சரியாகிய வளையல் (இருபெயரொட்டு).*

(18) *விடை - இடபவாகனம் சங்கம்-வளையல்.*

சடைகொண்டா னுடைதான் கொண்டு தன்னுடை கொடுத்தா ளையன்
உடைகொண்ட வழக்குத் தானோ வூர்கின்ற தேர்கொண் டாளே. (18)

இராகம்—தோடி. தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) ஆசைகொண்டு பாரில் வீழ்ந்தாள் நேசமா னென்பார் விளை
யாடாள் பாடாள் வாடா மாலை சூடாள் கா ணென்பார்
பேசி டாத மோச மென்ன மோசமோ வென்பார் காமப்
பேயோ வென்பார் பிச்சோ வென்பார் மாயமோ வென்பார்.

(2) ஐயோ என்ன செய்வ மென்பார் தெய்வமே யென்பார் களைப்
பாச்சோ வென்பார் மூச்சே தென்பார் பேச்சே தோவென்பார்
கையிற்றிரு நீறெடுப்பார் தையலா ரெல்லாஞ் சூலக்
கையாதிரி கூடநாதா கண்பாரா யென்பார். (19)

வசந்தவல்லியைப் பாங்கிகள் உபசரித்தல்.

விருத்தம்.

வானவர் திருக்குற் றாலர் மையலால் வசந்த வல்லி
தானுடல சோர்ந்தா ளென்று தமனிய மாடஞ் சேர்த்து
மேனியா ரழகு தோற்ற மின்னனார் விழுந்த பேரைக்
கூனைகொண் டமிழ்த்து வார்போற் குளிர்ச்சியால் வெதுப்புவா
ரே. (20)

சடைகொண்டான் உடை-சடாதரராகிய திரிகூட நாதரது வஸ்திரம்; அஃதாவது: திகம்பரம்; நிருவாணம் தன்னுடை கொடுத்தாள். (வசந்தவல்லி) தன்னுடைய சேலையைக் கொடுத்தனள் ஆகி; அஃதாவது: சேலையை யிழந்தாளென்றபடி. ஐயன் - (அத்) திரிகூட நாதர். உடை கொண்ட வழக்குத்தானோ - (தன்) சேலையைக் கவர்ந்துகொண்ட முறையினாலோ ஊர்கின்ற தேர்கொண்டாள் - (அவர்) நடத்துகின்ற ரதமாகிய பூமியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டாள்; அஃதாவது; விரகத்தாலே சேலையிழந்து போய்விட்டபடியால் நாணத்தால் மானத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுப் பூமியிற் குப்புற விழுந்தாளென்பது. ‘ கொடுத்தானையன் ’ என்றும் பாடம். இதுவே சிறந்தது சடைகொண்டான்-திரிகூடநாதன் உடைகொண்டு - வசந்தவல்லியின் சேலையைக்கொண்டு. தன் உடை - தன்னுடைய திக்காடையைக் கொடுத்தான் என்று பொருள் கொள்க. வசந்தவல்லியைத திரிகூடநாதன் தம் வடிவழகால் மயக்க அவள் மயக்க மிகுதியால் தன்னுடையவிழ்ந்ததையும் அறியாதவளாயினள்.

(1) நேசமான் - அன்புடைய வசந்தவல்லி. வாடாமாலை - இரத்தின பரணம் பிச்சு - பித்து, பயித்தியம்.

(2) களைப்பு - சோர்வு. கையாற்றிருநீறெடுப்பாரென்றும் பாடம்

(20) தமனியம் - பொன். அழகுதோற்றம் - அழகின் பொலிவுடைய. கூனைகொண்டு - நீரிறைக்கும் சாலால். அமிழ்த்துவார் - (நீரினுள்ளே) அழுத்துவார்

இராகம்-கல்யாணி. தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) முருகு சந்தனக் குழம்பு பூசுவார் விரகத்தீயை
மூட்டி மூட்டி விசிறி வீசுவார்
கருகு தேயுட லுருகு தேயென்பார் விரித்த பூவுங்
கரியு தேமுத்தம பொரியு தேயென்பார்.

(2) அருகி லிருந்து கதைகள் நடத்துவார் எடுத்து மாதர்
அணைத்து வாழைக் குருத்திற் கிடத்துவார்
பெருகு நன்னகர்க் குறும்ப லாவினார் வசந்த மோகினி
பெருநி லாவி னொடுக லாவினாள். (21)

வசந்தவல்லி சந்திரனை நிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

பெண்ணிலே குழன்மொழிக்கோர் பங்குகொடுத்
தவர்கொடுத்த பிரமை யாலே
மண்ணிலே மதிமயங்கிக் கிடக்கின்றே
னுனக்குமதி மயக்கந் தானோ
கண்ணிலே நெருப்பை வைத்துசு காந்துவா
ருடன்கூடிக் காந்திக காந்தி
விண்ணிலே நெருப்பை வைத்தாய் தண்ணிலாக்
கொடும்பாவி வெண்ணி லாவே (22)

இராகம்-வராளி. ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) தண்ணமு துடன் பிறந்தாய் வெண்ணிலாவே யந்தத்
தண்ணளியை யேனமறந்தாய் வெண்ணிலாவே

---

(1) முருகு - வாசனை.

(2) அருகில் - பக்கத்தில் நடத்துவார் தொடர்ந்து சொல்லுவார். குறும்பலாவினார் பெருநிலாவினொடு வசந்தமோகினி கலாவினளெனக் கூட்டுக. நிலாவினொடு - சந்திரனிடத்தில். கலாவினள்-கோபங்கொண்டாள்.

(22) பெண்ணிலே - பெண்களுக்குள்ளே பிரமை - மயக்கம் மதி மயக்கம் - அறிவுமயக்கம். காந்துவார் - சுடுகின்ற திரிகூடநாதர் தண் இலா - குளிர்ச்சியில்லாத.

(1) தண் அளி - குளிர்ந்த குணம்.

பெண்ணுடன் பிறந்ததுண்டே வெண்ணிலாவே யென்றன்
பெணமைகணடுங காயலாமோ வெணணிலாவே.

(2) விண்ணிலே பிறநததற்கோ வெண்ணிலாவே எரு
விட்டுநா னெறிநததறகோ வெண்ணிலாவே
கண்ணில விழியாதவர்போல் வெணணிலாவே மெத்தக்
காநதியாட்டம ஆடுகிருய் வெண்ணிலாவே

(3) ஆகடியஞ் செய்தலலவோ வெண்ணிலாவே நீதான்
ஆட்கடியன போறகுறைநதாய் வெணணிலாவே
மோகன வரக்காணே னென்ருல் வெண்ணிலாவே யிந்த
வேகமுனக் கானதென்ன வெணணிலாவே.

(4) நாகமெனறே யெண்ணவேண்டாம வெண்ணிலாவே யிது
வாகுகுழற் பினனலகணடாய் வெண்ணிலாவே
கோகனக வீறழித்தாய் வெண்ணிலாவே திரி
கூடலிஙகர் முன்போய்க்காய்வாய் வெண்ணிலாவே(23)

வசந்தவல்லி மன்மதனை நிந்தித்தல்.

விருத்தம்

தண்ணிலா மௌலிதந்த மையலா னதையறிந்தும் தையலார்கள்
எண்ணிலாப் பகையெடுத்தா ரிந்நகரை நன்னகரென் றெவர் சொன்னுரோ

பெண் - இலக்குமியாகிய பெண் உண்டே - உண்டல்லவா

(2) விண்ணிலே பிறந்ததற்கோ சுடுகிருய் என்றது, மண்ணிலே பிறந்திருந்தால் இட ஒற்றுமையினுலாவது சுடாதிருப்பா யென்றபடி. எருவிட்டு நானெறிநததற்கோ என்றது நல்ல நாயகன் கிடைக்கவேண்டு மென்று சிறு பிராயத்தில் நான் உன்னைப் பூசிக்கும்போது எருவைவிட் டெறிந்ததனுலோ என்பது; அஃதாவது: கன்னிப்பெண்கள் பிறைச்சந்தி ரனை நல்ல நாயகன் கிடைக்கவேண்டுமென்று எருப்பொடியைத்தூவிப் பூசித்து வணங்குதல் பண்டைக்காலத்து வழக்கு; இது பற்றியே கோவைத் துறைகளிற் பிறை தொழுகென்ற லென்னு மொரு துறையு முண்டு. காந்தியாட்டம்-சூட்டு விளையாட்டு ஆடுகிருய்-விளையாடுகிருய்.

(3) ஆகடியம் - அநியாயம். ஆட்கடியன் - மனிதனுக்கு அடிமைக் காரன். இஃதன்றி கெடுநாட்சென்ற பாம்பென் பாருமுளர்; அது; உடல் மிகக்குறுகியுள்ளது. மோகன் - மோகத்தையுண்டுபண்ணிய திரிகூட நாதர். வேகம் - கோபம்.

(4) வாகு - அழகு குழற்பின்னல் கூந்தலைப் பின்னிவிட்ட சடை; அது: பார்வைக்குக் கரும்பாம்புபோலிருக்கும். கோகனகவீறு - தாமரை மலரின் பெருமையை. அழித்தாய் - கெடுத்தவனே காய்வாய் - சுடுவாய்

(24) மௌலி - சடையையுடைய திரிகூடநாதர் இந்நகரை - இந்த அநியாயத்தையுடைய ஊரை. நன்னகரென்று - நல்லவூரென்று. 'நன் னகர்' என்பது திருற்றலத்தின் 21 வேறுபெயர்களில் ஒன்று.

அண்ணலார் திரிகூட நாதரென்ப தென்னளவு மமைந்திடாரோ*
வெண்ணிலாக் குடைப்பிடித்து மீனகே தனம்பிடித்த வேனிலானே (24)

இராகம்—எதுகுலகாம்போதி. தாளம்—சாப்பு

கண்ணிகள்.

(1) கைக்கரும்பென்ன கணையென்ன நீயென்ன மன்மதா-இந்தச்
செக்கரும் பாவி நிலாவுமே போதாதோ மன்மதா
மைக்கருங் கண்ணா ளிரதிக்கு மால்கொண்ட மன்மதா—விடை
வல்லார்க்கு மால்கொண்டாற் பொல்லாப்பென்மேலுண்டோ [மன்மதா.

(2) திக்கெலாந் தென்றற் புலிவந்து பாயுதே மன்மதா-குயிற்
சின்னம் பிடித்தபின் அன்னம் பிடியாதே மன்மதா
அக்கா ளெனுஞ்சசி வெட்காம லேசுவாள் மன்மதா-அவள்
அல்லாமற் றுயொரு பொல்லாத நீலிகாண் மன்மதா.

(3) நேரிழை யாரையு மூரையும் பாரடா மன்மதா—கண்ணில்
நித்திரை தானொரு சத்துரு வாச்சுதே மன்மதா
பேரிகை யேயன்றிப் பூரிகை யேன்பிள்ளாய் மன்மதா-சிறு
பெண்பிள்ளை மேற்பொரு தாண்பிள்ளை யாவையோ மன்மதா.

திரிகூடநாதர் - பெண்களைச்சேரத்தலைவராயுள்ளவர் என்னளவும்- என்மட்டிலும். அமைந்திடாரோ - பொருந்தமாட்டாரோ. கேதனம். கொடி. வேனிலானே - வேனிற்காலத்துக்குரிய மன்மதனே.

(1) என்ன என்பது, எதற்கென்னும் பொருளில் வந்தது கணை - அம்பு. செக்கரும் - செவ்வானமும் மால் - ஆசை பொல்லாப்பு குற்றம்.

(2) சின்னம் - எக்காளம் பிடித்த - கைப்பற்றிய பிடியாது - ஏற்காது. வெட்காமல் - நாணமல்·

(3) நேரிழையாரையும் ஊரையும் பாரடா என்றது, பெண்களும் ஊரிலுள்ள மற்றவர்களும் எனக்காக வருந்துகின்றார்கள்; அவர்கள் பொருட்டாவது எனக்கிரக்கஞ்செய்யென்பது. பேரிகை - கடலாகிய முரசு பூரிகையேன் - ஊது குழல் எதற்கு. பிள்ளாய் - சிறுவனே.

---

* அயர்த்திட்டாரோ என்றும் பாடம். அயர்த்தல் - மறத்தல்.

(4) வார்சடை யீதல்ல கார்குழற் பின்னல்காண் மன்மதா—நெற்றி
வந்தது கண்ணல்ல சிந்தூர ரேகைபார் மன்மதா
நாரிபங் காளர்தென் னாரிய நாட்டினர் மன்மதா—எங்கள்
நன்னகர்க் குற்றாலர் முன்னமே செல்லுவாய் மன்மதா. (25)

வசந்தவல்லியைப் பாங்கி வினவுதல்.

விருத்தம்.

படியே ழுடையார் திரிகூடப் படைமா மதனைப் பயிற்றியசொல்
அடியேன் சகியா யிருக்கையிலே யதுநான் பயின்றா லாகாதோ
கொடியே மதுரம் பழுத்தொழுகு கொம்பே வம்பு பொருதமுலைப்
பிடியே யெமது குடிக்கொருபெண் பிள்ளாய் கருத்து விள்ளாயே (26)

வசந்தவல்லி பாங்கிக்குச் சொல்லுதல்.

இராகம்—கல்யாணி. தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) மெய்யர்க்கு மெய்யர் திரிகூட நாயகர் மீதில் மெத்த
மையல்கொண் டேனந்தச் செய்தியைக் கேளாய் நீ பாங்கி
செய்ய சடையுந் திருக்கொன்றை மாலையழகும் அவர்
கையில் மழுவுமென் கண்ணைவிட் டேயகலாவே.

(2) கங்கைக்கொழுந்தணி தெய்வக்கொழுந்தை நான் கண்டுகுளிர்
திங்கட் கொழுந்தையுந் தீக்கொழுந் தாக்கிக்கொண் டேனே

---

(4) வார் - நீண்ட. குழற்பின்னல்-சடை. சிந்தூரரேகை - சிந்தூரப் (சிவப்பு) பொட்டு. ஆரிய நாடு - பாண்டிய நாட்டில் உட்பிரிவாயுள்ள நாடுகளிலொன்று. குற்றாலர் முன்னமே செல்லுவாய் என்றது, அவர்தான் உனக்குப் பகைவர்; அவரிடம்போய் சண்டை செய்யென்பது.

(26) படிஏழு - ஏழுலகம். படை - சேனை. பயிற்றிய சொல் -படிப்பித்த வார்த்தை சகியாய் - தோழியாகி பயின்றால் - படித்துக்கொண்டால். (பயிற்றிய சொல்லது எனக்கூட்டுக) அது: பகுதிப்பொருள் விகுதி. வம்பு - முலைக்கச்சு. பொருத - மோதிய. பிள்ளாய் - பிள்ளையே. விள்ளாய் - சொல்லுவாய்.

(1) செய்ய - சிவந்த.

(2) கங்கைக்கொழுந்து- இளம்பருவக்கங்கை. தெய்வக்கொழுந்து- தேவதைகளுக்கெல்லாந் தலைமையாயுள்ளவன். திங்கட்கொழுந்து-பிறைச் சந்திரன். தீக்கொழுந்து - கொடிய அக்கினிச்சுவாலை.

சங்கக் குழையாரைச் சங்க மறுகினிற் கண்டு இரு
செங்கைக்குட் சங்கமுஞ் சிந்தி மறுகிவிட் டேனே.

(3) மன்றற் குழலி மதியம் புனைந்தாரைக் கண்டு சிறு
தென்றற் குளவி தினங்கொட்டக் கொட்டநொந் தேனே
குன்றச் சிலையாளர் குற்றால நாதர்முன் போனேன் மதன்
வென்றிச் சிலைகொடு மெல்லமெல் லப்பொரு தானே,

(4) பெம்மானை நன்னகர்ப் பேராஜ வீதியிற்கண்டு அவர்
கைம்மானைக் கண்டு கலையை நெகிழவிட் டேனே
செம்மேனி தன்னிற் சிறுகறுப் பாரை நான் கண்டு இப்போ
தம்மாவென் மேனி யடங்கலு மேகறுத் தேனே.

(5) வெள்ளி விடையில வியாளம புனைந்தாரைக்கண்டுசிந்தை
நள்ளிய திங்களை ஞாயிறு போலக்கண் டேனே
எள்ளள வூணு முறக்கமு மிலலாரைக் கண்டு நானும்
ஒள்ளிய வூணு முறக்கமு மற்றுவிட் டேனே. (27)

வசந்தவல்லியைப் பாங்கி பழித்தல்

விருத்தம்.

தரைப்பெணணுக் கணிபோல வந்த தமனியக்கொடியே மாதர்
துரைப்பெண்ணே வசந்தவல்லி சொன்னபே தைமைக்கென் சொல்வேன்
வரைப்பெண்ணுக காசை பூண்டு வளர்சங்க மறுகினூடே
நரைத்தமா டேறுவாரகக நங்கைநீ மயலகொணடாயே. (28)

சங்கமறுகு - சங்க வீதி (மறுகு குறுந்தெரு) சங்கமும் வளையலும். மறுகுதல்-மனங்குழம்புதல்.

(3) மன்றல் - மணம் குழலி - இளமை குளவி-ஒரு விஷசெந்து. குன்றச்சிலையாளர - மலைவில்லையாளுதலையுடையவர்

(4) பெம்மான் - சிவபெருமான். பேர - பெரிய கலை - சேலை, ஆண்மான். சிறுகருப்பு - (கழுத்திலுள்ள விஷமாகிய) சிறிய கருநிறம்.

(5) வெள்ளி-வெண்மையுடையதாகிய. வியாளம் - பாம்பு. நள்ளிய- சிநேகித்த திங்களை - சந்திரனை ஞாயிறு - சூரியன். இதில் வெள்ளி முதலிய நான்கு வாரங்களையும் ஒரொழுங்குபடுத்திக்கூறிய வியல்பு காணக ஒள்ளிய - மாசற்ற.

(28) அணி - ஆபரணம் தமனியம் - பொன். மாதர்துரைப் பெண்ணே - பெண்ணரசியே. பேதைமை - அறியாமை. வரை-மலை. நரைத்த - வெளுத்த

வசந்தவல்லி திரிகூடநாதரைப் புகழ்ந்து பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

இராகம் சௌராஷ்டிரம். ரூபக தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) மன்னவர்குற் றாலர்செய்தி யின்னமின்னங்
கேளாயோ மானே அவர்
வாகனத்தின் மாலவிடைக்கு லோகமொக்க
வேரடிகாணா மானே
சன்னிதியின் பேறல்லவோ பொன்னுலகிற்
றேவர்செல்வ மானே தினஞ்
சந்திரருஞ் சூரியரும வந்திறங்கும்
வாசலகண்டாய் மானே.

(2) நன்னகரி லீசருக்கு நான்றானோ
ஆசை கொண்டேன் மானே பல
கன்னியரு மாசைகொண்டார் பன்னியரு
மாசைகொண்டார் மானே
தென்னிலங்கை வாழுமொரு கன்னிகைமண்
டோதரியாள் மானே அவர்
பொன்னடியிற் சேர்ந்தணைய என்னதவஞ்
செய்தாளோ மானே (29)

---

(1) வாகனத்தின் - வாகனங்களுக்குள். மால்விடைக்கு - விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனத்துக்கு. ஒக்க-முழுதும். பேறு - விசேடம். கண்டு - பார்த்து. ஆய் - (அவரது பெருமையை) ஆராய்வாய்.

(2) பன்னியர் - தாருகாவனத்து, ருஷி பத்தினிகள். மண்டோதரி-இராவணன் மனைவி; இவள் பஞ்ச கன்னியரிலொருத்தி. பொன்னடி-பொன்போலுந்திருவடி. மண்டோதரி பொன்னடியிற் சேர்ந்தணைந்த சரிதமாவது: பூர்வமொரு காலத்தில் திருவுத்தரகோசமங்கையில் அநேக சிவனடியார்களுக்குச் சிவபிரான் சிவஞானபோதம் உபதேசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது இலங்கையில் மண்டோதரி சிவபிரானை வரும்படி நினைத்தனள்; அதுதெரிந்த சிவபிரான் சிவனடியார்களை நோக்கித் 'தற்சமயம் மண்டோதரி யென்னை வரும்படி நினைக்கின்றாள். நான் போகாதிருந்தால் அக்கினியில் மூழ்கிவிடுவாள். நான் அங்கே போய்ச் சேர்ந்தவுடன் என்னுடைய பாதத்தை யவள் பரிசிக்கும்போது இந்தத் தீர்த்தத்தில் அக்கினியுண்டா' மென்று சொல்லிச் சிவஞானபோதச்சுவடியை யொரு சிவ

இதுவுமது விருத்தம்.

வேரிலே பழம்பழுத்துத் தூரிலே சுளைவெடித்து வெடித்த தீந்தேன்
பாரிலே பாதாள கங்கைவந்த தெனக்குதித்துப் பசுந்தேன் கங்கை
**நீரிலே பெருகுகுறும் பலாவிலே கொலுவிருக்கு நிமல மூர்த்தி*
பேரிலே பிரமைகொண்ட பெண்களிலே நானுமொரு பெண்கண்டாயே. (30)

பாங்கி வசந்தவல்லியை நியாயம் வினவுதல்

விருத்தம்.

வசந்தவுல் லாசவல்லி வலலிக்கு வல்லி பேசி
பசந்ததோர் பசப்புங்கணடாய் பரமர்மே லாசைகொணடாய்
நிசந்தருந் திருக்குற் றால நிரந்தர மூர்த்தியுன்பா
லிசைந்திடக் கருமமேதோ இசையநீ யிசைத்தி டாயே (31)

வசந்தவல்லி வருந்திக்கூறுதல்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை. ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) *புரத்துநெருப்பை மூவர்க் கவித்தவர் மையல்கொணடவென்*
னொருத்தி காம நெருப்பை யவிக்கிலார்

னடியார் கையிற்கொடுத்து விட்டு மண்டோதரி யிருப்பிடத்துக் கெழுந்தருளினர்; அவள் சிவபிரானை வணங்கிச் 'சுவாமீ யிதுவரை நீரெழுந்தருளத் தாமதித்ததற் கென்ன அபராதஞ் செய்தே'னென்று அவரது திருவடியைத் தீண்டி ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டாளென்பது; மேலே கூறிய தீர்த்தந்தான் திருவுத்தரகோசமங்கையிலிப்போது அக்கினிதீர்த்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. இவை திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணத்திற்கண்டவை.

(30) *பாரிலே-பூமிமேலே தேன்கங்கை நீரிலே பெருகு - சிவமது கங்கை நீரினிடத்து (வந்து) பெருகப்படுகின்ற. பிரமை-மயக்கம்.*

(31) *வல்-வலிய. இக்கு-கரும்பின் வல்லி-அளவு. பேசி-பேசுதலுடையவளே. பசந்ததோர் பசப்பு - மிகுந்த பசலை நிறம். கண்டாய்-உண்டுபண்ணிக்கொண்டாய். நிரந்தர மூர்த்தி - சதாசிவன். இசைந்திட - பொருந்துதற்கு. கருமம் - நியாயம்.*

(1) *புரத்து நெருப்பை - திரிபுரத்தில் எரியுந்தீயை. மூவர்க்கு - சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தி என்னும் மூன்றசுரருக்கு; (இம்மூவரும் சிவபிரான் திருவாயிற் காவலராக இருக்கின்றனர்) அவித்தவர் - கெடுத்தவர்.*

**நீரிலே சுளைபெருகு குறும்பலாக்கொலுவென்றும் பாடம்,*

பருத்த மலையைக் கையி லிணக்கினார் கொங்கை யான
பருவ மலையைக் கையி லிணக்கிலார்.

(2) அஞ்சு தலைக்கு ளாறு தலைவைததார் எனது மனதில்
அஞ்சு தலைக்கொ ராறு தலைவையார்
நஞ்சு பருகி யமுதங் கொடுத்தவர் எனது வாள்விழி
நஞ்சு பருகி யமுதங் கொடுக்கிலார்.

(3) தேவர் துரைதன் சாபந் தீர்த்தவர் வன்ன மாங்குயிற்
சின்னத் துரைதன் சாபந் தீர்க்கிலார்
ஏவ ருமபுகழ் திருக்குற் றாலர்தாம் சகல பேர்க்கும்
இரங்கு வாரெனக் கிரங்கிலார் பெண்ணே. (32)

பாங்கி வசந்தவல்லிக்குப் புத்தி கூறுதல்.

விருத்தம்

நன்னகர்த் திருக்குற் றால நாதர்மே லாசை பூண்டு
சொன்னவர்க் கிணங்க வார்த்தை சொல்லவும் படித்துக்கொண்
(டாய்

பருத்த மலை - மகாமேருமலை. இணக்கினார் - வசப்படுத்திக்கொண்டார்.

(2) தலைக்குள் - தலையினிடத்து. ஆறு - கங்கை நதி. தலை - முதன்மை (யாக) அஞ்சுதலைக்கு - பயப்படுதலினிடத்து. ஆறுதலை-பயந் தணிதலை. அஞ்சுதலை யென்பதில், ஐ சாரியை. பருகி - (தாம்) உண்டு. அமுதங் கொடுத்தவர் - (தேவர்களுக்கு) அமிழ்தத்தைக் கொடுத்தவர். விழிநஞ்சு - கண்ணாகியவிடத்தை. பருகி - அங்கீகரித்து (தாற்பரியம்). அமுதம் - (அதரபானமாகிய) அமுதம். இதில், அஞ்சு ஆறு நஞ்சு அமுதம் என்னும் முரணலங்காரங்காண்க.

(3) தேவர்துரை - இந்திரன். சாபம் - தக்கன் யாகத்தில் முனிவரிட்ட சாபம். வன்னம் - நிறமுள்ள. மாங்குயிற் சின்னத்துரை-மாமரத்திலுள்ள குயிலாகிய எக்காளத்தையுடைய அரசனாகிய மன்மதன். சாபம் - கருப்பு வில்லை. தீர்க்கிலார்-ஒடிக்கின்றாரில்லை.

(33) சொன்னவர்க்கு - (நீ மயல் கொண்டது குற்றமென்று) கூறியவர்களுக்கு. இணங்க - பொருத்தமாக.

சன்னிதி விசேஷஞ்சொல்லத் தக்கதோ மிக்க தோகாய்
என்னிலா னதுநான் சொன்னே னினியுன திச்சைதானே (33)

வசந்தவல்லி பாங்கியைத் தூதனுப்புதல்.

இராகம்-காம்போதி. ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தூதுநீ சொல்லி வாராய் பெண்ணே குற்றாலர் முன்போய்த்
தூதுநீ சொல்லி வாராய்.

அநுபல்லவி.

ஆதிநாட் சுந்தரர்க்குத் தூதுபோனவர் முனனே (தூதுநீ)

சரணங்கள்.

(1) உறங்க உறக்கமும வாராது மாயஞ் செய்தாரை
மறந்தால் மறக்கவுங் கூடாது பெண்சென்ம மென்று
பிறந்தாலும் பேராசை யாகா தஃதறிந்துஞ்
சலுகைக் காரர்க்காசை யானே னிப்போது (தூதுநீ)

(2) நேற்றைக்கெல் லாங்குளிர்ந்து காட்டி யின்று கொதிக்கும
நித்திரா பாவிக்கென்ன போட்டி நடுவே யிந்தக்
காற்றுக்கு வந்ததொரு கோட்டி விரக நோயக்கு
மாற்று மருந்து முக்கண் மருந்தென்று பரஞ்சாட்டி (தூதுநீ)

(3) வந்தாலிந் நேரம்வரச் சொல்லு வராதிருந்தால
மாலையா கிலுந்தரச் சொலலு குற்றால நாதர்

மிக்க - உயர்ந்த தோகாய் - மயில்போலும் பெண்ணே. என்னில்-என்றால்.

(1) மாயம்-வஞ்சனே. சலுகைக்காரர்க்கு-பெருமையுடைய திரிகூடநாதரிடத்தில். "சலுகைக்காரர்க்காசையானேனிப்பொழுதே" என்றும் பாடம்.

(2) கொதிக்கும் - சுடும். நித்திராபாவி - உறக்கமாகிய பாவி. போட்டி - விரோதம். நடுவே-(இந்த நித்திரையின்) மத்தியில். காற்றுக்கு-தென்றலுக்கு. கோட்டி-குணக்கேடு. முக்கண்மருந்து-திரிநேத்திர பார்வையாகிய அமுதம். பரஞ்சாட்டி-பொறுப்புக்கட்டி; அஃதாவது: கடமை கூறுதல்.

தந்தாலென் னெஞ்சைத் தரச்சொல்லு தராதிருந்தால்
தான்பெண்ணு கியபெண்ணை நான விடே னென்று.
(தூதுகீ) (34)

வசந்தவல்லி திரிகூடநாதர் சமயத்தைப் பாங்கிக்குச்சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

செவ்வேளை யீன்றருள்வார் சிலைவேளை வென்றருள்வார் திரும்பத்தாமே
யவ்வேளை யழைத்தருள்வா ரகங்கார மிருதலா லறவ ரேவுங்
கைவேழ முரித்தவர்குற் றாலர்கொலு வமரருக்குங் காணொ ணுதால்
வெவ்வேளை பலவுமுண்டு வியல்வேளை நான்சொலக்கேள் மின்னனாளே.
(35)

இராகம்-பியாகடை. ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

(1) திரிகூட ராசருக்குத் திருவனந்தல் முதலாகத்
தினமுமொன் பதுகாலங் கொலுவிற் சகியே.
(2) பெரிதான அபிஷேக மேழுகா லமுமொருவர்
பேசுதற்குச் சமயமல்ல கண்டாய் சகியே.

நெஞ்சு-மனம் தான் பெண்ணுகிய பெண்ணை - தான் ஆணுயிருந்து மோகினியாகிய அத் திரிகூடநாதரது மனைவியை; அஃதாவது:மோகினி யாகிய பெண் மால் ஆதலால் அந்த மாலென்பது. சிலேடைவகையால் மாலென்பது இங்கே ஆசையெனக் கண்டுகொள்க. 'தான் பெண்ணுகிய பெண்ணை நான் விடேனென்று சொல்லு' என்று ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது.

(35) சிலை வேளை - கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனை. அவ்வேளை- அந்த மன்மதனை. அழைத்து- (அருவமாக) வரவழைத்து. அறவர்-தாரு காவனத்து முனிவர் கைவேழம்-துதிக்கையுடைய யானை. காணொணது- பார்க்கமுடியாது. வெவ்வேளை - கொடிய வேளை; காலமல்லாத காலம். வியல்வேளை - விரிவான வேளை; கூட்டமில்லாத சமயம் “அவ்வேளை யழைத்தருள்வா ரவர்வேளை யொருவருக்குமறியொணுதால்” என்றும் பாடம்.

(1) ஒன்பது காலம் - திருவனந்தல், உதயமார்த்தாண்டம், விழா பூசை, சிறுகாலசந்தி, காலசந்தி, உச்சிக்காலம், சாயரக்ஷை, அர்த்தசாமம், ஏகாந்தம்; இவற்றுள் முன்னைய ஆறும் பகற்காலம். பின்னைய மூன்றும் இராக்காலம்.

(2) ஏழு காலம்: மேற்கூறியவற்றுள் திருவனந்தலும் ஏகாந்தமுமல் லாத காலங்கள். கண்டாய் - காண் என்னும் அசைச்சொல்லின் மரூஉ; இஃதன்றிப் பார்த்தறிந்துகொள்வாய் எனப்பொருள் கூறினும் பொருந் தும். தெரிந்திருக்கிறாய் என்பதுமாம்.

(3) வருநாளி லொருமூன்று திருநாளும் வசந்தனும்
மாதவழி வருஷவழிச் சிறப்புஞ் சகியே.
(4) ஒருநாளுக் கொருநாளில வியனுகக் குழன்மொழிப்பெண்
உகந்திருக்குங் கொலுவேளை கண்டாய் சகியே.
(5) பெத்தரிக்க மிகுந்த திருக் குற்றால நாதலிங்கர்
பெருங்கொலுவிற் சமயமறி யாமற் சகியே.
(6) சித்தரொடு தேவகணஞ் சிவகணங்கள் தடைசெய்யத்
திருவாசற கடைநிற்பார் சிலபேர் சகியே,
(7) அத்தலையிற் கடந்தவர்கள் நந்திபிரம் படிக்கொதுங்கி
ஆட்கொண்டார் குறட்டில்நிற்பார் சிலபேர் சகியே.
(8) மைக்கருங்கண் மாதர்விட்ட வண்டுகளுங் கிள்ளைகளும்
வாசல்தொறுங் காத்திருக்குங் கண்டாய் சகியே.
(9) கோலமகு டாகமசங் கரவிசுவ நாதனருள்
குற்றாலச் சிவராம நம்பிசெயுஞ் சகியே.

---

(3) வருநாளில் - வரப்பட்ட தினங்களுக்குள். மூன்று திருநாள் - பங்குனிமாதத்திருவிழா, புரட்டாசிமாதத்திருவிழா, மார்கழி மாதம் திருவாதிரைத்திருவிழா. வசந்தன் - சித்திரைமாதம் வசந்தோற்சவம். மாதவழிச்சிறப்பு-பிரதோஷம், அமாவாசை, பௌர்ணமி. வருஷவழிச்சிறப்பு-கார்த்திகை மாதம் பவித்திர உற்சவம், ஆடிமாதம் சோதி, சித்திரைச் சதையம், புரட்டாசி நவராத்திரி, வைகாசி மூலம், விசாகம்; தைப்பூசம் முதலிய விசேட பூசைகள்,

(4) வியனுக - அதிகமாக. உகந்து - மகிழ்ந்து.

(5) பெத்தரிக்கம் - கருவம்; அஃதாவது: தமக்குமேலொருவரில்லாமை.

(6) கடை - இடத்தில்.

(7) ஆட்கொண்டார் குறடு - திருநந்திதேவ ரிருப்பிடத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ளது.

(8) விட்ட - (தூதாகச்) செலுத்திய. கிள்ளை - கிளி.

(9) மகுடாகமம் - சைவாகமமிருபத்தெட்டினொன்று; இவ்வாகமப் படியே திருக்குற்றாலத்து ஆலயமும் பூசையுமிருக்கின்றன. நம்பி - அருச்சகன்; பூசை செய்வோன். ‘கோலமறையோதிய’ என்றும் பாடம்.

(10) பாலாறு நெய்யாறா யபிஷேக நைவேத்யம்
பணிமாறு காலமுங்கொண் டருளிச் சகியே.
(11) நாலு மறைப் பழம்பாட்டு மூவர்சொன்ன திருப்பாட்டும்
நாலுகவிப் புலவர்புதுப் பாட்டுஞ் சகியே.
(12) நீலகண்டர் குற்றாலர் கொண்டருளு நிறைகொலுவில்
நீக்கமிலை யெல்லார்க்கும் பொதுக்காண் சகியே.
(13) அப்பொழுது குற்றாலர் தேவியுடன் கொலுவிருப்பார்
ஆசைசொலக் கூடாது கண்டாய் சகியே.
(14) முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டுவார் வந்து நின்று
முயற்சிசெயுந் திருவனந்தல் கூடிச் சகியே.
(15) கொப்பழகு குழைமடந்தை பள்ளியறை தனிலிருந்து
கோயிலடுகு மேகாந்த சமயஞ் சகியே.
(16) மைப்பழகு விழியாயென் பெருமாலை நீ சொல்லி
மருமாலை வாங்கியே வாராய் சகியே (36)

வசந்தவல்லி கூடலிழைத்தல்.

கோச்சகம்.

தெண்ணீர வடவருவித் தீர்த்தத்தார் செஞ்சடைமேல்
விண்ணீர் புனைந்தார் விரகவெம்மைக் காற்றாமற்

---

(10) பணிமாறுகாலம் - அபிஷேக நைவேத்தியங்களை மாறிமாறிச் செய்யுங்காலம்.

(11) மறை - வேதம். மூவர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய மூவர். திருப்பாட்டு - தேவாரம்; பண்டைக்காலத்தில் தேவாரம் திருப்பாட்டென்றே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நாலுகவி-ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம்.

(12) நீக்கம் - விலக்கம்.

(14) முப்பொழுது - காலை, உச்சி, மாலையாகிய திரிகாலம்; மற்றைக் காலங்களெல்லாம் இம்மூன்றினுள்ளடக்கம். திருமேனி தீண்டுவார் - ஆதிசைவப்பிராமணர். முயற்சி - தொழில்.

(15) குழை - காதையுடைய. ஏகாந்தசமயம் - தனிச்சமயம்.

(16) மைப்பழகு - மையினிடத்துப்பழகுகின்ற. மாலை - ஆசையை. மருமாலை-மணக்கின்ற (கொன்றை) மாலை. வாராய் - வருவாயாக.

(37) ஆற்றாமல்-ஆற்றமாட்டாமல்; வருத்தமுற்று.

கண்ணீர் நறும்புனலாக் கைவளையே செய்கரையா
உண்ணீரிற் கூட லுரைக்கிணறு செய்வாளே. (37)

சிந்து.

இராகம்—பந்துவராளி. தாளம்-திரிபுடை.

கண்ணிகள்

(1) பாடியமறை தேடிய நாயகர் பன்னகர்பணி நன்னகர்நாயகர்
பாவலர்மனுக் காவலர் நாயகர் பதஞ்சலி பணிதாளர்
(2) கோடியமதி சூடிய நாயகர் குழல்மொழிபுண ரழகியநாயகர்
குறும்பலா வினிற் கூடுவ ராமெனிற் கூடலேநீ கூடாய்
(3) கஞ்சனை முகில மஞ்சனை நொடித்தவர் காமனைச்சிறு
(சோமனை முடித்தவர்
காரணமறை யாரணம் படித்தவர் கருதிய பெருமானார்

நறும் - நல்ல. வளையே - வளையலே. செய்கரையா - செய்யப்பட்ட கரையாக. உண்ணீரில் - உள்ளேயிருக்கும் (காமக்) குணத்தால். கூடல் - கூடலிழைத்தலால். கூடலிழைத்தலாவது: விகாரங்கொண்ட பெண்கள் பூமியில் மணலைப் பரப்பிக் கண்களை மூடிக்கொண்டு தம்முடைய நான்கு விரல்களையுமடக்கிச் சுட்டுவிரலால் வட்டமாகக்கீறிக், கீறும்போது ஊன்றிய இடத்தில் சுட்டுவிரல் நுனிவந்து பொருந்தியதாவென்று பார்த்தல். அங்ஙனம் பொருந்துவது, நாயகன் வருவானென்பதற்கும், பொருந்தாதது, வரமாட்டானென்பதற்கும் அறிந்துகொள்ளுங்குறி. உரைக்கிணறு- உரையடுக்கி வட்டமாகக் கட்டப்பட்ட கிணறு இங்கே வசந்தவல்லி செய்த உரைக்கிணறாவது: மணலில் வட்டமாகக்கீறும்போது கைவளையல்கள் ஒன்றின்மேலொன்று வீழ்ந்து கரையாக அக்கரை நடுவினில் கண்ணீர் வீழ்ந்து நல்ல தண்ணீராகப் பெருகச்செய்தது.

(1) பன்னகர்-பாதாளவுலகத்தார். நன்னகர்-திருக்குற்றாலம். மநுக் காவலர் - மனு நீதியையுடைய அரசர். பதஞ்சலி-ஒரு முனிவர்.

(2) கோடிய - வளர்ந்த. கூடுவராமெனில் - சேர்வாரானால். கூடலே - கூடற்குறியே. கூடாய் - மேற்கூறியபடி ஒன்றுசேர்வாயாக. ஒன்றுசேர்தலாவது: மேலே கூறியபடி யல்லாமல் இரண்டு கையையும் தரையிலே பதித்து முகங்கவிழ்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் இரண்டு கையுஞ்சிறிது சிறிதாக நெருங்கிவந்து பொருந்துதலென்பாருமுளர்; எனவே, கூடற்குறி யிரண்டுவிதமாதல் காண்க.

(3) கஞ்சனை - பிரமனை. முகில்மஞ்சனை - மேகம்போலுங் கரிய அழகுடைய இராவணனை. நொடித்தவர் - அழித்தவர்; அழித்தலாவது: பிரமன் தலையொன்றைக் கிள்ளுதலும், இராவணன்றலை பத்தையும் பூமியிலேயழுத்தி வருத்துதலுமாம் காமனை - மன்மதனை. சோமனை-சந்திரனை. முடித்தவர் - அழித்தவர், தரித்தவர். மறையாரணம்-மறையாகிய வேதம். படித்தவர்-பூமியிலுள்ள முனிவர்.

(4) குஞ்சரமுதற் பூசித்த நாயகர் குறுமுனிதமிழ் நேசித்த நாயகர்
குறும்ப லாவினிற் கூடுவ ராமெனிற் கூடலேநீ கூடாய் (38)

குறி சொல்லுங் குறத்தி வருதல்.

விருத்தம்.

ஆடல்வளை வீதியிலே யங்கணர்முன் போட்டசங்க மரங்குவீட்டில்
தேடல்வளைக்குங் குறிபோற்கூடல்வளைத்திருந்து வல்லிதியங்கும்போதிற்
கூடல்வளைக் கரமசைய மாத்திரைக்கோ லேந்திமணிக் கூடைதாங்கி
மாடமறு கூடுதிரி கூடமலைக் குறவஞ்சி வருகின் றாளே. (39)

இருவுமுரு. ஆசிரியப்பா.

சைவமுத் திரையை வானின மேற றரிகளுந்
தெய்வமுத தலைசேர் திரிகூட மலையான
வானபுனல குதட்டு மடக்குரு கினுககுத
தேன்புரை யேறுஞ் சிததிரா நதியான்
ஏரிநீர் செழிக்க வாரிநீர் கொழிக்கு
மாரிநீர் வளர்தென் னாரிய நாட்டான்
கன்னிமாப் பழுததுக் கதலிதேன் கொழித்துச்
செநநெலகாத் தளிக்கு நன்னகர்ப் பதியான
ஓரா யிரமறை யோங்கிய பரியான்
ஈரா யிரமருப் பேந்திய யானையான்

---

(4) *குஞ்சரமுதல் - ஆனை முதலிய மிருகம் பறவைகள்.*

(39) *ஆடல்-வெற்றி. வளைவீதி - சங்கவீதி. போட்டசங்கம்-கீழே தவறவிட்ட வளையல்களை. தேடல்-தேடுதற்காக. வளைக்குங் குறிபோல்-வளைவுசெய்யப்படும் அடையாளம்போல. கூடல் வளைத்து-கூடற்குறியை வட்டமாகச் செய்து. வல்லி-வசந்தவல்லி. கூடல் - சேர்தலையுடைய. மாடம் - மாளிகைகளையுடைய. மறுகூடு-வீதியின் நடுவிலே. குறவஞ்சி - குறச்சாதிப்பெண்.*

(40) 1-5 *சைவ முத்திரை - சூலக்குறி. தெய்வம் - தெய்வத் தன்மை. மடக்குருகு-இளநாரை. தேன்புரையேறுஞ் சித்திராநதியென்றது, தேனருவி சித்திராநதியிற் கலந்துவருதலாலென்க. ஏரி-குளம். வாரிநீர் - கடற்சலத்தை. கொழிக்கும் - (கொண்டுவந்து) கொட்டும். 'சித்திர நதியான்' என்றும் பாடம்.*

6-10. *மாரிநீர்-மேகத்தின் குணம். கன்னிமா-இளமாமரம். ஓங்கிய மறைப்பரியானெனக்கூட்டுக. மறைப்பரி - வேதக்குதிரை. மருப்பு - கொம்பு, யானை - அயிராவணமாகிய யானை.*

சேவக விருது செயவிடைக் கொடியான்
மூவகை முரசு முழங்குமண் டபத்தான்
அண்டகோடிகளை யானையா லடக்கிக்
கொண்டலபோற் கவிக்குங் கொற்றவெண்குடை யான்
வாலசுந் தரிகுழல வாய்மொழி யருட்கட்
கோலவண் டிணங்குங் கொன்றைமா லிகையான்
பூவளர் செண்பகக் காவலர் தம்பிரான்
தேவர்கள் தம்பிரான் றிருவருள் பாடி
யிலகுநீ றணிந்து திலகமு மெழுதிக்
குலமணிப் பாசியுங் குன்றியும் புனைந்து
சலவைசேர் மருங்கிற் சாத்திய கூடையும்
வலதுகைப் பிடித்த மாத்திரைக் கோலு
மொழிக்கொரு பசப்பு முலைக்கொரு குலுக்கும்
விழிக்கொரு சிமிட்டும் வெளிக்கொரு பகட்டுமா
யுருவசி யரம்பை கருவமு மடங்க
முறுவலின் குறும்பான முனிவரு மடங்க
சமனிக்கு முரையாற் சபையெலா மடங்கக்
கமனிக்கு மவருங் கடைக்கண்ணு லடங்கக்
கொட்டிய வுடுக்குக்கோ டாங்கிக் குறிமுதன்
மட்டிலாக் குறிகளுங் கட்டினு லடக்கிக்
கொங்கண மாரியங் குச்சலா தேசமுஞ்
செங்கைமாத் திரைக்கோற் செங்கோல் நடாத்திக்
கன்னடந் தெலுங்கு கலிங்க ராச்சியமுந்
தென்னவர் தமிழ்நாற் செயத்தம்ப நாட்டி
மன்னவர் தமக்கு வலதுகை நோக்கி

12–14. மூவகை முரசு - படை முரசு, கொடைமுரசு, விவாக முரசு. கவிக்கும் - உள்ளடக்கிக்காக்கும்.

16-20. இணங்கும் - பொருந்தும். தம்பிரான் - திரிகூடநாதர். திலகமுமெழுதி - பொட்டுமிட்டு. குலம் - (தன்) குலத்துக்குரிய.

21–23. சலவை - வெளுப்புச் சேலை. மொழிக்கு - பேச்சுக்கு. பசப்பு-சாரம், நயம்.

26–28. சமனிக்கும் - சமப்படுத்திப்பேசும். கட்டு - ஒருவகைக் குறி.

(32) மாத்திரைக்கோற் செங்கோல் - மாத்திரைக் கோலாகிய செங்கோல்.

யின்னகை மடவார்க் கிடதுகை பார்த்துக்
காலமுன் போநகுறி கைப்பல னுங்குறி
மேலினி வருங்குறி வேண்டுவார மனக்குறி
மெய்க்குறி கைககுறி விழிக்குறி மொழிக்குறி
(40) யெக்குறி யாயினு மிமைப்பினி லுரைக்கு
மைககுறி விழிககுற வஞ்சி வந்தனளே. (40)

இதுவுமது.

விருத்தம்.

சிலைநுதலிற் கஸ்தூரித் திலதமிட்டு நறுங்குழலிற் செச்சை சூடிக்
கொலைமதர்க்கண்மையெழுதிமாத்திரைக்கோல்வாங்கிமணிக்கூடைதாங்கி
முலைமுகத்திற் குன்றிமணி வடம்பூண்டு திரிகூட முதல்வர் சாரல்
மலைதனிற்பொன் வஞ்சிகுற வஞ்சியப ரஞ்சிகொஞ்சி வருகின்றாளே (41)

இதுவுமது.

இராகம்-தோடி. தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

வஞ்சி வந்தனளே மலைக்குற வஞ்சி வந்தனளே

அநுபல்லவி.

வஞ்சி யெழிலப ரஞ்சி வரிவிழி நஞ்சி முழுமற நெஞ்சி பலவினி
லஞ்சசடைமுடிவிஞ்சையமலனைநெஞ்சில்நினைவொடுமிஞ்சுகுறிசொல—
வஞ்சி வந்தனளே மலைக்குற வஞ்சி வந்தனளே.

---

(41) நறும்-நல்ல. செச்சை - வெட்சிப்பூ; அது குறிஞ்சிநிலப்பூ. வாங்கி - கொண்டு. பொன் - அழகு. அபரஞ்சி - உருக்கியோடவிட்ட பொன் போன்றவள்.

(42) விழிநஞ்சி - கண்ணாகிய நஞ்சுடையவள். மறநெஞ்சி - வீர மனமுடையவள். விஞ்சை - அறிவுருவாகிய. மிஞ்சுகுறி - அதிகக்குறி.

சரணங்கள்.

வல்லிகர்மூலை யில்லையெனுமிடை வில்லையனநுதல் முல்லைபொருநகை
வல்லியெனவொரு கொல்லிமலைதனில் வல்லியவளினு மெல்லியிவளென
வொல்லிவடகன டில்லிவரைபுகழ் புல்லிவருகுறி சொல்லிமதுரித
நல்லிபணிமலை வல்லிகுழன்மொழிச் செல்விபுணர்பவர் கல்விமலைக்குற
(வஞ்சி)

குன்றிலிடுமழை மின்களெனநிரை குன்றிவடமுலை தங்கவே
மன்றல்கமழ்சிறு தென்றல் வரும்வழி நின்றுதரள மிலங்கவே
யொன்றிலிரதியு மொன்றின்மதனனு மூசலிடுகுழை பொங்கவே
யென்றுமெழுதிய மன்றினடமிடு கின்றசரணினர் வென்றிமலைக்குற
(வஞ்சி)

ஆடமிருகுழைத் தோடுமொருகுழற் காடுமிணைவிழி சாடவே
கோடுபொருமுலை மூடுசலவையி னூடுபிதுங்கிமல் லாடவே
தோடிமுரளி வராளிபயிரவி மோடிபெறவிசை பாடியே
நீடுமலையி லாடுமலைமதி சூடுமலைதிரி கூடமலைக்குற (வஞ்சி)

கொச்சகக்கலிப்பா.

முன்னம் கிரிவளைத்த முக்கணர்குற் றாலவெற்பிற்
கன்னங் கரியகுழற் காயவஞ்சி தனமாரபிற்
பொன்னின் குடம்போற் புடைத்தெழுந்த பாரமுலை
இன்னம் பருத்தா லிடைபொறுக்க மாட்டாதே

இராகம்-தோடி. ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வஞ்சி வந்தாள—மலைகுற—வஞ்சி வந்தாள

அநுபல்லவி

வஞ்சி வந்தாள் திரிகூட ரஞ்சிதயோகினிமுன்னே
மிஞ்சிய விரகநோயகுச சஞ்சீவிமருந்துபோலே

சரணங்கள்

(1) மும்மையுல கெங்கும் வெல்லக் கொம்மைமுலை யாக்குநல்ல
செம்மையாக குறிகளசொல்ல அம்மேயம்மே யென்று
செல்ல (வஞ்சி)

---

(1) மும்மை-மூன்று, கொம்மை-இளமை. செல்வஞ்சி-அருமை யுடைய வஞ்சிக்கொடி போன்றவள்.

(2) சோலையில் வசந்த காலம் வாலகோ கிலம்வந் தாற்போற்
கோலமலை விலவியார்குற் றாலமலை வாழுங்குற (வஞ்சி)

(3) மாத்திரைக்கோலது துன்னச் சாத்திரக்கண் பார்வைபன்னத்
தோததிரவடிவமினனப் பூத்தமலாக்கொடியென்ன (வஞ்சி)
(42)

வசந்தவல்லி குறத்தியைக்கண்டு மலைவளங் கேட்டல்.

விருத்தம்.

அந்தரதுந் துபிமுழங்கு நன்னகர்க்குற் றாலலிங்க ரருளைப் பாடி
வந்தகுற வஞ்சிதன்னை வசந்தவலலி கண்டுமனமகிழ்ச்சிகொண்டு
சந்தமுலைத்துவளுமிடை த்தவளநகைப் பவளவிதழ்த்தையலேயுன்
சொந்தமலை யெந்தமலை யந்தமலை வளமெனக்குச்சொலலென்
றாளே. (43)

குறத்தி மலைவளங்கூறுதல்.

இராகம்-புன்னாகவராளி. தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

(1) வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சும
மந்திசிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சும்

(2) கானவர்கள் விழியெறிந்து வானவரை யழைப்பார்
கமனசிததர் வந்துவநது காயசித்தி விளைப்பார்

---

(2) கோகிலம்-குயில்.

(3) துன்ன-நெருங்க. கண் சாத்திரப் பார்வை பன்ன எனக் கூட்டுக. சாத்திரப்பார்வை - குறிபார்க்கும் பார்வையை. பன்ன - தேர்ந்துவர.

(43) துந்துபி - தேவவாத்தியம். துவளும் - அசையும். தவளம் - வெண்மை.

(1) மந்தி - பெண்குரங்கு,

(2) கானவர்கள்-வேடர்கள். விழியெறிந்து - கண்பார்வையைச் செலுத்தி. கமனசித்தர் - ஆகாய மார்க்கம் நடக்குஞ்சித்தர். காயசித்தி-சரீரம் மருந்துகளினாற் பலமாயிருக்குஞ் செயல்.

(3) தேனருவித் திரையெழும்பி வானின்வழி யொழுகும்
செங்கதிரோன் பரிக்காலுந் தேர்க்காலும் வழுகும்

(4) கூனலிளம் பிறைமுடித்த வேணியலங் காரர்
குற்றாலத் திரிகூட மலையெங்கள் மலையே.

(5) முழங்குதிரைப் புனலருவி கழங்கெனமுத் தாடும்
முற்றமெங்கும் பரந்துபெண்கள் சிற்றிலைகொண் (டோடும்

(6) கிழங்கு கிள்ளித் தேனெடுத்து வளம்பாடி நடப்போம்
கிம்புரியின் கொம்பொடித்து வெம்புதினை யிடிப்போம்

(7) செழுங்குரங்கு தேமாவின் பழங்களைப்பந் தடிக்கும்
தேனலர்சண் பகவாசம் வானுலகில் வெடிக்கும்

(8) வழங்குகொடை மகராசர் குறும்பலவி லீசர்
வளம்பெருகுந் திரிகூட மலையெங்கள் மலையே

(9) ஆடுமர வீனுமணி கோடிவெயி லெறிக்கும்
அம்புலியைக் கவளமென்று தும்பிவழி மறிக்கும்

(10) வேடுவர்கள் தினைவிரைக்கச் சாடுபுனந் தோறும்
விந்தையகில் குங்குமமுஞ் சந்தனமும் நாறும்

(11) காடுதொறு மோடிவரை யாடுகுதி பாயும்
காகமணு காமலையில் மேகநிரை சாயும்

---

(3) பரிக்கால் - குதிரைக்கால்.

(4) கூனல் - வளைவு. வேணி - சடை.

(5) கழங்கென-கழற்சிக்காயென்று. முத்தாடும்-முத்தையெறிந்து விளையாடும். (இதுவன்றியும்) சிற்றிலை - சிறு வீட்டை.

(6) கிம்புரியின் - பூண்களையுடைய. கொம்பு - யானைத்தந்தம்

(7) வெடிக்கும் - தூரஞ்சென்று மணக்கும்.

(8) வழங்கு - கொடுக்கின்ற.

(9) அம்புலி - சந்திரன். கவளம்-யானையினுணவாகிய உண்டை. தும்பி - யானை.

(10) விந்தை - ஆச்சரியம். நாறும் - மணக்கும்.

(11) வரையாடு-மலையாடு. காகம் அணுகா - காகமும் பறவாத; மிக உன்னதமானதென்றபடி; மேலும் அதுவே. நிரை – வரிசை.

(12) நீடுபல வீசர்கயி லாசகிரி வாசர்
நிலைதங்குந் திரிகூட மலையெங்கள் மலையே
(13) கயிலையெனும் வடமலைக்குத் தெற்குமலை யம்மே
கனகமகா மேருவென நிற்குமலை யம்மே
(14) சயிலமலை தென்மலைக்கு வடக்குமலை யம்மே
சகலமலை யுந்தனுக்கு ளடக்குமலை யம்மே
(15) வயிரமுடன மாணிக்கம் விளையுமலை யம்மே
வானிரவி முழைகடொறு நுழையுமலை யம்மே
(16) துயிலுமவர் விழிப்பாகி யகிலமெங்குந் தேடுந்
துங்கர்திரி கூடமலை யெங்கள்மலை யம்மே
(17) கொல்லிமலை யெனக்கிளைய செல்லிமலை யம்மே
கொழுநனுக்குக் காணிமலை பழனிமலை யம்மே
(18) யெல்லுலவும் விந்தைமலை யெந்தைமலை யம்மே
யிமயமலை யென்னுடைய தமையன்மலை யம்மே
(19) சொல்லரிய சாமிமலை மாமிமலை யம்மே
தோழிமலை நாஞ்சில்நாட்டு வேளிமலை யம்மே
(20) செல்லினங்கள் முழவுகொட்ட மயிலினங்க ளாடுந்
திரிகூட மலையெங்கள் செல்வமலை யம்மே
(21) ஒருகுலத்திற் பெண்கள் கொடோம் ஒருகுலத்திற் கொள்ளோம்
உறவுபிடித் தாலும் விடோங் குறவர்குலம் நாங்கள்

---

(14) சயிலமலை - சிவசயிலமலை. தென்மலை - பொதியமலை அடக்கும் - அடக்கி வைத்துக்கொள்ளும்.

(15) முழை-குகை.

(16) துயிலுமவர் - அறிதுயில் செய்பவராகிய விஷ்ணு. அகிலம் - உலகம்.

(17) கொழுநன் - எப்பொருட்குமிறைவனாகிய குமாரக்கடவுள்.

(18) எல் - பிரகாசம்.

(20) செல்லினம்-மேகக்கூட்டங்கள். முழவு கொட்ட-மிருதங்கம் போலொலிக்க.

(22) வெருவிவருந் தினைப்புனத்திற் பெருமிருகம் விலக்கி
வேங்கையாய் வெயில்மறைத்த பாஙகுதனைக்குறித்தே

(23) அருளிலஞ்சி வேலர்தமக் கொருபெண்ணைக் கொடுத்தோம்
ஆதினத்து மலைகளெல்லாஞ் சீதனமாக் கொடுத்தோம்

(24) பரிதிமதி சூழ்மலையைத் துருவனுக்குக் கொடுத்தோம
பரமர்திரி கூடமலை பழயமலை யமமே (44)

வசந்தவல்லி குறத்தியினது நாட்டுவளமும் நகர்வளமும் வினவுதல்

விருத்தம்.

கோட்டுவளை முலைகாட்டுங் கொடியின்வளை மிடைகாட்டுங் குறிஞ்சி பூத்த
காட்டுவளங் குழல்காட்டு மலைவளந்தா னீயுரைத்துக் காட்டு வானேன்
தோட்டுவளம் புரிகாதர் திரிகூட மலைவளருந் தோகையேயுன்
ஞட்டுவள மெனக்குறைத்துக் குற்றால நகர்வளமு நவிலுவாயே (45)

குறத்தி நாட்டுவளங்கூறுதல்.

இராகம்-கேதாரகௌளம். தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) சூர மாங்குயிற் சின்னங்கள் காமத்
துரைவந் தான்றுரை வந்தானென றூத
ஆர மாமுலை மின்னா ரவரவ
ரல்குற் றேர்க ளலங்கார ஞ் செய்யப்

---

(22) வெருவி - (நாங்கள்) பயந்து. பெருமிருகம் - யானையை. வேங்கையாய்-வேங்கை மரமாகி. பாங்கு-(உதவியாகிய) அழகு யானையை விலக்கி வேங்கைமரமாய் நின்ற சரித்திரம் கந்தபுராணத்தில் விரிவாகக் காண்க.

(23) ஆதினம் - ஆதீனம் - (எங்கள்) இடம்

(24) பரிதி மதி சூழ்மலை - சூரிய சந்திரர்கள் சூழ்ந்துவரப்பட்ட மகா மேருமலை. துருவன் - துருவசக்கரத்தையுடைய அரசன்; இவன் உத்தான பாதமகாராஜன் புத்திரன்.

(45) கோட்டுவளம் - யானைக்கொம்பினது அழகு. குறிஞ்சிபூத்த காட்டுவளங்குழல் காட்டும் என்றது - குறிஞ்சிநிலத்திற்பூத்த பூக்களையெல்லாங் கூந்தலி லணிந்திருக்கிறளென்பது. தோட்டுவளம் - (சங்கக்) குழையினழகை புரி - செய்கின்ற. 'குற்றால மலைவளருந்', 'குற்றாலத்தல வளமு' என்றும் பாடம்.

(1) சூரம்-வீரம். ஆரம்-முத்துமாலை. அல்குற்றேர்க ளலங்காரஞ் செய்யவென்றது-மேகலாபரணந்தரித்தலை.

பார மாமதி வெண்குடை மிஞ்சப்
பறக்குங் கிள்ளைப் பரிகள்முன் கொஞ்சத்
தேரின் மாரன் வசந்த னுலாவுந்
திருக்குற் றாலர்தென னாரிய நாடே.

(2) காரைச் சேர்ந்த குழலார்க்கு நாணிக்
கடலைச் சேர்ந்த கறுப்பான மேகம்
வாரைச் சேர்ந்த முலைக்கிணை யாகு
மலையைச் சேர்ந்து சிலையொன்று வாங்கி
நீரைச் சேர்ந்த மழைத்தாரை யம்பொடு
நீளக் கொண்டலந் தேரேறி வெய்யவன்
தேரைச் சூழ்ந்திடக் கார்காலம் வெல்லுந்
திருக்குற் றாலர்தென னாரிய நாடே.

(3) சூழமேதி யிறங்குந் துறையிற்
சொரியும பாலைப் பருகிய வாளை
கூழை வாசப் பலாவினிற் பாயக்
கொழும்ப லாக்கனி வாழையிற் சாய
வாழை சாய்ந்தொரு தாழையிற் றாக்க
வருவி ருந்துக் குபசரிப் பாரபோற்
றாழை சோறிட வாழை குருத்திடுஞ்
சந்த்ர சூடர்தென னாரிய நாடே.

(4) அங்க லார்மொழி தன்னைப் பழித்ததென்
றாடவர் மண்ணில் மூடுங் கரும்பு
துன்னி மீள வளர்ந்து மடந்தையர்
தோளை வென்று சுடர்முத்த மீன்று

மிஞ்ச-மேற்பட்டு விளங்க; (தாற்பரியம்)- கொஞ்ச-கொஞ்சிப்பேச. மாரன் வசந்தன் - மன்மதனாகிய வசந்தன்.

(2) காரை - கருநிறத்தை. சிலை-இந்திரதநுசு. வாங்கி - வளைத்து. நீரை - குணத்தை. அம்பு - நீர்; (பாணம்) கொண்டல் - கீழ்காற்றாகிய.

(3) மேதி-எருமை. துறை-நீர்த்துறை. வாளை-வாளைமீன், வாசக் கூழைப்பலா எனக்கூட்டுக. கூழைப்பலா - ஒருவகைப்பலாமரம். தாக்க - மோத. தாழை-தாழம்பூ. சோறிட - சோறுபோல மகரந்தப்பொடியை யிறைக்க.

(4) அங்கலார் - அழகிய பெண்கள். துன்னி-நெருங்கி. தோளை - கையை.

பின்னு மாங்கவர் மூரலை வென்று
　　பிரியுங் காலத்திற் பெண்மையை வெல்லக்
கன்னல் வேளுக்கு வில்லாக வோங்குங்
　　கடவு ளாரிய நாடெங்கள் நாடே.

(5) தக்க பூமிக்கு முன்புள்ள நாடு
　　சகல தேவர்க்கு மன்புள்ள நாடு
திக்கெ லாமவளர்ந் தோங்கிய நாடு
　　சிவதுரோகமு நீங்கிய நாடு
முக்க ணனவிளை யாடிய நாடு
　　முதிய நான்மறை பாடிய நாடு
மைக்க ணள்குழல வாய்மொழி பாகர்
　　வசந்த வாரிய நாடெங்கள் நாடே.

(6) அஞ்சு நூறு மகங்கொண்ட நாடு
　　அநேக கோடி யுகங்கண்ட நாடு
கஞ்ச யோனி யுதிக்கின்ற நாடு
　　கமலை வாணி துதிக்கின்ற நாடு
செஞ்சொல் மாமுனி யேகிய நாடு
　　செங்கண் மாலசிவ னாகிய நாடு
வஞ்சி பாகர் திரிகூட நாதர்
　　வசந்த வாரிய நாடெங்கள் நாடே.

(7) மாத மூன்று மழையுள்ள நாடு
　　வருஷ மூன்று விளைவுள்ள நாடு
வேத மூன்றும பலாவுள்ள நாடு
　　விசேஷ மூன்றுங் குலாவுள்ள நாடு

மூரலை - பல்லை. பிரியும் - (நாயகனை) நீங்கும். பெண்மையை வெல்ல - பெண்தன்மையைக்கெடுக்க; பெண்தன்மை கெடுதலாவது: முற்றும் அழகுநலனழிந்து வருந்தியிருத்தல். கடவுள் - தெய்வத்தன்மை,

(5) விளையாடிய - திருநடனஞ்செய்த. முதிய-பழைய. வளர்ந்து - (எல்லா வளமும்) விருத்தியாகி. வசந்தம் - தென்றல், 'மூவர் பாடிப் புகழ்ந்திட்ட நாடு' என்றும் பாடம்.

(6) அஞ்சு நூறு மகம் - (அகத்தியர் செய்த) ஐந்நூறு யாகம்; தி. பு. குறுமுனி வழிபடு சருக்கம் 243-ம் கவியிற் காண்க. கஞ்சயோனி- பிரமன். ஏகிய - வந்த; (தாற்பரியம்) "அஞ்சுநூறு மகங்கண்ட நாடு" என்றும் பாடம்.

(7) பலா - பலாமரமாக. விசேஷ மூன்று - நித்தியம், நைமித்தியம், காமியமாகிய பூசைகள். குலாவு - விளங்குதல்.

போத மூன்று நலஞ்செயு நாடு
புவனமூன்றும வலஞ்செயு நாடு
நாத மூன்றுரு வானகுற் றால
நாத ராரிய நாடெங்கள நாடே

(8) நீங்கக் காண்பது சோரதவர் பாவம
நெருங்கக காணபது கனனலிற செந்நெல்
தூங்கக் காணபது மாமபழக் கொத்து
சுழலக் காண்பது நீரதயிர மத்து
வீஙகக் காண்பது மஙகையா கொங்கை
வெடிக்கக் காணபது கொலலையின முல்லை
யேங்கக் காண்பது மஙகல பேரிகை
யீச ராரிய நாடெஙகள நாடே.

(9) ஓடக் காணபது பூமபுனல வெளளம
ஒடுஙகக காணபது யோகிய ருள்ளம
வாடககாணபது மினனா மருஙகு
வருந்தக் காணபது சூலுளை சஙகு
போடக காண்பது பூமியில வித்து
புலமபக் காணபது கிண்கிணிக் கொத்து
தேடக் காணபது நலலறங் கீர்ததி
திருக்குற் றாலர்தென னாரிய நாடே (46)

வசந்தவல்லிக்குக் குறத்தி தலமகிமை கூறுதல்.

விருத்தம்.

அரிகூட அயன்கூட மறைகூடத் தினந்தேட அரிதாய் நின்ற
திரிகூடப் பதியிருக்குந் திருநாட்டு வளமுரைக்கத் தெவிட்டா தம்மே

போதம்-ஞானம். ஊன்று-பதியும். நாதம் - சிவதத்துவம். மூன்றுரு-பிரமா, விஷ்ணு, சிவபிரான் வடிவம்.

(8) கன்னலில்-கரும்பினிடத்து. சுழல-சுழற்சியடைய. வெடிக்க-மலர. கொல்லை-முல்லைநிலம். ஏங்க-ஒலிக்க. 'பூந்தயிர்' என்றும் பாடம்.

(9) மருங்கு - இடை. சூலுளை - கருவுயிர்க்கும் பருவத்தையுடைய, புலம்ப - ஒலிக்க. கிண்கிணிக்கொத்து -சதங்கைக்கூட்டம். அறங்கீர்த்தி-தருமத்தால் வந்த புகழ்,

(47) அரிகூட - விஷ்ணுவுடன். அரிதாய் நின்ற - அருமையுடைய தாயிருந்த. தெவிட்டாது - போதுமென்று சொல்ல முடியாது.

கரிகூடப் பிடிதிரியுஞ் சாரலிலே யொருவேடன் கைவில் லேந்தி
நரிகூடக் கயிலை சென்ற திரிகூடத் தலமகிமை நவிலக்கேளே (47)

இராகம்-பிலகரி. தாளம்—ஜம்பை.

கண்ணிகள்

(1) ஞானிகளு மறியார்கள் சித்ரநதி மூலம்
நானறிந்த வகை சிறிது பேசக்கேள் அம்மே

(2) மேன்மை பெறுந் திரிகூடத் தேனருவித் துறைக்கே
மேவுமொரு சிவலிங்கந் தேவரக சியமாய்

(3) ஆனதுறை யயனுரைத்த தானமறி யாமல்
அருந்தவத்துக் காய்த்தேடி திரிந்தலையுங் காலம்

(4) மோனவா னவர்க்கெங்கள் கானவர்கள் காட்டு
முதுகங்கை யாறுசிவ மதுகங்கை யாறே

(5) சிவமதுகங் கையின்மகிமை புவனமெங்கும் புகழுஞ்
செண்பகா டவித்துறையின் பணபுசொல்லக் கேளாய்

(6) தவமுனிவர் கூட்ட ரவும அவரிருக்குங் குகையுஞ்
சஞ்சீவி முதலான விஞ்சை மூலிகையும்

(7) கவனசித்த ராதியரும மவுனயோ கியருங்
கத்திருககுங் கயிலாயம ஒத்திருக்கும அமமே

கரிகூட - யானையோடு. சாரல் - மலைப்பக்கம். வேடன் நரிகூடக் கயிலை சென்ற சரிதம்; தி-புராணம், வேடன் வலம் வந்த சருக்கத்திற் காண்க.

(1) மூலம் - காரணம். அம்மே - தாயே. மேல்வருவனவு மது.

(2) துறைக்கே - துறையினிடத்தே.

(3) துறை - (அந்தத்) துறை. தானம் - இடம். அறியாமல் (அதைத்) தெரியாமல். தவத்துக்காய் - தவஞ்செய்தற்காக.

(4) மோனம்-சாத்வீக குணத்தையுடைய. கானவர்கள் -வேடர்கள். முது - பழைய.

(5) செண்பகாடவித்துறை - சிவமது கங்கையிலுள்ள ஸ்நானஞ் செய்யும் ஒரு இடம்.

(6) கூட்டரவு-கூட்டம், விஞ்சை மூலிகை - மந்திரசத்தியைத் தரும் பச்சிலை.

(7) கவன சித்தர் - ஆகாயமார்க்கஞ் செல்லும் ஞானிகள். கத்து-முழங்குகின்ற. இருக்கும் - வேதமும். இருத்தலால் என ஒரு சொல் வருவித்து முடித்துக்கொள்க. ஒத்து-ஒப்ப என்னும் பொருளில்வந்தது. " காத்திருக்குங் கயிலாய மேய்த்திருக்கும் அம்மே " என்றும் பாடம்.

(8) நவநிதியும் விளையுமிடம் அவிடமது கடந்தால்
நங்கைமார் குரவையொலிப் பொங்குமா கடலே.

(9) பொங்குகடல் திரிவேணி சங்கமெனச் செழிக்கும்
பொருந்துசித்ரநதித்துறைகள் பொன்னுமுத்துங்கொழிக்கும்

(10) கங்கையெனும் வடவருவி தங்குமிந்த்ர சாபங்
கலந்தாடிற் கழுநீராய்த் தொலைந்தோடும் பாபம்

(11) சங்கவீ தியிற்பரந்து சங்கினங்கள் மேயுந்
தழைத்தமதிட் சிகரமெங்குங் கொழுத்த கயல்பாயும்

(12) கொங்கலர்செண் பகச்சோலைக் குறும்பலாவீசர்
குற்றாலத் திரிகூடத் தலமெங்கள் தலமே

(13) மன்றுதனிற் றெய்வமுரச னெறுமேல் முழங்கும
வளமைபெறுஞ் சதுரயுகங் கிழமைபோல் வழங்கும

(14) நின்றமத கரிபூசை யன்றுசெய்த தலமே
நிந்தனைசெய் புட்பகந்தன் வந்தனைசெய் தலமே

(15) பன்றியொடு வேடன் வலஞ் சென்றறிந்தத தலமே
பற்றுகப் பரமருறை குற்றாலத் தலமே

---

(8) குரவை - பெருமுழக்கத்தையுடைய. பொங்குமாகடல் - ஒரு தீர்த்தம்.

(9) திரிவேணிசங்கம்-காசியிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம்; கங்கை, யமுனை, சரசுவதி நதிகள் கூடுமிடம்.

(10) வடவருவி தங்குமிந்த்ரசாபம் என்பது வடவருவியிலே மூழ்குவார் கண்ணுக்கு, அவ்வருவியில் இந்திரதனுசுப்போலப் பலநிறங்காட்டும் ஒளி. கழுநீராய் - அரிசி கழுவிய சலம்போலச் சிவந்து.

(11) மதிட்சிகரம் - திருமதிலினுச்சி.

(12) கொங்கு அலர் - வாசனை விரிந்த

(13) மன்று - சித்திரசபை. தெய்வமுரசு-ஆகாயத்தில் முழங்குந் தேவவாச்சியம் சதுரயுகம்-நான்கு யுகங்களும். கிழமைபோல்வழங்கும்-(நான்கு) தினம்போலச்செல்லும்; எனவே மிக நீண்டகாலத்துக்கு முற்பட்டது என்றபடி.

(14) புட்பகந்தன் - பாண்டிநாட்டுக் கொற்கைநகரத்துக் குசலனென்னும் பிராமணன். தி. பு புட்பகந்தச்சருக்கம் பார்க்க.

(16) வென்றிபெறுந் தேவர்களுங் குனறமாய் மரமாய்
மிருகமதாய்த் தவசிருக்கும பெரியதலம அமமே (48)

வசந்தவல்லி திரிகூடநாதர் சுற்றம் வினவுதல்.

விருத்தம்.

தீர்த்தவிசே டமுந்தலத்தின் சிறந்த விசேடமுமுரைத்தாய் திருக்குற்றால
மூர்த்திவிசே டந்தனையு மொழிதோறு நீயுரைத்த முறையாற்கண்டேன்
வார்த்தைவிசேடங்கள் கற்ற மலைக்குறவஞ் சிக்கொடியே வருக்கைவாசர்
கீர்த்திவிசே டம்பெரிய கிளைவிசே டத்தையினிக் கிளத்துவாயே. (49)

குறத்தி திரிகூடநாதர் கிளைவிசேடங் கூறுதல்.

இராகம்-முகாரி. ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) குற்றாலர் கிளைவளத்தைக கூறக்கேள் அம்மே
குலம்பார்கதிற றேவரினும பெரியகுலங் கணடாய்
(2) பெற்றதாய் தநதைதனை யுறறுநீ கேட்கிற
பெணகொடுத்த மலையரசன றனைககேட்க வேணும
(3) உற்றதொரு பனிமலையின் கொற்றவேந் தனுக்கும
உயர்மதுரை மாரனுக்குஞ் செயமருகா கணடாய்
(4) வெற்றி பெறும் பாற்கடலிற புற்றரவி லுறங்கும
வித்தகர்க்குக் கணுனை மைத்துனர்காண் அமமே
(5) ஆனைவா கனத்தானை வானுலகி லிருத்தும
ஆகுவா கனத்தார்க்குந தோகைவா கனர்க்கும

---

(16) குன்றம், மரம், மிருகம் ஆய்த் தவசிருக்குங்கதை, தி. புராணம் தேவர்கள் சிவத்துரோகந்தீர்ந்த சருக்கத்திலே தெரிந்துகொள்க.

(49) மொழிதோறும்-சொல்லுந்தோறும் முறை-கிரமம். வருக்கை வாசர்-பலாமரத்தடியில் வசிக்குந் திரிகூடநாதர். கிளை - சுற்றம்.

(3) மாறன் - பாண்டியன். மருகர் - மருமகனர்.

(4) புற்று அரவு - புற்றிலே வசிக்கும் (ஆதிசேடனாகிய) பாம்பு. வித்தகர்-நன்மையுடையவராகிய விஷ்ணு.

(5) ஆனைவாகனத்தானை-(வெள்ளை) யானையை வாகனமாகவுடைய இந்திரனை. இருத்தும் - இருக்கச்செய்யும். ஆகு-பெருச்சாளி. தோகை-மயில்.

(6) தானையாற் றந்தைகா லெறிந்தமக னார்க்குந்
தருகாழி மகனார்க்குந் தகப்பனார் கண்டாய்
(7) சேனைமக பதிவாச லானைபெறும் பிடிக்குந்
தேனீன்ற மலைச்சாரல் மானீன்ற கொடிக்கும்
(8) கானமலர் மேலிருக்கு மோனவய னார்க்குங்
காமனார் தமக்குமிவர் மாமனார் அம்மே
(9) பொன்னுலகத் தேவருக்கு மண்ணுலகத் தவர்க்கும்
பூதலத்தின் முனிவருக்கும பாதலத்துளார்க்கும்
(10) அன்னவடி வெடுத்தவர்க்கு மேனவுரு வார்க்கும்
அலலார்க்கு முன்னுதித்த செல்வர்காண் அம்மே
(11) முன்னுதித்து வந்தவரைத் தமையனென வுரைப்பார்
மொழிந்தாலு மொழியலாம் பழுதிலைக்காண் அம்மே
(12) நன்னகரிற் குற்றால நாதர்கிளை வளத்தை
நானுரைப்ப தரிதுலகந் தானுரைக்கும் அம்மே (50)

வசந்தவல்லி குறத்தியைக் குறியின் விசேடம் வினவுதல்.

விருத்தம்.

நீர்வளர் பவளமேனி நிமலர்குற் றாலநாதர்
கூர்வளம பாடியாடுங் குறவஞ்சிக் கொடியே கேளாய்
கார்வளர் குழலார்க் கெல்லாங் கருதிநீ விருந்தாச் சொல்லுஞ்
சீர்வளர் குறியின் மார்க்கந் தெரியவே செப்புவாயே (51)

---

(6) தானை-ஆயுதம். மகனார்-சண்டேசுரர். காழிமகனார்-திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். கானம் - (வண்டுகளின்) இராகத்தையுடைய காமன் - மன்மதன்.

(7) மகபதி - இந்திரன். சாரல் - மலைப்பக்கம்.

(8) கான - வாசனையுடைய.

(10) ஏனம் - பன்றி. அல்லார்க்கும் - (அவர்) அல்லாத மற்றையோர்க்கும்.

(51) நீர் - கடற்சலத்தில். நிமலர் - மலமில்லாதவராகிய. கூர் - மிக்க. விருந்தா - புதிதாக.

குறத்தி குறியின் விசேடங் கூறுதல்.

இராகம்-தோடி. தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வித்தார மென்குறி யம்மே—மணி
முத்தாரம் பூணு முகிழ்முலைப் பெண்ணே
வித்தார மென்குறி யம்மே

சரணங்கள்

(1) வஞ்சி மலைநாடு கொச்சி கொங்கு
மக்க மராடந் துலுக்காண மெச்சி
செஞ்சி வடகாசி நீளம சீனம
சிங்களம் ஈழம் கொழும்புவங் காளம
தஞ்சை திராப்பள்ளிக் கோட்டை தமிழ்ச்
சங்க மதுரைதென் மங்கலப் பேட்டை
மிஞ்சு குறிசொல்லிப் பேராய்த் திசை
வென்றுநான் பெற்ற விருதுகள் பாராய் (வித்)

(2) நன்னகர்க் குற்றாலந் தன்னில எங்கும
நாட்டுமெண் ணூற்றெண்பத் தேழாண்டுதன்னில்
பன்னக மாமுனி போற்றத்தமிழ்ப்
பாண்டிய னூர்முதற் சிற்றூரு மேய்ந்த
தென்னூருஞ் சித்ர சபையை எங்கள்
சின்னணஞ்சாத் தேவன் செப்போடு மேய்ந்த
முன்னாளி லேகுறி சொலலிப் பெற்ற
மோகன மாலைபார் மோகனவல்லி (வித்)

(3) அன்பாய் வடகுண பாலிற் கொல்லத்
தாண்டொரு நானூற் றிருபத்து நாலில
தென்காசி யாலய மோங்கக் குறி
செணபக மாறற்குச் சொனனபேர் நாங்கள்

வித்தாரம் - பெரியது. முகிழ் - தாமரையரும்புபோலும்,

(1) மெச்சி - கொண்டாடப்பெற்று. மிஞ்சுகுறி - அதிகக்குறி· பேராய்ப்பெற்ற எனக்கூட்டுக. பேராய்-பெரிதாக.

(2) பன்னகமாமுனி - பதஞ்சலியாகிய பெரிய முனிவர், முதல் - ஆதியில்- தென் - அழகு.

(3) வடகுணபால் - வடகிழக்கெல்லையில். மாறன் - பாண்டியன்.

நன்பாண்டி ராச்சிய முய்யச் சொக்க
நாயகர் வந்து மணக்கோலஞ் செய்ய
இன்பா மதுரை மீனாட்சி குறி
யெங்களைக் கேட்டதுஞ் சங்கத்தார் சாட்சி (வித்) 52

வசந்தவல்லி குறி கேட்குதல்.

விருத்தம்.

கலவிக்கு விழிவாள் கொண்டு காமனைச் சிங்கிகொள்வாய்
குலவித்தை குறியே யாறுற் குறவஞ்சி குறைவைப் பாயோ
பலவுக்குட் கனியாய் நின்ற பரமாகுற் றாலர்நாட்டில்
இலவுக்கு சிவந்த வாயா லெனக்கொரு குறிசொலவாயே (53)

குறத்தி குறி சொல்லுதல்.

இராகம்-அடாணா. ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) என்னகுறி யாகிலுநான் சொல்லுவே னம்மே
ரேறுவே னெதிர்த்தபேரை வெல்லுவேனம்மே
(2) மன்னவர்கள் மெச்சுகுற வஞ்சிநானம்மே யென்றன்
வயிற்றுக்கித் தனைபோதுங் கஞ்சிவாரம்மே
(3) பின்னமின்றிக் கூழெனினுங் கொண்டுவா அம்மேவந்தால்
பெரிய குடுக்கை முட்ட மண்டுவேனம்மே

ராச்சியம்-உலகம். கேட்டதும்-கேட்டதற்கும். சங்கத்தார் - சங்கப் புலவர்.

(53) கலவிக்கு - புணர்ச்சிக்கு. விழிவாள் கொண்டு-கண்ணாகிய வாளால். சிங்கி-குறத்தியே. காமனைக்கொள்வாயெனக்கூட்டுக. காமனைக் கொள்வாய்-மன்மதனையும் வசப்படுத்துவாய். இலவுக்கும்-இலவமலரைப் பார்க்கினும்.

(1) சதுர்-சபை; (ஆகுபெயர்)

(2) இத்தனை-இவ்வளவு; ஒரு சிற்றளவு.

(3) பின்னம்-வேறுபாடு. முட்ட-நிறைய. மண்டுவேன்-மிகக் குடிப்பேன்.

(4) தின்னவிலை யுமபிளவு மள்ளித்தா அம்மே கப்பற்
சீனச்சரக் குத்துக்கிணி கிள்ளித்தா அம்மே

(5) அம்மேயம்மே சொல்லவாராய் வெள்ளச்சியம்மே யுனக்
காக்கம வருகுதுபார் வெள்ளச்சியம்மே

(6) விம்முமுலைக் கன்னிசொன்ன பேச்சுநன்றம்மே நேரே
மேலபுறத்தி லாந்தையிட்ட வீச்சுநன்றம்மே

(7) தும்மலுங்கா கமுமிடஞ் சொல்லுதேயம்மே சரஞ்
சூட்சமாகப் பூரணத்தை வெல்லுதே யம்மே

(8) செம்மையிது நன்னிமித்தங் கண்டுபாரம்மே திரி
கூடமலைத தெய்வமுனக் குண்டுகாணம்மே (54)

இதுவுமது விருத்தம்.

பல்லியும் பலப லென்னப் பகருது திரிகூ டத்திற
கல்விமான் சிவப்பின் மிக்கான கழுத்தின்மேற கறுப்புமுள்ளான்
நலலமேற் குலத்தா னிநத நன்னகர்த் தலத்தா ஞக
வல்லியே யுனக்கு நல்ல மாப்பிள்ளை வருவானம்மே (55)

---

(4) இலை-வெற்றிலை. பிளவு-வெட்டுப்பாக்கு. கப்பல் - கப்பலி விருந்து வந்த. சீனச்சரக்கு - சீனதேசத்துப்புகையிலை. சரக்கு - ஆகு பெயர். துக்கிணி-சிற்றளவு.

(5) வருகுது - வருகின்றதன் மரூஉமொழி; இது போன்ற பல சொற்கள் நாடகத்தமிழாதலால் ஒவ்வோரிடங்களில் அந்தந்தச்சாதியார் பேசுதல் போலவே இந்நூலாசிரியர் கூறியிருத்தலறிந்துகொள்க.

(6) விம்மு - பருக்கக்கூடிய. இட்ட வீச்சு - ஒலித்த ஒலி.

(7) இடம் - இடதுபக்கத்தில் சொல்லுது-ஒலிக்கின்றது; (தாற்பரியம்). சொல்லுது என்பதனைத் தும்மலுக்கும் காகத்துக்கும் தனித்தனி பயனிலையாக்குக; சரம்-சுவாசநடை. சூட்சம்-கண்ணுக்குப்புலப்படாமை. பூரணத்தை-எல்லாவற்றையும். வெல்லுது - வெற்றிக்கொள்கின்றது; இது சரநூல் படித்தவர்க்குப் புலப்படும்.

(8) நிமித்தம் - சகுனம்.

(55) பகருது-முழங்குது; (தாற்பரியம்) கறுப்பு - (விஷத்தின்) கறுப்பு. வல்லியே - வசந்தவல்லியே. 'கழுத்தின்மேன் மறுவுமுள்ளான்' என்றும் பாடம்.

இதுவுமது.

ஸ்ரீ ராகம். அடதாளம். சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) நறைமெழுகு கோலமிடு முறைபெறவே கணபதியை
யம்மே குடந்
தாங்காய்முப் பழம்படைப்பாய் தேங்காயு முடைத்துவைப்பா
யம்மே

(2) அறுகுபுனல விளக்கிடுவா அடைக்காயவெள்ளிலைகொடுவா
அம்மே வடை
யப்பமவல வர்க்கவகை சாக்கரையோ டெடபொரியை
யம்மே

(3) நிறை நாழி யளந்துவைப்பா யிறைவனைக் கரங்குவிப்பா
யம்மே குறி
நிலவரத்தைத் தேர்ந்துகொள்வாய குலதெய்வத்தை
நோந்துகொள்வா யம்மே

(4) குறிசொலலவா குறிசொல்லவா பிறைநுதலே குறிசொலல
அம்மே ஐயர் (வா
குறும்பலவா திருவுளததாற பெருமபலனுங குறிசொல்லவா
அம்மே (56)

இதுவுமது கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனேறுஞ் செலவர் திரிகூட நாதரணிநகர்வாழ்
மானே வசநதப் பசுஙகொடி யேவநத வேளைநன்றே
தானே யிருந்த தலமுநன் றேசெழுந தாமரைபோற்
கானேறுங் கைம்மலர் காட்டாய் மனககுறி காட்டுதற்கே57

---

(1) குடந்தாங்காய்-(பூர்ண) கலசந்தாங்குவாயாக. முப்பழம்-வாழைப் பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம்.

(2) இடு-கொண்டுவந்துவைப்பாய் அடைக்காய் - பாக்கு. வெள் ளிலை வெற்றிலை. வர்க்கவகை-பலபிரிவுகளின் பண்டம்.

(3) நிலவரத்தை-நிச்சயத்தை. நேர்ந்து-பிரார்த்தித்து.

(4) பிறைநுதலே - பிறைச்சந்திரன் போன்ற நெற்றியையுடைய வசந்தவல்லியே.

(57) ஆன்-இடபவாகனம். அணி - அழகுடைய. வேளை - சமயம் தலம்-இடம். கான்-வாசனை. காட்டாய்-காண்பிப்பாய்.

இராகம்-கல்யாணி தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) முத்திரைமோ திரமிட்ட கையைக்காட்டா யம்மே
முன்கை முதாரியிட்ட கையைக்காட்டாய்

(2) அத்தகட கம்புனைந்த கையைக் காட்டாய் பொன்னின
அலங்கார நெளியிட்ட கையைக்காட்டாய்

(3) சித்திரச்சூ டகமிட்ட கையைக்காட்டாய் பசுஞ்
செங்கமலச் சங்க ரேகைக் கையைக்காட்டாய்

(4) சத்திபீ டத்திறைவர் நன்னகர்க்குளே வந்த
சஞ்சீவி யேயுனது கையைக்காட்டாய (58)

கவிக்கூற்று.

கோச்சகக்கலிப்பா.

ஏழைபங்கர் செங்கைமழு வேறறவர்குற் றாலர்வெற்பில
வாழிகொண்ட மோக வசந்தவல்லி கைபார்த்து
வீழிகொண்ட செங்கனிவாய் மிககுறவஞ்சிபழங்
கூழையுண்ட வாயாற குறியை விண்டு சொல்வாளே (59)

இராகம்—பைரவி. ரூபக தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) மாறாம லிருநிலத்தி லறமவளர்க்குங் கையே
மனையறத்தா லறமபெருக்கித திறமவளர்க்குங் கையே

---

(1) முதாரி-முன்கையிலணியப்பட்ட ஒரு வித வளையல்

(2) அத்தகடகம் - பொற்கங்கணம்

(3) சித்திரம்-அழகு. சூடகம் - ஒரு வகைக்காப்பு, ரேகை என்பதனைக் கமலமென்பதனோடுங் கூட்டுக. கமலரேகை-பத்மரேகை.

(4) சஞ்சீவி - உயிர்பிழைப்பிக்கும் ஒரு மூலிகை மருந்து.

(59) ஏழைபங்கர் - மாதுபாகர் வாழி - வாழ்த்து. வீழி - கொவ்வைப்பழம். கொண்ட - (உவமையாகப்) பெற்ற. விண்டு - விரித்து.

(1) மாறாமல் - நீங்காமல். திறம்-உறுதிப்பொருள், மோக்ஷமாகிய செல்வம்.

(2) வீறாக நவநிதியும் விளையுமிந்தக் கையே
மேன்மேலும் பாலமுதம் அளையுமிந்தக் கையே
(3) ஆறாத சனங்கள் பசி யாற்றுமிந்தக் கையே
அணங்கனையார் வணங்கிநித்தம் போற்றுமிந்தக்கையே
(4) பேறாக நன்னகரங் காக்குமிந்தக் கையே
பிறவாத நெறியார்க்கே யேற்குமிந்தக்கையே (60)

குறத்தி தெய்வ வணக்கஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

கைக்குறி பார்க்க விந்தக் கைப்பிடிப் பவர்தா மெட்டுத்
திக்குமே லுடைய ராவார் செகமெங்க ராசி நீயே
யிக்குறி பொய்யா தென்றே யிறையவர் திரிகூடத்தில்
மெய்க்குற வஞ்சி தெய்வம் வியப்புற வணங்குவாளே (61)

ஆசிரியப்பா.

குழல்மொழி யிடத்தார் குறும்பலா வுடையார்
அழகுசந் நிதிவா ழும்பல விநாயகா
செந்தில்வாழ் முருகா செங்கண்மால் மருகா
கந்தனே யிலஞ்சிக் கடவுளே சரணம்
(5) புள்ளிமா னீன்ற பூவையே குறக்குல
வள்ளிநா யகியே வந்தெனக் குதவாய்
அப்பனே மேலை வாசலி லரசே
செப்பரு மலைமேற் றெய்வகன் னியர்காள்
ஆரியங் காவா அருட்சொரி முத்தே

---

(2) வீறு - பெருமை. விளையும் - விளையப்படும். அளையும் - கலக்கும்.

(3) ஆறாத - நீங்காத. போற்றும் - போற்றப்படும்.

(4) பேறு - பிரயோசனம். பிறவாத நெறியார் - திரிகூடநாதர்.

(61) உடையர்-உடையவர், (ஆடையாகவுள்ளவர்) வியப்பு-மகிழ்ச்சி.

(62) 3. செந்தில் - திருச்செந்தூர். 5. பூவை-நாகணவாய்ப்பறவை போல்பவளாகிய. 7. அப்பனே - அய்யனாரே. 9. ஆரியங்கா - ஒரு மலை நாட்டுத் தலம்.

நேரிய குளத்தூர் நின்றசே வகனே
கோலமா காளி குற்றால நங்காய்
கால வைரவா கனதுடிக் கறுப்பா
முன்னடி முருகா வன்னிய ராயா
மன்னிய புலிபோல வரும்பன்றி மாடா
எக்கலா தேவி துர்க்கை பிடாரி
மிக்கதோர் குறிக்கா வேண்டினே னுங்களை
வந்துமுன் னிருந்து வசந்தமோ கினிப்பெண்
சிந்தையில நினைந்தது சீவனோ தாதுவோ
சலவையோ பட்டோ தவசதா னியமோ
கலவையோ புழுகோ களபகஸ் தூரியோ
வட்டிலோ செம்போ வயிரமோ முத்தோ
கட்டிலோ மெத்தையோ கட்டிவரா கனோ
வைப்பொடு செப்போ வரத்தொடு செலவோ
கைபடு திரவியங் களவுபோ னதுவோ
மறுவிலாப் பெண்மையில வருந்திட்டி தோஷமோ
திரிகண்ண ரானவர் செய்தகைம் மயக்கமோ
மன்னர்தா மிவள்மேல மயல்சொல்லி விட்டதோ
கன்னிதா னொருவர்மேற் காமித்த குறியோ
சேலையும் வளையுஞ் சிந்தின தியக்கமோ
மாலையு மணமும வரப்பெறுங் குறியோ
இத்தனை குறிகளி லிவள்குறி இதுவென
வைத்ததோர் குறியை வகுத்தருள்வீரே (62)

---

(10) நேரிய - ஒழுங்குள்ள.
(14) மன்னிய - நிலைபெற்ற.
(18) தாதுவோ - பொன்னோ.
(19) சலவை - வெள்ளிய புடவை.
(20) கலவை - கூட்டுச்சந்தனம். களபம் - மணம்.
(23) வைப்பு - புதையல்.
(25) பெண்மையில் - பெண்ணழகின்றன்மையால்.
(26) திரிகண்ணர் - மூன்று கண்களுடைய திரிகூடநாதர். கைம் மயக்கம் - சிறு மயக்கம்.
(28) காமித்த - ஆசைப்பட்ட.
(32) வகுத்து - பிரித்து. அருள்வீர் - சொல்லுவீராக.

விருத்தம்.

கடித்திடு மரவம பூணட காததாகுற ருலர்நேசம
பிடிக்குது கருத்து நன்ருய்ப் பேசுது சக்கதேவி
துடிக்குதென் ஞுதடு நாவுஞ சொலலுசொல லெனவேவாயி
லிடிக்குது குறளி யாமே யினிககுறி சொலலக்கேளே (63)

இராகம்-பிலகரி. தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்

(1) சொலலக்கே ளாய்குறி சொலலக்கேளா யம்மே
தோகையர்க் கரசேகுறி சொலலக்கேளாய்
(2) முலலைபபூங குழலாளே நனனகரில வாழமுத்து
மோகனப பசுஙகிளியே சொலலக்கேளாய்
(3) பல்லககே றுங்தெருவி லானைநடத்தி மணிப
பணியா பரணம்பூண்ட பார்த்திபன வந்தான்
(4) செலலப்பூங கோதையேநீ பந்தடிக்கையில அவன
சேனைகண்ட வெருட்சிபோற காணுதேயமமே (64)

வசந்தவல்லி குறத்தி சொன்னதைத் தடுத்து வினவுதல்.

கண்ணிகள்.

(1) நனறுநனறு குறவஞசி நாடககாரி யிநத
நாட்டானபோக் காவைவாாததை நானறியேனே
(2) ஒனறுபோ டாமறகுறி சொலலிவநதாய் பினனே
யுளபபிபபோட் டாயகுறியைக குழப்பிபபோட்டாய்

---

(63) நேசம் - அன்பு. குறளி - ஒரு பிசாசு.

(1) தோகையர்க்கு - மயில்போலும் பெண்களுக்கு

(2) முத்துமோகனம் - முத்துக்கோத்த ஒரு மாலை

(3) ஆனை - இடப வாகனத்தை. பணி - பாம்பு. பார்த்திபன் - அரசன்.

(4) செல்லம் - அருமையாகிய. வெருட்சி - பயம்.

(1) நன்று நன்று - நல்லது நல்லது; இஃது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. நாட்டானபேர்க்கு - நாட்டிலுண்டானவர்களுக்கு. ஆனவார்த்தை-ஆகிய பேச்சு; அதாவது: பெண்களைக்குறை கூறுதல்.

(2) போடாமல் - விடாமல். பின்னை - பின்பு.

(3) மன்றல்வருஞ் சேனைதனைக் கண்டுபயந்தால் இந்த
மையலுங் கிறுகிறுப்புந் தையலர்க்குண்டோ
(4) இன்றுவரை மேற்குளிருங் காய்ச்சலுமுண்டோ பின்னை
யெந்தவகை யென்றுகுறி கண்டுசொல்லடி (65)

குறத்தி சொல்லுதல்.

கண்ணிகள்.

(1) வாகனத்தி லேறிவரும யோகபுருடன் அவன்
வங்காரப் பவனியாசைப் பெண்களுக்குள்ளே
(2) தோகைநீ யவனைக்கண்டு மோகித்தாயம்மே யது
சொல்லப் பயந்திருந்தேனை சொல்லுவேன் முன்னே
(3) காகமணு காததிரி கூடமலைக்கே யுனமேற
காய்ச்சலல்ல காய்ச்சலலல காமககாய்ச்சலகாண்
(4) மோகினியே யுன்னுடைய கிறுகிறுப்பெலலாம அவன்
மோகக்கிறு கிறுப்படி மோகனக்கள்ளி (66)

வசந்தவல்லி கோபித்துப் பேசுதல்.

கண்ணிகள்.

(1) கன்னியென்று நானிருக்க நன்னகர்க்குள்ளே யென்னைக்
காமியென்றாய் குறவஞ்சி வாய்மதியாமல்
(2) சன்னையாகச் சொன்னகுறி சாதிப்பாயானால் அவன்
தாருஞ்சொல்லிப் பேருஞ்சொலலி யூருஞ்சொல்லடி.

---

(3) மன்றல் - நெடுந்தெருவில்.
(4) பின்னை - வேறே. (தாற்பரியம்)
(1) வாகனத்தில் (இடப) வாகனத்தில். வங்காரப்பவனி - ஒருங்குடைய திருவுலா.
(2) தோகை-மயில்போல்பவளே. மோகித்தாய்-ஆசைப்பட்டாய்.
(3) காகம் அணுகாத - காக்கையும் பறவாத. மலைக்கே - மலையினிடத்தே.
(4) மோகனக்கள்ளி - காமக்களவுடையவளே.
(1) காமி-ஒருவனையாசைப்பட்டவள்.
(2) சன்னை - சாடை. தார் - மாலை.

குறத்தி சொல்லுதல்.

கண்ணிகள்.

(3) உன்னைப்போ லெனக்கவ் வறிமுகமோ அம்மே
ஊருக்கும்பெருஞ் சொல்லுவதுங் குறிமுகமோ

(4) பின்னையுந்தா னுனக்காகச் சொல்லுவேனம்மே யவன்
பெண்சேர வல்லவன்காண் பெண்கட்கரசே (67)

வசந்தவல்லி சொல்லுதல்.

கண்ணிகள்.

(1) வண்மையோ வாய்மதமோ வித்தைமதமோ என்முன்
மதியாமற் பெண்சேர வல்லவனென்றாய்

(2) கண்மயக்கால் மயக்காதே யுண்மை சொல்லடி பெருங்
கானமலைக் குறவஞ்சி கள்ளிமயிலி

குறத்தி சொல்லுதல்.

கண்ணிகள்.

(3) பெண்ணரசே பெண்ணென்றால் திரியுமொக்கும் ஒரு
பெண்ணுடனே சேரவென்றால் கூடவுமொக்கும்

(4) திண்ணமாக வல்லவனு நாதனுமொக்கும் பேரைத்
திரிகூட நாதனென்று செப்பலாமம்மே (68)

கவிக்கூற்று.

கண்ணிகள்.

(1) மன்னர்திரி கூடநாத ரென்னும்போதிலே முகம்
மாணிக்க வசந்தவல்லி நாணிக்கவிழ்ந்தாள்.

---

(3) அறிமுகம்-பழக்கம். குறிமுகமோ-குறிசொல்லும் இலக்கணமோ.

(4) பெண்சேர வல்லவன்-பெண்களைக்கூடுவதற்கு வலிமையுள்ளவன்; அதற்கு வேறு பொருள் அடுத்த பாட்டில் 3, 4 கண்ணிகளிற் காண்க.

(1) வண்மை - (உன்) வலிமைத்தன்மை.

(2) கண்மயக்கு - கண்ணால் மயக்கஞ் செய்யும் பார்வை. கானம்-காடுடைய. மயிலி-உள்ளத்தை மறைத்துப்பேசுகிறவள்.

(1) மாணிக்கம் - மாணிக்க ரத்நாபரணமணிந்த.

குறத்தி சொல்லுதல்.

(2) நன்னகரி லீசருன்னை மேவவருவார் இந்த
நாணமெலலா நானானாலுங காணவேபோறேன்
(3) கைந்நொடியிற் பொன்னிதழி மாலைவருங்காண் இனிக்
கக்கதறி லிடுக்குவாயோ வெட்கத்தையம்மே
(4) எனுமொரு குறவஞ்சி தனனை யழைத்தே யவட்
கிட்டுசரு வாபரணம பூட்டினளே (69)

சிங்கன் சிங்கியாகிய குறத்தியைத் தேடிவருதல்.

விருத்தம்.

பாமாலைத் திரிகூடப் பரமருள் பெறுவசந்தப் பாவை கூந்தல்
பூமாலை யிதழிபெறப் பொன்மாலை மணிமாலை பொலிவாய்ப் பூண்டு
நாமாலைக் குறவஞ்சி நன்னகர்ப்பட் டணமுழுது நடக்கு நாளில்
மாமாலைப் பூண்டசிங்கன் வங்கணச்சிங் கியைத்தேடி வருகின்றானே (70)

இதுவுமது.

வக்காவின் மணிபூண்டு கொக்கிறகு சிகைமுடித்து வரித்தோர் கச்சை
தொக்காக வரிந்திறுக்கித் தொடர்பலியைக் கண்டுறுக்கித் தூணிதூக்கிக்
கைக்கான வாயுதங்கள்கொண்டுசில்லிக்கோலெடுத்துக் கண்ணிசேர்த்துத்
திக்கடங்காக் குளுவசிங்கன் குற்றாலத் திரிகூடச் சிங்கன் வந்தான் (71)

---

(2) நன்னகரிலீசர்-திருக்குற்றாலத்திலிருக்கும் திரிகூடநாதர்

(3) பொன் இதழி - பொன்போன்ற கொன்றை.

(4) ஈட்டு-சம்பாதிக்கப்பட்ட

(70) இதழிப் பூமாலையெனக்கூட்டுக. நாமாலை-நாவாலொழுங்காகக் குறி சொல்லுகின்ற. குறவஞ்சி - குறத்தி. மாமாலை - பெரிய ஆசையை. சிங்கன் - (அக்குறத்தியின் கணவனாகிய) குறவன். வங்கணச்சிங்கியை-மிகுந்த அன்புடைய சிங்கியாகிய அக்குறத்தியை.

(71) வக்காவின் மணி - ஒரு வகைமணி. சிகை-குடுமி. வரி-நீண்ட, தொக்காக-வாய்ப்பாக (தாற்பரியம்). உறுக்கி-கோபித்து. தூணிதூக்கி-அம்பறாத்தூணியைத்தொங்கவிட்டுக்கட்டி. சில்லிக்கோல்-ஒருவகைச்சிறு கம்பு. குளுவசிங்கன்-குளுவனாகிய சிங்கன்; குளுவனென்பது குறவர்சாதியிற்பிறந்தவனுக்கு ஒரு பெயர். சிங்கனென்பதுவும் அதுவே. "திக்காடக் குளுவசிங்கன்" என்றும் பாடம். திக்காட-திக்குகள் நடுங்க.

வக்காவின் மணிசூடி வகைக்காரி சிங்கிவரும் வழியைத்தேடி
மிக்கான புலிகரடி கிடுகிடென நடுநடுங்க வெறித்து நோக்கிக்
சக்காவென் றோலமிடுங் குருவிகொக்குக் கேற்றகண்ணிகையில்வாங்கித்
தொக்கான நடைநடந்து திரிகூட மலைக்குறவன் றோன்றினானே (72)

இராகம்-அடாணா. தாளம்-சாப்பு.

கண்ணி.

கொக்கிறகு சூடிக்கொண்டு குருவிவேட்டை யாடிக்கொண்டு
வக்காமணி பூட்டிக்கொண்டு மடவார்கணைபோ லீட்டிக்கொண்டு
தொக்காக் கச்சை யிறுக்கிக்கொண்டு துள்ளுமீசை முறுக்கிக்கொண்டு
திக்கடங்காக் குளுவசிங்கன் திரிகூடச் சிங்கன் வந்தான் (73)

சிங்கன் தன் வலிமை கூறுதல்.

விருத்தம்.

ஆளிபோற் பாய்ந்தசுரும் பிசைகேட்குந் திரிகூடத் தமலர்நாட்டில்
வேளைதொறும் புகுந்து திருவிளையாட்டங் கண்ணிகுத்தி வேட்டையாடி
ஞாளிபோற் சுவடெடுத்துப் பூனைபோ லொளிபோட்டு நரிபோற்பம்மிக்
கூளிபோற் றொடர்ந்தடிக்குந் திரிகூடச் சிங்கனெனுங் குளுவனானே (74)

இராகம்-தன்யாசி. ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) தேவருக் கரியார் மூவரிற் பெரியார்
சித்திர சபையார் சித்திர நதிசூழ்
கோவிலிற் புறவிற் காவினி லடங்காக்
குருவிகள் படுக்கிங் குளுவனு நானே.

---

(72) வகைக்காரி-பலவகையான குணமுடையவளாகிய. வெறித்து-கோபித்து ஓலம்-சத்தம்.

(73) ஈட்டி-ஓராயுதம்.

(74) ஆளி-சிங்கம். சுரும்பு-வண்டு. வேளை-காலம். திருவிளையாட்டம்-சிறந்த விளைநிலங்களில். கண்ணிகுத்தி - கண்ணிகளைப்பதித்து. ஞாளி-நாய். சுவடெடுத்து - தடங்கண்டுபிடித்து ஒளிபோட்டு - பதுங்கியிருந்து பம்மி - ஒடுங்கி. கூளி - பேய் 'திரிகூடப்பெரிய சிங்கக்குமரனானே' என்றும் பாடம்.

(1) அரியார் - அருமையுள்ளவர் மூவரில் - திருமூர்த்திகளுக்குள். புறவு-குறிஞ்சி நிலம். கா-சோலை படுக்கும்-பிடிக்கும்.

(2) காதலஞ் செழுத்தார் போதநீ றணியார்
கைந்நரம் பெடுத்துக் கின்னரந் தொடுத்துப்
பாதகர் தோலாற் பலதவி லடித்துப்
பறவைகள் படுக்குங் குறவனு நானே.

(3) தலைதனிற் பிறையார் பலவினி லுறைவார்
தகையினை வணங்காச் சிகைதனைப் பிடித்தே
பலமயிர் நறுக்கிச் சிலகண்ணி முறுக்கிப்
பறவைகள் படுக்குங் குறவனு நானே

(4) ஒருகுழை சங்கம் ஒருகுழை தங்கம்
உரியவி நோதர் திரிகூட நாதர்
திருநாமம் போற்றித் திருநீறு சாற்றுந்
திரிகூட நாமச் சிங்கனு நானே (75)

நூவன் வருதல்

விருத்தம்.

புலியொடு புலியைத் தாக்கிப் போர்மத யானை சாய்க்கும்
வலியவர் திரிகூ டத்தில் மதப்புலிச் சிங்கன் முன்னே
கலிகளுங் கதையும் பேசிக் கையிலே யீட்டி வாங்கி
யெலிகளைத் துரத்தும் வீர ஈப்புலி நூவன் வந்தான் (76)

---

(2) காதல் - ஆசை. போதநீறு-ஞானந்தரும் விபூதி. கின்னரம்-ஒரு வகையாழில். தோலால்-தோலாற் (செய்த)

(3) தகை - பெருமை சிகை-குடுமி. 'சிலகண்ணியிறுக்கி' என்றும் பாடம்.

(4) குழை-குண்டலம். உரிய-உடைய (தாற்பரியம்) விநோதர் - மகத்துவமுடையவர். திரிகூடநாமம்-திரிகூடமென்னும் பெயரையுடைய.

(76) புலியொடு-(தாருகாவனத்து ருஷிகள் விட்ட) புலியுடனே புலியை- (தக்கன் யாகத்தில் வந்திருந்த) சந்திரனை. புலி-அம்புலியின் முதற்குறை. தாக்கி-மோதி மதப்புலி-வலிய புலிபோலும். கலி-வஞ்சகப் பேச்சு. ஈட்டி-ஓராயுதம். ஈப்புலிநூவன் - ஈப்புலிபோலப் பாயும் நூவன். ஈப்புலி ஒரு சிறிய செந்து. நூவன் - குறவர்களுக்குள் தோழமையுடைய வன்; பாங்கன். மேல்வருவனவுமது. 'புலியொடம்புலியைத்தாக்கி' என்றும் பாடம்.

இராகம்-அடாணா. தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

(1) ஊர்க் குருவிக்குக் கண்ணியுங் கொண்டு
உள்ளானும் வலியானு மெண்ணிக் கொண்டு
மார்க்கமெல் லாம்பல பன்னிக் கொண்டு
கோட்டகார நூவனும் வந்தானே.

(2) கரிக்குருவிக்குக் கண்ணியுங் கொண்டு
காறுங் கோழிக்குப் பொரியுங் கொண்டு
வரிச்சிலைக் குளுவரிற் கண்டன மல்லன்
வாய்ப்பான நூவனும் வந்தானே.

(3) பகலை நாகலைக் கூவிக் கொண்டு
எலியானைப் புலியானை யேவிக் கொண்டு
வாகான சிங்கனை மேவிக் கொண்டு
வங்கார நூவனும் வந்தானே.

(4) கொட்டகைத் தூணைப்போற் காலி லங்க
ஓட்டகப் போலவே மேலிலங்கக்
கட்டான திரிகூடச் சிங்கன் முன்னே
மட்டுவாய் நூவனும் வந்தானே (77)

சிங்கன் பட்சிகளைப் பார்த்தல்.

விருத்தம்

மூவகை மதிலுஞ் சாய மூரலால் வீரஞ் செய்த
சேவகர் திருக்குற்றாலர் திருவிளை யாட்டந் தன்னிற்
பாவக மாக நூவன் பறவைபோற் பறவை கூவ
மாவின்மே லேறிச்சிங்கன் வருபட்சி பார்க்கின்றானே (78)

---

(1) உள்ளான், வலியான்,- ஒவ்வொரு பறவைகள். கோட்கார- குணமுடைய 'மார்க்கமெல்லாம் பல பேசிக்கொண்டு-வாட்கார நூவனும் வந்தானே' என்றும் பாடம்.

(2) பொரி-நெற்பொரி முதலியவை. மல்லன் - மல்லனென்பவன் (உடன்).

(3) வங்காரம்-ஒழுங்குள்ள.

(4) மட்டு-கள். ஈ-(அக்கள்ளில் மொய்க்கும்) ஈ 'மட்டுவாய்' என்றும் பாடம்.

(78) மூவகை மதில்-மூன்று பிரிவாகிய கோட்டைகள். மூன்று- இரும்பு, வெள்ளி, பொன். மூரலால்-சிரிப்பால். திரு-சிறந்த. விளையாட்டம்-விளைநிலம். பாவகம - இயற்கை. பறவைபோல் - பக்ஷியைப்போல ஒலித்து. பறவை கூவ - பட்சிகளை அழைக்க. மாவின்-மாமரத்தின்.

சிங்கன் பட்சிகள் வரவு கூறுதல்.

இராகம்—கல்யாணி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

வருகினு மையே பறவைகள் வருகினு மையே

அநுபல்லவி.

வருகினு மையே திரிகூட நாயகர்
வாட்டமில லாப்பண்ணைப் பாட்டப்புறவெல்லாங
குருகும நாரையு மனனமுந தாராவுங
கூழைக கடாககளுஞ செஙகால நாரையும (வருகினு)

சரணங்கள்.

(1) *சென்னியி லேபுனற கனனியை வைதத*
திரிகூட நாதா கிரிமாது வேட்கையில
மனன னொருவன் வரிசையிட் டானகஙகை
மஙகைக்கு நானே வரிசைசெய வேனென
அன்னை தயவுடை யாகாச கஙகை
யடுக்களை காணப் புறப்படு நேததிபோல
பொன்னிற வானெஙகுந தஙநிறமாகப்
புரிநது புவனந திரிநது குருகினம (வருகினு)

---

(79) *வருகினும் - வருகின்றன என்பதன் மரூஉமொழியாகக் குறவர்சாதி கூறுஞ்சொல்; இது போலவே மேலே மேயினும், சாயினும், போயினும் என்பனவும், மேய்கின்றன சாய்கின்றன போகின்றன என்பதன் மரூஉமொழிகளாம். ஐயே - (நுவனை) அழைத்தலின் குறிப்புச் சொல்; இங்ஙனம் வருமிடந்தோறுங்கொள்க. பண்ணை - வயல்களுள். பாட்டப்புறவு-வாரப்பற்றுக்காடு. புறவமென்பது, புறவென அம் கெட்டு நின்றது.*

(1) *கிரிமாது - உமாதேவியை. வேட்கையில் - விவாகஞ்செய்யுமிடத்து மன்னன்-(இமய) அரசன். வரிசையிட்டான்- மரியாதைசெய்தான். அடுக்களை-சமையல் வீடு. புறப்படும்-வெளியேறிவரும். நேத்தி- ஒழுங்கு. பொன்-இரும்பு. புரிந்து-செய்து. குருகினம்-பறவைக்கூட்டங்கள்-அடுக்களை காணப்புறப்படுதலாவது: மகளைக்கொடுத்த தாய், அம்மகள் வாழ்க்கை நலத்துக்கேதுவாகிய உணவு சமைத்தலினிடத்தை முதலாவது காண வெளிப்புறப்பட்டு வருதல்; இது: பண்டைக்கால வழக்கு.*

(2) காடை வருகுது கம்புள் வருகுது
　　காக்கை வருகுது கொண்டைக் குலாத்தியும்
மாடப் புறவு மயிலும் வருகுது
　　மற்றொரு சாரியாய்க் கொக்குத் திரளெல்லாங்
கூடலை யுள்ளாக்கிச் சைவம புறமபாக்கிக்
　　கூடுஞ் சமணரை நீடுங் கழுவேற்ற
ஏடெதி ரேற்றிய சமபந்த மூர்த்திக்கன
　　றிட்ட திருமுத்தின் பந்தர்வந் தாற்போல (வருகினு)

(3) வெள்ளைப் புறவுஞ் சகோரமும ஆந்தையும்
　　மீன்கொத்திப் புள்ளு மரங்கொத்திப் பட்சியுங்
கிள்ளையும பஞ்சவர் ணக்கிளிக் கூட்டமுங்
　　கேகயப் பட்சியும் நாகண வாய்ச்சியும்
உள்ளானுஞ் சிட்டும் வலியானு மன்றிலும்
　　ஓலஞ்செய்தே கூடி நாலஞ்சு பேதமாய்த்
துள்ளாடுஞ் சூல கபாலர் பிராட்டியார்
　　தொட்டாடு மைவனப் பட்டாடை போலவே(வரு) (79)

சிங்கன் சொல்லுதல்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

ஈரா யிரங்கரத்தா னேற்ற சஙகு நான்மறையுஞ்
சீரா யிரங்கநடஞ் செய்தவர்குற் றாலவெற்பில

---

(2) சாரியாய் - சுற்றாய். கூடலை - மதுரையை. உள்ளாக்கி - கைவசப்படுத்தி சைவம்-சைவசமயத்தை, புறம்பாக்கி-அப்புறப்படுத்தி. ஏடு-(திருநள்ளாற்றுப் பதிகமெழுதிய) ஏட்டை. எதிரேற்றிய - (வைகையாற்றில்) எதிரேறச்செய்த. பந்தர்-பந்தல்.

(3) கேகயம்-மயில். ஓலம்-பேரொலி. துள்ளாடும் - துள்ளுதல் செய்யும். சூலகபாலர்-சூலாயுதத்தையும் பிரமகபாலத்தையுமுடைய திரிகூட நாதரது. தொட்டாடும் . தொட்டுத்தரிக்கும். ஐவனம் - அஞ்சு நிறத்தையுடைய.

(80) ஈராயிரங்கரத்தான் - இரண்டாயிரங்கையையுடைய பாணாசுரன். இரங்க-முழங்க.

ஓரா யிரமுகமா யோங்கியகங் காநதிபோற்
பாரார் பலமுகமும் பட்சிநிரை சாயுதையே. (80)

இராகம்-கல்யாணி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சாயினு மையே பறவைகள் சாயினு மையே

அநுபல்லவி.

சாயினு மையே பாயும பறவைகள்
சந்தனக் காட்டுக்குஞ் செண்பகக் காவுக்குங்
கோயிற் குழலவாய் மொழிமங்கைப் பேரிக்குங்
குற்றால நாயகர் சிற்றாறு வெள்ளபபோல் (சாயினு)

சரணங்கள்.

(1) காராருஞ் செங்குள மேலப்பாட் டப்பற்று
காடுவெட் டிப்பற்று நீடுசுண் டைப்பற்று
சீராரும் பேட்டைக் குளமுடைக் காங்கேயன்
ஸ்ரீகிருஷ்ணன் மேடு முனிக்குரு கன்பேரி
ஏரிவாய் சீவலப் பேரி வடகா
லிராசகுல ராமன் கண்டுகொண் டானமேலே
மாரிப்பற் றுங்கீழை மாரிப்பற் றுஞ்சன்ன
நேரிப்பற் றுஞ்சாத்த னேரிப்பற் றுஞ்சுற்றிச்(சாயினு)

(2) பாரைக் குளநெற்கு மேலவழு திக்குளம
பாட்டப் பெருங்குளஞ் செங்குறிஞ் சிக்குளம

ஆயிரம்-அளவற்ற. பாரார்-பூமியினிறைந்த. நிரை-வரிசை.

(81) காட்டுக்கும்-காட்டினிடத்தும். காவுக்கும்-சோலையிடத்தும். பேரிக்கும்-பேரியினிடத்தும. சிற்றாறு-சித்திராநதி.

(1) கார் ஆரும் - மேகங்கள் நீருண்ணும்; கடல்யோரன்ற தென்ற படி. பாட்டப்பற்று-வாராநன்செய். பற்றென்பது நன்செய்க்கு உலகவழக்க மாக வந்த பெயர்; இங்ஙனம் வருமிடந்தோறுங்கொள்க. ஏரிவாய்-குளம் பொருந்திய. 'குளமோடைக் காங்கேயன்' என்னும் பாடம்.

(2) பாரைக்குளம்-பாறைக்குளம், எதுகை நோக்கிப் பாரைக்குள மென்றாயிற்று. வழுதி-பாண்டியன்.

ஊருணிப் பற்றும திருப்பணி நீள
முயர்ந்த புளியங் குளந்து வரைக்குள
மாரனே ரிக்குள மத்தளம பாறை
வழிமறித் தான்குள மாலடிய பற்றும
ஆரணி குற்றாலர் தோட்ட நெடுஞ்செ
யபிஷேகப் பேரிக் கணக்கன பற்றிலுஞ் (சாயினு)

(3) ஐயர்குற் றாலத்து நம்பியார திருத்து
அப்பா லொருநாதன் குற்றாலப பேரிச்
செய்யம புலியூ ரிலஞ்சிமே லகரஞ்
செங்கோட்டை சீவலநல் லூர் சிற்றமபலம
துய்ய குன்றக்குடி வாழவல் லானகுடி
சுரண்டை யூர்முத லுக்கிடை சுற்றியே
கொய்யு மலர்ததா ரிலஞ்சிக் குமார
குருவிளை யாடுந திருவிளை யாட்டத்தில (சாயினு) (81)

சிங்கன் சொல்லுதல்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

கொட்டழகு கூத்துடையார் குற்றால நாதர்வெற்பில
நெட்டழகு வாள்விழியும நெற்றியின்மேற் கஸ்தூரிப்
பொட்டழகுங காதழகும பொன்னழகு மாய்நடந்த
கட்டழகி தன்னழகென கண்ணளவு கொள்ளாதே (82)

இராகம்-கல்யாணி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மேயினு மையே பறவைகள் மேயினு மையே

ஆர் - ஆத்தி மலர்.

(3) நம்பியார்-அருச்சகர். திருத்து-நன்செய்; மேல்வருவனவுமது. செய்-வயல். அம்-அழகு. உட்கிடை - அகத்தேயிருக்குமிடங்கள். விளையாட்டத்தில்-விளை நிலங்களில்.

(82) அழகுகொட்டு எனக்கூட்டுக. நெட்டு-நீண்ட. கட்டழகி-பேரழகுடையவள்.

அநுபல்லவி.

மேயினு மையே குற்றால நாதா வியன்குல சேகரப
பட்டிக் குளங்களும்
ஆயிரப் பேரியுந் தென்காசி யுஞ்சுற்றி அயிரையுந்தேளியு
மாராலுங் கொத்தியே (மேயினு)

சரணங்கள்.

(1) ஆலயஞ் சூழத் திருப்பணி யுங்கட்டி
யன்னசத் ரங்கட்டி யப்பாலுந் தென்காசிப்
பாலமுங் கட்டிப் படித்தரஞ் சேர்கட்டிப்
பத்த சனங்களைக் காக்கத் துசங்கட்டி
மாலயன் போற்றிய குற்றால நாதா
வழித்தொண்டு செய்திடக் கச்சைகட் டிக்கொண்ட
சீலன் இளுவையிற் சின்னணைஞ் சேந்த்ரன்
சிறுகால சந்தித் திருத்துப் புறவெல்லாம் (மேயினு)

(2) தானைத் தலைவன் வயித்தியப் பன்பெற்ற
சைவக் கொழுந்து தருமத்துக் காலயஞ்
சேனைச் சவரிப் பெருமாள் சகோதரன்
செல்வன் மருதூர் வயித்தி யப்பனுடன்
மானவன் குற்றால நாதனைப் பெற்றவன்
வள்ள லெனும்பிச்சைப் பிள்ளை திருத்தெல்லாங்
கானக் குளத்துள்வாய்க் கீழைப்புதுக்குளங்
கற்பூரக் காற்பற்றுந் தட்டானகுளச்சுற்றும் (மேயினு)

---

(1) சேர்-நெற்குவிக்குங் கொட்டாரம். துசங்கட்டி-கொடிக்கட்டி; அஃதாவது: முடித்தே தீரவேண்டுமென்று உறுதிப்படுத்தி. மேலே கச்சை கட்டி யென்பதற்கும் இதுவே பொருள். வழித்தொண்டு-பரம்பரையடிமை. இளுவை-சொக்கம்பட்டிச்சமஸ்தானம்; மேல்வருவதுமது. திருத்து-பயிர் செய்யும் நிலம். புறவு-பக்கம்.

(2) தானைத்தலைவன்-படைத்தலைவன். மானவன்-பெருமையுடைய வனாகிய. திருத்து-வயல். பற்று-வயல். சுற்று-சூழ இருக்குமிடம்.

(3) 'மன்னன் இளையைபிற் சின்னணைஞ் சேந்திரன்
வடகரை வீட்டுககு மந்திரியாகவுஞ்
செங்கெல மருதூாக்கு நாயக மாகவுந்
தென்காசி யூருக்குத் தாயக மாகவுந்
தன்னை வளர்க்கின்ற குற்றால நாதர்
தலத்தை வளாககினற தானிக னுகவு
நனனகாக் குற்றாலத் தந்தாதி சொன்னவ
னள்ளார் தொழுமபிசசைப் பிள்ளை திருத்தெல்லாம
(மேயினு)

(4) நன்னக ரூர்கட்டிச் சாலை மடங்கட்டி
நாயகர் கோவிற கொலுமண்ட பங்கட்டித
தென்னை மரமபர மானந்த தோபபிட்டுத்
தெப்பக் குளங்கட்டித தோமணட பங்கட்டித்
பனலும் திரிகூடத் தமபலங கடடிப்
பசுபபிறை கோடி திருப்பணி யுங்கட்டி
யந்நாளில் தர்மக்களஞ்சியங் கட்டும்
அனந்த பறபநாபன கட்டளைப் பற்றெல்லாம(மேயினு)

(5) தந்தைமுன் கட்டின அம்பலத் துக்குந்
தருமத் துக்குநிலைக் கண்ணுடி போலவே
யெந்தையார் வாசலிற் பிள்ளையார் செய்வித்
திரண்டு குறிஞ்சிப் படித்துறை யுஞ்செய்த
கொந்தார் புயததா னிராக்கதப் பெருமாள்
குற்றால நாதன்முன் னுற்ற சகோதரன்
வந்தனை சேர்சங்கு முததுதன் மைத்துனன்
மனனன் வயித்திய நாதன் திருத்தெல்லாம .(மேயினு.

---

(3) நாயகம்-தலைமை. ஊருக்கு-ஊரிலுள்ளார்க்கு. தாயகம்-தாய் பிறந்த இடம். தானிகன்-காரியகாரன். நள்ளார்-பகைவர்.

(4) நாயகர் - (திருக்குற்றாலத்தில் உற்சவம் கொண்டருளும்) சோமாஸ்கந்தர். இட்டு-செய்து (தாற்பரியம்). அம்பலம் - சபை. பசுப் பிறை-பசுக்கள் நிற்குமிடம் அந்நாளில் - அந்தக்காலத்தில்.

(5) எந்தையார்-திரிகூட நாதர். பிள்ளையார் - (அரசடி) விநாயகர் குறிஞ்சிப்படித்துறை-சிறு படித்துறை. கொந்து -பூமாலை (ஆகுபெயர்)

(6) ஆர்மேல் வருகின்ற துன்பமும் நீக்கி
யடங்கார் குறும்பு மடக்கியே தென்காசி
யூர்மே லுயர்ந்த மனுநீதி நாட்டி
யுடையவர் குற்றாலர் பூசைநை வேத்தியந்
தேர்மேற் றிருநாளுந் தெப்பத் திருநாளுஞ்
சித்திர மண்டபஞ் சத்திரஞ் சாலையும்
பார்மேல் வளஞ்செய் யனந்த பற்பனாபன்
பாலன் வயித்திய நாதன் றிருத்தெல்லாம் (மேயினு)

(7) ஆறை யழகப்ப பூபாலன் கட்டளை
யன்பன் திருமலைக் கொழுந்துதன் கட்டளை
நாறும்பூக் குற்றாலச் சங்குதன் கட்டளை
நங்களொல் லாரரி நரபாலன் கட்டளை
வீறுசேர் பாலவண்ணச் சங்குதன் கட்டளை
மிக்கான வோமலூர்க் கிருஷ்ணன் வணிகேசன்
பேறுடைப் பம்பை வருசங்கு முத்துதன்
பேரான கட்டளைச் சீரான பற்றெல்லாம் (மேயினு)

(8) தானிகன் சர்க்கரைப் பண்டார மென்னுந்
தனியார்ந்த காதற் பணிவிடை செய்கின்ற
மேன்மை பெருஞ்சுந் தரத்தோழன் கட்டளை
மிக்க கருவைப் பதிராம நாயக
ஞனிலை முன்புகழ் தாகந்தீர்த் தானுட-
னல்லூர் வருசங்கு கர்ப்பூரத்தி கட்டளை
யான சடைத்தம்பி ரானபிசேகக் கட்டளை
யப்பால் மலைநாட்டார் கட்டளைப் பற்றெல்லாம்
(மேயினு) (83)

---

(6) அடங்கார்-பகைவர். வளஞ்செய்-வள(மாகச்) செய்கின்ற

(7) ஒல்லார்-பகைவர்களை. அரி-கெடுக்கின்றவன். நரபாலன்-மனிதர்களை யிரட்சிக்கின்றவன். வீறு-பெருமை பேறு-பயன். பம்பை-பண்பொழில் என்னுமூர்

(8) தானிகன்-காரியகாரன். காதல்-ஆசையோடு. கருவைப்பதி - கரிவலம்வந்தநல்லூர். நல்லூர்-ஓமநல்லூர். அப்பால் - அப்புறத்திலுள்ள.

சிங்கன் சிங்கியை நினைத்துக்கூறுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

செட்டிக ளிரங்கவினை தீர்த்தவரு[illegible]குரவர்வெற்பிற
கட்டிக் கிணங்கு[illegible] கொங்கையின்மேல்
முட்டிக் கிடந்து கொஞ்சி முத்தாடி [illegible] கூடி நன்றாய்க்
கட்டிக கிடக்க[illegible] கிடைத்திலனே (84)

சிங்கன் குளுவனைப்பார்த்துக் கண்ணி கொண்டுவரச் சொல்லுதல்.

இராகம்-கல்யாணி. தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

கண்ணி கொண்டுவாடா [illegible] கண்ணி கொண்டுவாடா

அநுபல்லவி.

கண்ணி கொண்டுவாடா [illegible] குருகுலா
காரா[illegible]
பண[illegible]
[illegible]பறவைக[illegible] (கண்ணி)

[illegible]

(1) மானவ[illegible]
மந்திரி[illegible] போட்டுத்
தாரு[illegible] கொ[illegible]
[illegible] போச்சுது

---

(84) செட்டி-வைசிய[illegible]ாகிய கவிப்பர் குலத்திற்பிறந்த கண்டக சேதனன்; இவன் ச[illegible] கண்டகசேதன[illegible] சருக்கத்திற் காண்க. சுட்டி-நெற்றிச்சுட்டி. சுந்தரி-அழகுடையவள். முத்தாடி-முத்தமிட்டு

(85) குளுவா-குளுவனே; குளுவன்-பறவைகளைப்பிடிக்கக் குள்ள வடிவமாக ஒரு வேஷம்போட்டுக்கொள்கிறவன். பரந்து - எங்கும் வியாபித்து.

(1) மானவர்-பெருமையுடையவர். மந்திரியார்- (மாணிக்க வாசக சுவாமியாகிய) மந்திரியார். முந்திப்பணம் போட்டு-முதலிலே திரவியங்களைக்கொடுத்து (வாங்கி வரசசொல்லி). தான்-பாண்டியனுகிய தான். கொக்கு-குதிரை (கொக்கு). தரிகொண்டு நில்லே-தங்குதல் செய்யவில்லை. நரி கொண்டு போச்சுது; இச்சரிதம் திருவிளையாடற்புராணத்திலறிக.

கானவர் வேடத்தை யீனமென் றெண்ணாதே
　　காக்கை படுத்தான் கருமுகில வண்ணனு
மேனாட் படுத்திட்ட கொக்கிற கின்னும
　　விடைமே லிருப்பார் சடைமே லிருக்குது (கண்ணி)

(2) முன்னாட் படுத்த பருப்பெருச் சாளியை
　　மூத்த நயினார் மொடுவாய்க கொடுபோனார்
பின்னான தம்பியா ராடு மயிலையும
　　பிள்ளைக் குறும்பாற் பிடிததுககொண் டேகினார்
பன்னரு மனனததை நனனக ரீசர்
　　பரிகல மீந்திடும பார்பபானுக் கீந்தனர்
வன்னப பருந்தொரு கள்வன் கொடுபோனான
　　வக்காவும நாரையுங கொக்கும படுககவே (கண்ணி)

(3) மீறு மிலஞ்சிக் குறத்தியைக் கொண்ட செவ்
　　வேட்குற வன்முதல வேட்டைக்குப் போனநா
ளாறுநாட் கூடி யொருகொக்குப பட்ட
　　தகப்பட்ட கொக்கை யவித்தொரு சட்டியிற்
சாறாக வைத்தபின் வேதப் பிராமணர்
　　தாமுங் கொண்டார் சைவர் தாமுங்கொண் டார்தவப்
பேறு முனிவரு மேற்றுக்கொண டாரிதைப்
　　பிக்குச்சொல் லாமலே கொக்குப் படுக்கவே (கண்ணி)
(85)

கானவர்-குறவர் ஈனம்-குற்றம். காக்கை-(காகாசுரனாகிய) காக்கையை. படுத்தான்- (கண்ணைக்கெடுத்துக்கீழே) விழச்செய்தான். கருமுகில் வண்ணன்-கரியமேகம்போன்ற விஷ்ணு; இச் சரித்திரம் பாகவதத்திற்காண்க.

(2) படுத்த - அகப்படுத்திக்கொண்ட. பெருச்சாளி - (கயமுகாசுரனாகிய) பெருச்சாளி. மூத்த நயினார்-விநாயகக்கடவுள். மொடுவாய்-(மிக) நயமாய். ஆடும்-ஆட்டையும். பன்னரும்-சொல்லுதற்கரிய. அன்னத்தை-அன்னப்பறவையை. பரிகலம்- போசன பாத்திரம். பார்ப்பான்-பிராமணனாகிய பிரமா. வன்னம் - நிறம். கள்வன்- விஷ்ணு.

(3) மீறும்-(வளங்கள்) அதிகப்படும் இலஞ்சி-குற்றாலத்திலிருந்து வடக்கே இரண்டுமைல் தூரத்தில் இயற்கை வளங்களும் செல்வமுங்கல்வியும் நிரம்பிய ஓர் அழகிய சிற்றூர் வேட்டைக்குப்போனநாள் முதலெனக் கூட்டுக. கொக்கு-மாமரமாகிய சூரபன்மன் (ஒரு பறவை) - சட்டியிலவித்தெனக் கூட்டுக. அவித்து - வேகவைத்து (கெடுத்து). சட்டியில்-ஒரு பாத்திரத்தில் (சஷ்டியாகிய ஆறாவது திதிநாளில்) சாறு - குழம்பு (திருவிழா) பிக்கு - பிசகு.

கவிக்கூற்று.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆனைகுத்திச் சாய்த்ததிற லாளர்திருக் குற்றாலர்
கூனிகொத்தி முக்கிவிக்கிக் கொக்கிருக்கும் பண்ணையெலாஞ்
சேனைபெற்ற வாட்காரச் சிங்கனுக்குக் கண்ணிகொண்டு
பூனைகுத்தி நூவன்முழுப் பூனைபோல வந்தானே. (86)

நூவன் சொல்லுதல்

இராகம் - காம்போதி. தாளம்-சாபு.

(1) கலந்த கண்ணியை நெருக்கிக் குத்தினாற் காக்கையும்படுமே
குளுவா காக்கை யும்படுமே
(2) மலர்ந்த கண்ணியைக் கவிழ்த்துக் குத்தினால் வக்கா வும்படு
குளுவா வக்கா வும்படுமே (மே
(3) உலைந்த கண்ணியை யிறுக்கிக் குத்தினா லுள்ளா னும்படுமே
குளுவா வுள்ளா னும்படுமே
(4) குலைந்த கண்ணியைத் திருத்திக் குத்தடா குற்றால மலைமேற்
குளுவா குற்றால மலைமேல. (87)

சிங்கன் சொல்லுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கள்ளுலவு கொன்றையந்தார்க் கர்த்தர்திரி கூடவெற்பிற்
பிள்ளைமதி வாணுதலாள் பேசாத வீறடங்கத்
துள்ளிமடி மேலிருந்து தோளின்மே லேறியவள்
கிள்ளைமொழி கேட்கவொரு கிள்ளையா னேனிலையே. (88)

---

(86) ஆனை- [தாருகாவனத்து முனிவர்விட்ட] யானை. திறலாளர்- வலிமையுடையவர். கூனி - ஒருவகைமீன். பண்ணையெல்லாம் - வயலிட மெல்லாம். சேனைபெற்ற - வேடர்படை சூழப்பட்ட. வாட்காரச்சிங்க னுக்கு-வாளாயுதமுடைய சிங்கனாகிய குறவனுக்காக. பூனைகுத்திநூவன்- பூனையைக் குத்திப்பிடித்தலில் வல்லவனாகிய நூவன்.

(1) குத்தினால் - [பூமியில்] பதித்தால்.

(2) மலர்ந்த - வாய்விரிந்த.

(3) உலைந்த - தளர்ந்த.

(4) குலைந்த - கட்டுவிட்ட.

(88) கள்-தேன். பிள்ளைமதி-பிறைச்சந்திரன்போன்ற. வாணுத லாள்-ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையவளாகிய [மேலேகுறிசொன்ன] குறத்தி. வீறு-கருவம். கிள்ளைமொழி-கிளிமொழிபோன்ற சொல்.

இ-ம் - கல்யாணி. ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கெம்பா றடையே பொறுபொறு கெம்பா றடையே

அநுபல்லவி

கெம்பா றடையே [illegible] ரூபர்
இருபைப் புறவிற பறவைப் படுக்கையில்
வம்பாக வந்த[illegible] கேட்டையோ
வந்த குறவு க[illegible] போகுது (கெம்பா)

சரணம்

(1) ஏருத [illegible] று
எத்த[illegible] று
நூறுறு [illegible]
நூறு [illegible] முலைக்கினிப்
பேருள குளை [illegible] னுமிற
பேசாமல [illegible] யாக் கிழுமரைக்
கூறு [illegible]
[illegible] கள் பேசியோ (கெம்பா)

(2) பூசி யுடுத்து முடித்து வளையிட்டுப்
பொட்டிட்டு மையிட்டுப் பொன்னிட்டுப் பூவிட்டுக்
காசு பறித்திடும் வேசையர் [illegible]
கணணிகளுள் [illegible] காருகா போலவும்
ஆசார வீனத்துலுக்கர் குதிரை
யடியொட்டும் பாறை யடியொட்டி னாற்போலும்
தேசத்துக் கொக்கெல்லாங் கணணிகளுள் ளேவந்து
சிக்குது பாரறி தங்குது பாரினிக (கெம்பா)

---

(89) கெம்பாறடையே-கெம்பாதே அடையே என்பதின் மரூஉ மொழி. கெம்புதல்-உரத்துப் பேசுதல். அடையே-விளிக்குறிப்பு. இவ்வனம வரும்[illegible]கொள்க.

(1) நூவன-[illegible]. பேர-பயர. குளைமருந்து வேசையர்களை மயக்குமருந்து. பேசாமல்-பேசாமலிருக்கும்படி. கூறு பகுதி.

(2) ஆசாரக்கணணி-பொதுவொழுக்கமாகிய வலை. ஆசார வீனத்துலுக்கர்-ஒழுக்கங்கெட்ட துலுக்கர். குதிரையடி-குதிரைக்கால். அடியொட்டும் பாறை-அஃதாவது: கலியுகத்தில் ஒரு பட்டாணி குதிரையேறிக்கொண்டு திருக்குற்றாலநாதர் ஆலயத்துக்குச் சிறிது தூரத்தில் வர அங்குள்ளோர் [illegible] சொன்னதைக் கேளாமல் மீட்டும் குதிரையைச் செலுத்த அக்குதிரை அடியெடுத்து வைக்கமாட்டாமல் ஒட்டிக்கொண்டு நின்ற பாறை. சிக்குது-அகப்படுகின்றது. தங்குது-இடைக்கின்றது. தாற்பரியம்.

(3) ஆலாவுங் கொக்கு மருகே வருகுது
ஆசாரக் கள்ளர்போல் நாரை திரியுது
வேலான கண்ணிய ரர்சையி னாற்கீழு
மேலுந் திரிந்திடும் வேடிக்கைக் காரர்போற்
காலாற் றிரிந்து திரிந்து திரிநதெங்கள்
கண்ணிக்குள் ளாகும பறவையைப் போகட்டுப்
பாலாறு நெய்யாறு பாய்கின்ற வோட்டத்திற்
பல்லொடிக் கச்சிறு கல்லகப் பட்டாற்போல்
(கெம்பா) (89)

கவிக்கூற்று.

விருத்தம்.

தேவிகுழல் வாய்மொழிப்பெண் ணாச்சி யார்கால்
செணபகக்கால திருந்தமதி சூடினாகால
காவி வயல வெணணமடை தட்டான பற்றுக்
கள்ளிகுள மழகர்பள்ளங கூததனூலை
வாவிதொறு நின்றுசிஙகன வேடடையாடி
வடவருவி யாற்றுககால வடகால தென்கால்
கோவிலவிளை யாடடபெருஙகுங கணணிகுத்திக்
கூவினா னாவனைவிட் டேவினானே (90)

---

(3) ஆகும்-அகப்படும். போகட்டு-போகும்படி செய்து. ஓட்டத்தில்-உதட்டில்.

(90) கால்-வாய்க்கால். காவி வயல்-நீலோற்பல மலரும் நன்செய். கூத்தன்-திரிகூடநாதர் சங்கக்கோயிலுக்கு வடபக்கங் கோயில்கொண் டிருக்குஞ் சிவபிரான். வாவி-தடாகம். விளையாட்டம்-விளைநிலம். கூவினான்-அழைத்தவனாகி. விட்டு ஏவினான்-(அப்பறவைகளைப்பிடித்துவரச் சொல்லிச்) செலுத்தினான்.

சிங்கன் சொல்லுதல்.

இராகம்—தர்பார். தாளம்—சாப்பு.

கண்ணிகள்.

•(1) கல்வித் தமிழ்க்குரியார் திரிகூடக் காத்தர்பொற் றாள்பரவுஞ்
செல்வக் கடலனையான் குற்றாலச் சிவராம நம்பியெங்கோன்
வல்ல மணியபட்டன் பெருமை வளர்சங்கு முத்துநம்பி
வெல்லுங்குற் றாலநம்பி புறவெல்லா மீன்கொத்திக்கூட்டமையே

(2) சீராளன் பிச்சைப்பிள்ளை திருப்பணிச் செல்வப் புதுக்குளமுங்
காராளன் சங்குமுத்து திருத்தொடைக் காங்கேயன் கட்டளையும்
மாராசன் றென்குடிசை வயித்தியநாதன் புதுக்குளமுந்
தாராள மானபுள்ளும் வெள்ளன்னமுந் தாராவு மேயுதையே.

(3) தானக் கணக்குடனே ஸ்ரீ பண்டாரந் தன்மபத் தர்கணக்கும்
வானவர் குற்றாலர் திருவாசல் மாடநற்பத்தியமும்
நானிலஞ் சூழ்குடிசை வைத்திய நாத நரபாலன்
தானபி மானம் வைத்த சிவராமன் சம்பிர திக்கணக்கும்.

(4) வேதநா ராயணவேள் குமாரன் விசைத்தொண்டை நாடாளன்
சீதரன் முத்துமன்னன் விசாரிப்புச்சேர்ந்த புறவினெல்லாங்
காதலாய்க் கண்ணிவைத்துப் பறவைக்குக் கங்கணங்கட்டிநின்றே
னேதோ வொருபறவை தொடர்ந்துவந் தென்னைக்கடிக்குதையோ
(91)

---

(1) உரியார்-உரியவராகிய மணிய - மணியவேலையுள்ள. நம்பி-அருச்சகர். புறவு-நன்செய்.

(2) சீராளன்-சீர்த்தியை யாளுகின்றவன். திருப்பணி-திருப்பணிக்காக விட்ட. காராளன் - வேளாளனாகிய. மாராசன்-மகாராசனாகிய. குடிசை-ஓரூர். புள்-பறவை.

(3) தானக்கணக்கு-தானமாக விடப்பட்ட சொத்தின் கணக்கு. ஸ்ரீபண்டாரம்-கருவூலம். தன்மபத்தர்-தருமமாகிய தொண்டுசெய்யும் அடியார்கள். குடிசை-ஓரூர். நரபாலன்-அரசன். சம்பிரதிக்கணக்கு - எல்லாஞ்சேர்ந்த தொகைக்கணக்கு.

(4) விசை-விசயமென்பதன் கடைக்குறை; வெற்றி. விசாரிப்பு-விசாரணை. கங்கணங்கட்டி நின்றேன் - மிகச்சாக்கிரதையாக நின்றேன். இஃதொரு குறிப்புமொழி.

சிங்கன் சிங்கியை நினைத்தல்.

விருத்தம்.

காவலர் திரிகூடத்திற் காமத்தாற் கலங்கி வந்த
நூவனைப் பறித்துச்சிங்க னோக்கிய வேட்டைக் காட்டி
லாவல சேர் காம வேட்டை யாசையா லனனப்பேட்டைச்
சேவல்போய்ப புணரக்கண்டான் சிங்கிமேற் பிரமைகொண்
டான் (92)

சிங்கன் சிங்கியை நினைத்துப் புலம்பல்.

இராகம்-ஆகிரி தாளம்-சாப்பு.

எட்டுக் குரலி லொருகுரல கூவுமப ருவே யென
தேகாந்தச் சிங்கியைக் கூவாத தெனயாகு லாவே
மட்டார குழலிதன சாயலைக காட்டும யூரமே யவள்
மாமலாத தாள்நடை காட்டாத தென்னவிகாரமே
தடமொத்த கும்பத் தட முலை காட்டுஞ்ச கோரமே சற்றுத்
தணணென்றும வெசசென்றும காட்டிவிட்டா லுபகாரமே
கட்டித் திரவியங கண்போலு நன்னகாக் காவியே கணணிற்
கண்டிட லொல்லா மவளாகத தோணுதே பாவியே. (93)

---

(92) வந்த - (தன்னிடத்தில்) வந்த. நூவனை - தோழனுகிய நூவனை. நோக்கிய-பார்க்கப்பட்ட. ஆவல்-பேராசை. ஆசையால்-விருப்பத்தால். சேவல்-ஆணன்னம். சிங்கி-மனைவியாகிய குறத்தி. பிரமை - மயக்கம். முதல் வரியில் 'காதலாற் கலங்கி வந்த' என்றும் பாடம்.

(93) எட்டுக்குரல் - (1உவரி 2சுரதமாதர் கண்டத்திலுண்டாகும்) எண்வகை ஒலிகள்; அவையாவன: மயில், புறு, அன்னம், காடை, வண்டானம், குயில், கோழி, வண்டு இவற்றின் ஒலிகள். ஒரு குரல் கூவும் - தன்னுடைய ஒன்ருகிய ஒலியைச் செய்யும். ஏகாந்தம் - தனிமையுடைய. கூவாதது-அழையாதது குலா-பட்சம். மட்டு - தேன். மயூரமே-மயிலே. விகாரம்-வேறுபாடு. தட்டு-அடிப்பக்கம். கும்பம்-யானை மத்தகங்கள் போன்ற. தடம்-பெருமை சகோரமே - சக்கரவாகப்பறவையே. தண்ணென்றும் வெச்சென்றும் - (அவள் முலைகள் காட்டுதல் போல்) குளிர்ந்தும் உட்டணித்தும். காவியே - நீலோற்பலமே.

---

1 உவரி - மேல் 2 சுரதம் - சையோகம்.

சிங்கன் வேட்டையைப்பற்றிச் சொல்லுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

செட்டிபற்றிற் கண்ணிவைத்துச் சிங்கிநடைச்சாயலினாற்
பெட்டைக் குளத்திலன்னப் பேடைநடை பார்த்திருந்தேன்
கட்டுற்ற நன்னகர்க்கென் கண்ணியெலாங் கொத்தி வெற்றி
கொட்டிக்கொண் டையே குருவியெலாம போயினுமே (94)

இராகம்-முகாரி. தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

போயினுமையே பறவைகள் போயினு மையே

அநுபல்லவி.

போயினு மையே நாயகர் குற்றாலர்
பொல்லாத தக்கன் மகத்தை யழித்தநாள்
வாயி லடிபட் டிடிபட் டுதைபட்டு
வானவர் தானவர் போனது போலவே (போயினு)

சரணங்கள்.

(1) மேடையி னின்றொரு பஞ்சவர் ணக்கிளி
மின்னார்கை தப்பியென் முன்னாக வந்தது
பேடையென் றேயதைச் சேவல்தொடர்ந்தது
பின்னொரு சேவலுங் கூடத்தொடர்ந்தது
சூடிய வின்ப மிரண்டுக்கு மெட்டாமற்
சுந்தோப சுந்தர்போல வந்த கலகத்திற்

---

(94) பற்று-வயல். சாயல்-தோற்றம். பெட்டைக்குளம்-ஒருகுளம். கட்டு-கட்டுப்பாடு. நன்னகர்க்கு - நன்னகரத்தில். கொத்தி - அறுத்து. வெற்றி கொட்டிக்கொண்டு - செயித்துக்கொண்டு.

(95) மகத்தை - யாகத்தை. தானவர் - அசுரர்.

(1) கைதப்பி - கையினின்றுந்தவறி. பேடை - பெட்டைக்கிளி. சேவல்-ஆண்கிளி. சூடிய - அணியப்பட்ட. இரண்டுக்கும் - அவ்விரண்டு ஆண்கிளிக்கும். சுந்தோபசுந்தர்போல்-சுந்தன் உபசுந்தனென்னுமிரண்டு அசுரரைப்போல; இவர்: இரணியகசிபன் வமிசத்து நிசுந்தன் புத்திரர். இவ்விருவரு மிக்க பலசாலிகளா யெல்லாரையுந் துன்புறுத்தி வந்தனர்; அது கண்டு விஷ்ணு விசுவகர்மாவினு லொருபெண்ணைப் படைத்து, அவரிட மனுப்ப அவ்விருவரு மோகித்து அவள்பொருட்டுச் சண்டையிட்டு மாண்டனர். வந்த - (அவ்விரண்டு கிளிகளிடத்தும்) வந்த. கலகத்தில் - சண்டையால்.

காடெல்லாம் பட்சியாக் கூடிவளம்பாடிக்
கண்ணியுந் தட்டியென் கண்ணிலுங் குட்டியே
(போயினு)

(2) ஆயிரங் கொக்குக்குக் கண்ணியை வைத்துநா
னப்பாலே போயொரு மிப்பாயிருக்கையில்
மாயிருங் காகங்க ளாயிரம் பட்டு
மறைத்து விறைத்துக் கிடப்பது போலவே
காய மொடுங்கிக் கிடந்தது கண்டுநான்
கண்ணி கழற்றி நிலத்திலே வைத்தபின்
சேயிழை தன்பொருட் டாலேபஞ் சாக்ஷரஞ்
*செபித்த மன்னவன் பாவம்போ னாற்போலப்
(போயினு)

(3) தம்பமென் றேநம்பி னோரைச் சதிபண்ணித்
தாம்வாழப் பார்ப்பவர் செல்வங்கள் போலவும்
பம்பும் வடபா லருவியிற் றோய்ந்தவர்
பாவங் கழுநீராய்ப் போவது போலவுங்
கும்ப முனிக்குச் சிவமான காலங்
குதித்தோடிப் போன வயிணவர் போலவும்
அம்பிகை பாகர் திரிகூட நாத
ரடியவர் மேல வந்த துன்பங்கள் போலவும் (போயினு)
(95)

வளம்பாடி- (வயல்) வளப்பத்தைப் பாடிக்கொண்டு தட்டி-தடுக்கி விட்டு. குட்டி - எய்த்து (தாற்பரியம்).

(2) ஒருமிப்பாய்-ஒரே பார்வையாகப்பார்த்து. ஆயிரம்பட்டு-ஆயிரங் கண்ணிக்குள்ளு மகப்பட்டு. மறைத்து - மறைபட்டு. விறைத்து -செத்து, சேயிழை பொருட்டு - மங்கையர்க்கரசியார் காரணமாக. பஞ்சாக்ஷரம் - ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை. செபித்த - செபஞ்செய்த, மன்னவன் - கூன் பாண்டிய அரசன். 'ஆயிரங்காகங்க ளாயிரம் பட்டு' என்றும் பாடம்.

(3) தம்பம் - பற்றுக்கோடு; ஆதாரம். சதி-வஞ்சனை. பம்பும் நெருங்கும். வடபால் - வடபக்கத்து. சிவம்- (அகத்திய முனிவர்பொருட்டு) விஷ்ணு சிவரூபம்.

---

* சேவித்த என்றும் ஒரு பாடமிருக்கிறது.

நூவன் சிங்கனைப் பழித்தல்.

விருத்தம்.

வருக்கையார் திரிகூ டத்தில் மாமியாள் மகள்மேற்கண்ணும
பருத்திமேற் கையு மான பான்மைபோல வேட்டை போனாய்
கருத்துவே றானாய் தாயைக கற்பித்த மகள்போ லெனனைச்
சிரித்தனை சிங்கா வுன்னைச் சிரித்தது காமபபேயே (96)

இதுவுமது.

கடுக்கையார் திரிகூ டத்திற் காமததால வாமக்களைக்
குடித்தவர் போலே வீழநதாய் கொககுநீ படுத்துவாழந்தா
யடிக்கொரு நினைவேன சிங்கா ஆசைபபே யுனைவிடாது
செடிக்கொரு வளையமபோடடு சிஙகியைத் தேடுவாயே (97)

சிங்கன் சிங்கியைத் தேடும்படி நூவனுக்குச் சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

வேடுவக் கள்ளி யோர்நாள மெயயிலா தவனெனன றெனனை
யூடவிற சொனன பேச்சா லுருவிலி பகைத்தா னென்மேற

---

(96) *வருக்கையார் - பலா மரத்தில் நிறைந்துள்ளாராகிய சிவ பிரான். மாமியாள் மகள்மேற் கண்ணும் பருத்திமேற் கையுமான பான்மை - அஃதாவது: பருத்தி யெடுப்பவன் மாமியாள் மகளைக்கண்டு மோகித்துக் கண்ணை யவள்மேற்செலுத்தி நின்று பருத்தியைப்பிறரெடுத் துப்போகத்தவறவிட்ட தன்மைபோல் - (அது)போல. வேட்டைபோனாய் - வேட்டையைத் தவற விட்டாய். தாயைக்கற்பித்த மகள் - அஃதாவது: தான் வியபிசாரஞ்செய்து கொண்டு தாயை அது செய்யாதே யென்று போதித்த மகள். போல் - (அது) போல, என்னைச் சிரித்தனை - (நீ வேட்டையைத்தவறவிட்டு நான் தவறவிட்டதாக இகழ்ந்து) என்னை நகைத் தாய்.*

(97) *கடுக்கையார் - கொன்றை மாலையுடையாரது. வாமம்-தீமை யுடைய. படுத்து-கொன்று வாழ்ந்தாய் - வாழ்வையடைந்தாய்; இகழ்ச் சிக்குறிப்பு. செடிக்கொரு வளையம்போட்டுச் சிங்கியைத் தேடுவாய்-அஃ தாவது: மந்திர சாத்திரத்திற் கூறியபடி செடிக்கு இருப்புவளையம் போட்டுக்காப்புக்கட்டி மந்திர செபஞ்செய்து காணமற்போனசிங்கியைத் தேடுவாயென்றபடி*

(98) *வேடுவக்கள்ளி- குறவர்குலக்கள்ளி. மெய்யில்லாதவன் - நிச மில்லாதவன் (சரீரமில்லாதவன்). உருவிலி - மன்மதன் பகைத்தான் என் மேல் - (நாமுமெய்யில்லாதவன் இவனுமெய்யில்லாதவன் ஆனல் இவன் நமக்கு விரோதி யென்றெண்ணி) என்மேல் விரோதித்தான்.*

போடுவான் புட்ப பாணம் புறப்பட மாட்டே னூர்வா
தேடிநீ திரிகூ டத்திற் சிங்கியைக் காட்டுவாயே (98)

நூவன் சிங்கியைத் தேடமாட்டேனென்று மறுத்துக்கூறல்.

அங்கணர் திரிகூ டத்தி லவளைநீ யணைந்தா லென்ன
நுங்களிற பிரிந்தா லென்ன நூவனுக் குண்டோ நட்டங்
கங்கண மெனக்கேன் சிங்கா காசலை யுனக்குண் டானாற்
கொங்கணச் சிங்கி தன்னைக் கூட்டிவா காட்டுவேனே (99

சிங்கன் சிங்கியைத் தேடல்.

விருத்தம்.

திருவண்ணா மலைகாஞ்சி திருக்கா ளத்தி
சீகாழி சிதம்பரநதென னாரூர்காசி
குருநாடு கேதாரங் கோலக் கொண்டை
கோகரணஞ் செகநாதங் கும்ப கோணம்
அரியலூர் சீரங்கந் திருவா னைக்கா
வடங்கலுமபோய்ச் சிங்கிதனைத் தேடிச்சிங்கன்
வருசிராப பளளிவிட்டு மதுரை தேடி
மதிகொணடான திரிகூட மேதிாகண டானே (100)

வில்லிபுத்தூா கருவைநல லூர் புன்னைக்காவு
வேளதிருச்செந தூர்குருகூர் சீவைகுந்த
நெல்வேலி சிஙசிகுளந தேவ நலலூர்
நிலைதருஞ்சிற் றூர்குமரி திருவாங்கோடு
சொல்லரிய குறுஙகைகளாக காடுதேடித்
தொன்மருதூ ரத்தாள நலலூர் தேடிச்
செலவருறை சிவசயிலம பாவ நாசந்
திரிகூடச் சிஙகிதனைத் தேடுவானே (101)

---

(98) 'சேட நீதிரிகூடத்திற் சிங்கியைத்தேடுவோயே' என்றும் பாடம்.

(99) நுங்களில்-உங்களுக்குள். கங்கணம்-ஆத்திரம் (தாற்பரியம்) காசலை - ஆத்திரம்; இது: இழிசனர்மொழி. கொங்கணச்சிங்கி - கொங்கண தேசத்துக் குறத்தி.

(100) குருநாடு-பாண்டவர் நாடு. கோலக்கொண்டை- Golconda மதிகொண்டான்-சந்திரனைத் தலைமேற்றாங்கிய சிவபிரானது.

(101) புன்னைக்காவு-சங்கரநயினார்கோயில். குருகூர்-ஆழ்வார்திருநகரி. குமரி - கன்னியாகுமரி. திருவாங்கோடு-மலையாளம். குறுங்கை - திருக்குறுங்குடி.

இதுவுமது.

இராகம்-நீலாம்புரி. ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) பேடைக் குயிலுக்குக் கண்ணியை வைத்துநான்
மாடப் புறுவுக்குப் போனேன்
மாடப் புறுவுங் குயிலும படுத்தேன்
வேடிக்கைச் சிங்கியைக் காணேன்

(2) கோல மயிலுக்குக் கணணியை வைத்துநான்
ஆலாப் படுக்கவே போனேன்
ஆலாவுங் கோல மயிலும படுத்தேன்
மாலான சிங்கியைக காணேன

(3) வெவ்வாப் பறவையின் வேட்டைக்குப் போய்க்காம
வேட்டை யைத தப்பிவிட் டேனே.
வவ்வால் பறக்க மரநா யகப்பட்ட
வைபவ மாச்சுது தானே

(4) இவ்வாறு வந்தவென் னெஞ்சில விரகத்தை
யெவவாறு தீாத்துக்கொள்வேனே
செவ்வாய்க கருமமை யநுராக வஞ்சியைச்
சிங்கியைக் காணுகி லேனே (102)

---

(1) படுத்தேன் - பிடித்தேன்.

(2) ஆலா - ஒரு பறவை,

(3) வெவ்வா-விருப்பமாக. வவ்வால் பறக்க மரநாயகப்பட்ட என்பதற்கு-வவ்வால் பறந்தோடிப் போனது போலச் சிங்கி காணமற்போக மரநாய் கிடைத்தது போல மற்றப் பறவைகள் கிடைத்தன என்பது பொருள். வைபவம் ஆச்சுது - (அந்த) வகை (போல) ஆயிற்று இச் செய்கை.

(4) இவ்வாறு - இந்த விதம். அநுராகம் - ஐக்கியமுடைய.

குற்றாலத்திற் சிங்கன் சிங்கியைத்தேடுதல்:

நற்றாலந் தன்னிலுள்ளோர் யாவரேனு
    நன்னகரத் தலத்தில்வந்து பெறுவார்பேறு
பெற்றார்தா நன்னகரத் தலத்தை விட்டாற்
    பிரமலோ கம்வரைக்கும் பேறுண டாமோ
வற்றாத வடஅருவிச் சாரல நீங்கி
    வடகாசி குமரிமட்டு மலைந்த சிங்கன்
குற்றாலத் தலத்தின் முன்னே தவத்தால் வந்து
    கூடினான் சிங்கிதனைத் தேடினானே (103)

சிங்கன் சிங்கியைக் காணாமற் புலம்பல்.

இராகம்-தோடி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

சிங்கியைக் காணேனே யென்வங்கணச் சிங்கியைக்காணேனே

அநுபல்லவி.

சிங்கியைக் காமப் பசுங்கிளிப் பேடையைச்
    சீர்வளர் குற்றாலர் பேர்வளம பாடிய
சங்கீத வாரியை யிங்கித நாரியைச்
    சல்லாபக் காரியை யுல்லாச மோகனைச் (சிங்கி)

சரணங்கள்.

(1) ஆரத் தனத்தைப் படங்கொண்டு மூடி
    யசைத்துமின் றாளதை யானைகமோம மென்றுநான்
கோரத்தை வைதத விழிக்கெதிர் சென்றேனென்
    கொஞ்சத் தனத்தை யறிந்து சுகக்காரி
பாரத் தனத்தைத் திறந்துவிட் டாள்கண்டு
    பாவியே னாவி மறந்துவிட் டேனுடன
தீரக் கனிய மயக்கி முயக்கியே
    சிங்கார மோகனஞ் சிங்கிகொண் டாளந்தச் (சிங்கி)

---

(103) நற்றாலம்-நல்ல உலகம் பேறு பெறுவாரெனக் கூட்டுக. பேறு-பயன். உண்டாமோ-கிடைக்குமோ. சாரல்-மலைப்பக்கம்.

(104) வங்கணம் - அதிக நேசம். வாரி - கடல். சல்லாபம்-வினாவும் விடையுங்கூடிய பேச்சு. உல்லாசம் - உள்ளக்களிப்பு. மோகனம் - மோகம்.

(1) படம்-மேற்சேலை. கோரம் - கொடுமை. கொஞ்சத்தனம் - (என்னுடைய) எளிமைத்தனம். பாவியேன்-பாவியாகிய நான். ஆவி-உயிரை. தீரக்கனிய முழுவதும் (மன) மிளக. முயக்கி - தழுவுச்செய்து. மோகனம்-புணர்ச்சி.

(2) பூவென்ற பாதம் வருடி வருடிப்
புளக முலையை நெருடி நெருடி
யேவென்ற கண்ணுக்கோ ரஞ்சனந் தீட்டி
யெடுத்த சுருளு மிதழா லிடுக்குவள்
வாவென்று கைச்சுருள் தாவென்று வாங்காள்
மனக்குறி கண்டு நகக்குறி வைத்தபின்
னுவென் றுருக்கா லிருக்கா லுதைப்பள்
அதுக்குக் கிடந்து கொதிக்குதென் பேய்மனம் (சிங்கி)

(3) தாராடுங்குன்றி வடத்தை யொதுக்கித்
தடமார் பிறுகத் தழுவவந் தாலவள்
வாராடுங் கொங்கைக்குச் சந்தனம் பூசாள்
மறுத்துநான் பூசினும் பூசலாகா தென்பாள்
சீராடிக் கூடி விளையாடி யிப்படித்
தீரா மயல்தந்த தீராமைக் காரியைக்
காராடுங் கண்டர்தென் னாரிய நாட்டுறை
காரியப் பூவையை யாரியப்பாவையை (சிங்கி) (104)

நூவன் சிங்கியினது அடையாளம் வினவுதல்.

கோச்சகக்கலிப்பா

சங்கமெலா முத்தீனுஞ் சங்கர்திரி கூடவெற்பிற்
பொங்கமெலாஞ் செய்யுமுங்கள் போகமெலா மாரறிவார்
சிங்கமெலா மொத்ததுடிச் சிங்காவுன் சிங்கிதனக்
கங்கமெலாஞ் சொல்லி யடையாளஞ் சொல்வாயே (105)

---

(2) வருடிவருடி-தடவித்தடவி. புளகம் - இங்கிதமுடைய. நெருடி நெருடி-உறுத்தித்தடவித்தடவி. ஏ-பாணத்தை. அஞ்சனந்தீட்டி - மை பெய்து. எடுத்த சுருளும்-கையிலெடுத்த வெற்றிலைச்சுருளையும். இதழால் இடுக்குவள்-உதடுகளால் இடுக்கிப்பிடிப்பள் மனக்குறி-மனத்தின்குறிப்பு. வைத்தபின்-பதித்தபின்னர் (தாற்பரியம்). ஆவென்று-பரவசப்பட்டு.

(3) தார் ஆடும்- பூமாலை போலசையும். குன்றிவடம்-குன்றிமணி மாலை. பூசல்-பூசுதல். (சண்டை). தீராமை-கொடுமை; இது: புகழ்ச்சியில் வந்தது. கார்-கருநிறம். ஆரியம்-அழகு.

(105) சங்கர் - சங்கக்கோயிலுடையார். பொங்கம் - பொலிவான விஷயம். போகம்-இன்பம். துடி-வேகத்தையுடைய. அங்கம்-அவயவம்.

சிங்கன் சிங்கியினது அடையாளங் கூறுதல்.

இராகம்—பியாகடை. மிசுர தாளம்.

பல்லவி.

கறுப்பிலழகியடா என்சிங்கி கறுப்பிலழகியடா

அநுபல்லவி.

கறுப்பிலழகி காமச் சுறுக்கில மிகுந்த சிங்கி சுகக்காரி (கறு)

சரணங்கள்.

(1) கண்க ளிரண்டுமம்புக் கணைபோல் நீண்டிருக்குங்
கையத் தணையகலங் காணுமடா
பெண்கள் மயக்குமவள் விரகப்பார்வை சிங்கி
பிடித்தால் மதப்பயலும் பெலப்பானோ

(2) நகையு முகமுமவள் நாணயக் கைவீச்சும்
பகைவருந் திரும்பிப் பார்ப்பாரடா
தொகையாய்ச் சொன்னேனினிச் சொலலக்கூடாதொரு
வகையாய் வருகுதென்னை மயக்குதையே (கறு)

(3) விடையில வரும்பவனி யுடையார் திருக் குற்றாலர்
சடையி லிளமபிறைபோற் றனிநுதலாள்
நடையி லழகுமிரு துடையி லழகுமவ
ளுடையி லழகுமென்னை யுருக்குதையோ (கறு) (106)

நூவன் சிங்கியைச்சேர்த்து வைப்பதற்குச் சிங்கனிடங்
கூலி வினவுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

சாட்டிநிற்கு மண்டமெலாஞ் சாட்டையிலாப் பம்பரம்போ
லாட்டுவிக்குங் குற்றாலத் தணணலார நன்னாட்டிற

---

(106) சுறுக்கில்-விரைவில்; அல்லது கூர்மையில்.

(1) அம்புக்கணை-பாணமாகிய கணை. பெண்கள் - பெண்களையும், மயக்கும்-மயங்கச்செய்யும் பெலப்பானோ - பலங்கொண்டு எதிர்த்து நிற்பானோ.

(2) நாணயம் - ஒ ழுங்கு.

(3) தனி நுதலாள் - ஒப்பற்ற நெற்றியை யுடையவள்.

(107) சாட்டி - மோதப்பட்டு; நெருங்கி.

காட்டுவிக்கு முன்மோகக் கண்மாயச் சிங்கிதனைக்
கூட்டுவிக்கும் பேர்களுக்குக் கூலியென்ன சொல்வாயே (107)

சிங்கன் நூவனுக்குப் பிரதியுபகாரங் கூறுதல்.

இராகம்-தர்பார், ரூபக தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) வாடை மருந்துப் பொடியும் அம்மியூர்
மரப்பாவை பின்றொடர மாயப்பொடியுங்
கூடியிருக்க மருந்தும இருபொழுதுங்
கூடியிருப பார்களைக் கலைக்க மருந்துங்
காடுகட்டக் கினிக்கட்டு குறளிவித்தை
கண்கட்டு வித்தைகளுங் காட்டித் தருவேன்
வேடிக்கைக் காமரதிபோல திரிகூட
வெற்பிலுறை சிங்கிதனைக் காட்டாயையே.

(2) மலையைக் கரையப் பண்ணுவேன குமரிகட்கு
வாராத முலைகளும வரப்பணணுவேன்
முலையை யொழிக்கப்பண்ணுவேன் ஒழித்தபேர்க்கு
மோகினி மந்திரஞ்சொலலி வரபபணணுவேன்
திலத வசீகரஞ் செய்வேன் ஒருவருக்குந்
தெரியாமற் போகவரச் சித்துமறிவேன்
கலகமத னப்பயலை யெனமேற் கண்
காட்டிவிட்ட சிங்கிதனைக் காட்டாயையே (108)

காட்டுவிக்கும் - காணச்செய்யும். உன்-உன்னுடைய.

(1) அம்மியூர் - அம்மிமேலேறி நடை செலுத்தும். மரப்பாவை- மரத்தாலாகிய பாவை. பின்றொடர - பின்னே தொடர்ந்துவர; இங்ஙனம் வரும்படி செய்தல் மந்திரவாதிகளது தொழிலிலொன்று. காடுகட்டு- காட்டினிடத்து மிருகமாவது பறவையாவது புகாமலிருக்கச்செய்தல். அக்கினிக்கட்டு-தீ சுடாமலிருக்கச்செய்தல். காட்டாய்-காட்டுவாய்.

(2) திலதவசீகரம் - அஃதாவது: ஒரு மைப்பொட்டு இட்டுச்சென்றால் வேண்டியவர்களை வசமாக்குதல். சித்து-மந்திரம். கண்காட்டிவிட்ட- ஏவிவிட்ட (தாற்பரியம்).

நூவன் சிங்கனைப் பரிகசித்தல்.

விருத்தம்.

ஆற்றை நான் கடத்திவிட்டால ஆகாசமார்க்க மோடத்
தேற்றநீ யறிவாய் கொல்லோ திரிகூட மலையிற்சிங்கா
சாற்றுமுன் மருந்துபோலச் சகலர்க்குங் குறிகள் சொல்லிப்
போற்றுமுன் சிங்கிபோன புதுதெரு விதுகணடாயே (109)

சிங்கன் சிங்கியைக் காணாமல் வருந்துதல்.

இராகம்-முகாரி. ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

எங்கேதான் போனாளோயே யென்சிங்கி யிப்போ
தெங்கேதான் போனாளோயே.

அநுபல்லவி.

கங்காளர் திரிகூடக் கர்த்தர்திரு நாடுதன்னில் (எங்கே)

சரணங்கள்.

(1) *வேளா கிலுமயக்குவள் வலியத்தட்டிக்*
கேளா மலுமு யக்குவள்
ஆளா யழகனுமா யாரையெங்கே கண்டாளோ
தோளாசைக ளரிசிங்கி சுமமா கிடக்கமாட்டாள் (எங்)
(2) *மெய்க்குறியா லெங்கும வெல்லுவள் மனக்குறியுங்*
கைக்குறியுங் கணடு சொலலுவள்

---

(109) *தேற்றம் - தெளிவான வித்தை (ஆகு பெயர்). மருந்து - மருந்தினருமை (ஆகுபெயர்). குறிகள் - (அருமையாகிய) குறிகள். போற்றும் - (தெய்வங்களைப்) பராவும்.*

(110) *கங்காளர் - முழுவெலும்பணிந்தவராகிய.*

(1) *வேள் - மன்மதன். மயக்குவள் - மயங்கச்செய்வள். தட்டி - அடித்தெழுப்பி. முயக்குவள் - புணரச்செய்வள். தோள் - (என்னுடைய) புயத்தில்.*

(2) *மெய்க்குறி - சரீரத்திற்றோன்றும் அடையாளம்.*

திக்கிலடங் காதுகுறி யிக்கிலடங் காதுமொழி
மைக்குளடங் காதுவிழி கைக்குளடங் காதகள்ளி(எங்கே)

(3) சித்திரச பேசர்மேலே சிவசமயப்
பத்தியில்லாப் பேயர்போலே
குத்தியி லரக்குங்கள்ளுங் குடுவையிற் றென்னங்கள்ளும்
அத்தனையுங் குடித்துப்போட் டார்பிறகே தொடர்ந்
தாளோ (எங்கே) (110)

சிங்கன் சிங்கியைக் காணுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆறுகிப் பெண்விரக மாற்றுமற் போனசிங்கன்
பூணகப் பாமபணிவாா பொனனகர்சூழ் நன்னகரின்
சேணுர் பெருந்தெருவிற் சிஙகியைமுன றேடிவைத்துக்
காணுமற் போனபொருள் கண்டவர்போற் கண்டானே(111)

விருத்தம்.

சீதமதி புனைந்தவாகுற ருலநாதர்
திருநாட்டி விருவருந்தாங் கண்டபோது
காதலெனுங் கடலபெருகித் தரிகொள்ளாமற்
கைகலக்கும போதுகரை குறுக்கிட்டாற்போல்
வீதிவந்து குறுக்கிடவே நாணமபூணட
விண்ணுணச் சிங்கிதனைக் கண்டுசிங்கன்
தூதுவந்த நளனுறன் கன்னிமாடந்
துலங்குதம யந்தியவ ளாயி ருளே (112)

திக்கிலடங்காதது-திசைகளிலடங்காது; அப்புறமுஞ்செல்லுமென்ற படி. இக்கில்-கரும்பில். மைக்குள்ளடங்காது விழி-அஃதாவது: மற்றைப் பெண்கள் கண்போல் இவள்கண மைபூசி யழகுசெய்யப்பெறுது என்ற படி. கைக்குள் - கைவசத்தில்.

(3) சித்திரசபேசர்-சித்திரசபையிலிருக்கும் நடேசர். குத்தி-சாரா யம் வைக்கும் ஒருவித பாத்திரம். அரக்கு - சாராயம். குடுவை - கள் அடைக்கும் ஒருவித ஓலைப்பெட்டி,

(111) ஆற்றுமல்-சகியாமல். பூணக-ஆபரணமாக. பொன்னகர் - பொன்னுலகத்தவர் (ஆகுபெயர்). சேண் - நீளம்,

(112) சீதம்-குளிர்ச்சி. தரிகொள்ளாமல்-அடங்காமல். வீதி-தெருவி லுள்ள சனங்கள் (ஆகுபெயர்). விண்ணணம் - ஒருவித மாயாவித்தை. தூதுவந்த நளனுனென்பது - தமயந்தியிடம் இந்திரன் முதலியோருக் காகத் தூதுபோன நளன் தமயந்தியை நேரிலேகண்டும் தூதுக்குவிரோத மென்று தழுவாமலிருந்தனன். அதுபோலச் சிங்கியை நேரிற்கண்டுஞ் சிங்கன் சனங்கள் கூட்டத்தைக்கண்டவுடன் கை கலத்தற்கிடமில்லாம லிருந்தன னென்பதாம். கன்னிமாடம் - விவாகமில்லாத பெண்களிருப் பதற்குச் செய்த மாளிகை. அவள் - அந்தச் சிங்கியாகிய குறத்தி.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி. தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

இங்கே வாரா யென்கண்ணே யிங்கே வாராய்

அநுபல்லவி.

இங்கே வாராய் மலர்ச் செங்கை தாராய் மோகச்
சங்கை பாராய் காமச்சிங்கியாரே (இங்கே)

சரணங்கள்.

(1) பாதம் நோமே நொந்தால் மனம் பேதமாமே
பாதநோக நிற்ப தேது பாவமினிக்
கூதலோ கொடிது காதலோ கடினம் (இங்கே)

(2) பாவிதானே மதனகணை யேவி னானே
காவில மாங்குயிலகள் கூவிக் கூவியென
தாவி சோருதுனை யாவியாவிக் கட்ட (இங்கே)

(3) வருக்கை மூலர்வட வருவித் திருக்குற்றாலர்
பெருக்கம் பாடிக்கொள்ள மருக்கள் சூடிக்கொள்ள
ஒருக்கா லாடிக்கொள்ள இருக்காற்கூடிக்கொள்ள (இங்கே)
(113

சிங்கன் சிங்கியை மகிழ்வித்தல்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

தொண்டாடுஞ் சுந்தரர்க்குத் தோழர்திரி கூடவெற்பிற்
றிண்டாடி நின்றசிங்கன் சீராடுஞ் சிங்கிதனைக்

---

(113) மோகச்சங்கை - மோகத்தினளவு. சிங்கியாரே ' என்பதில் ஆர் என்பது அசைநிலை.

(1) பேதம் - வேறுபாடு. காதல் - ஆசை. கடினம் - அதிகம்.

(2) கூவி - கூவப்பட்டு. ஆவியாவி - தழுவித்தழுவி.

(3) வருக்கை மூலர் - பலாமரத்தடியிலுள்ளவராகிய. மருக்கள் வாசனைப்பூக்கள் (ஆகுபெயர்)

(114) தொண்டாடும்-பணிவிடைசெய்யும் திண்டாடி-மயங்கி.

கண்டாடித் துள்ளாடிக் கள்ளாடுந் தும்பியைப்போற்
கொண்டாடிக் கொண்டாடிக் கூத்தாடிக்கொண்டானே. (114)

சிங்கனுக்கும் சிங்கிக்கும் சம்வாதம்.

இராகம்-தன்யாசி. ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) இத்தனை நாளாக என்னுடன் சொல்லாமல்
எங்கே நடந்தாயடி சிங்கி (எங்கே நடந்தாய் நீ)

(2) கொத்தார் குழலார்க்கு வித்தாரமாகக்
குறிசொல்லப் போனனடா சிங்கா (குறிசொல்லப் போனனடா)

(3) பார்க்கி லதிசயந் தோணுது சொல்லப்
பயமா யிருக்குதடி சிங்கி (பயமா)

(4) ஆர்க்கும் பயமில்லைத் தோணின காரியம்
அஞ்சாமற் சொல்லடா சிங்கா (அஞ்சா)

(5) காலுக்கு மேலே பெரிய விரியன்
கடித்துக்கிடப்பானேன் சிங்கி (கடித்து)

(6) சேலத்து நாட்டிற் குறிசொல்லிப்பெற்ற
சிலம்பு கிடக்குதடா சிங்கா (சிலம்பு)

(7) சேலத்தா ரிட்ட சிலம்புக்கு மேலே
திருகு முருகென்னடி சிங்கி (திருகு)

(8) கோலத்து நாட்டார் முறுக்கிட்ட தண்டை
கொடுத்த வரிசையடா சிங்கா (கொடுத்த)

(9) நீண்டு குறுகிய நாங்கூழுப்போல
நெளிந்த நெளிவென்னடி சிங்கி (நெளிந்த)

துள்ளாடி - துள்ளி. கள்ளாடும் - கள்ளிலே மூழ்கும்.

(1) எங்கே நடந்தாயடி சிங்கி (எங்கே நடந்தாயடி) என்றும்பாடம்.

(2) கொத்து - பூமாலை (ஆகுபெயர்).

(5) விரியன் - ஒரு வகைப்பாம்பு.

(6) சிலம்பு - பாதசரம்.

(8) கோலத்து நாட்டார்-கலிங்க நாட்டார். முறுக்கிட்ட தண்டை-முறுக்குத்தண்டை. வரிசை-சன்மானம்.

(9) நாங்கூழு - ஒரு நிலப்பூச்சி.

(10) பாண்டிய னார்மகள் வேண்டுங் குறிக்காகப்
பாடக மிட்டதடா சிங்கா (பாடக)

(11) மாண்ட தவளையுன் காலிலே கட்டிய
மாரகம தேதுபெண்ணே சிங்கி (மார்க்க)

(12) ஆண்டவர் குற்றாலர் சந்நிதிப் பெண்கள்
அணிமணிக் கெச்சமடா சிங்கா (அணிமணி)

(13) சுண்டு விரலிலே குண்டலப் பூச்சி
சுருண்டு கிடப்பானேன் சிங்கி (சுருண்டு)

(14) கண்டிய தேசத்திற் பண்டுநான் பெற்ற
காலாழி பீலியடா சிங்கா (காலாழி)

(15) மெலலிய பூந்தொடை வாழைக்குருத்தை
விரித்து மடித்ததார் சிங்கி (விரித்து)

(16) நெலவேலி யார்தந்த சல்லாச சேலை
நெறிபிடித் துடுத்தினேன் சிங்கா (நெறிபிடி)

(17) ஊருக்கு மேக்கே யுயர்ந்த அரசிலை
சாரைப்பாம்பேது பெண்ணே சிங்கி (சாரை)

(18) சீர்பெற்ற சோழன் குமாரத்தி யார்தந்த
செம்பொ னரைஞாணடா சிங்கா (செம்பொ)

(19) மார்பிற்கு மேலே புடைத்த சிலந்தியிற்
கொப்புளங் கொள்வானேன சிங்கி (கொப்பு)

(20) பாருக்கு ளேற்றமாங் காயலார் தந்த
பாரமுத்தாரமடா சிங்கா (பார)

(21) எட்டுப பறவை குமுறுங கமுகிலே
பத்தெட்டுப் பாம்பேதடி சிங்கி (பத்தெ)

(22) குடடத்து நாட்டாருங் காயங் குளத்தாரு
மிட்ட சவடியடா சிங்கா (இட்ட) (115)

---

(11) 'மார்க்கம தேதடி சிங்கி' என்றும் பாடம்.

(15) தொடை - தொடையினிடத்து. 'விரித்து மடிக்தவரார்சிங்கி' என்றும் பாடம்.

(16) சல்லாச்சேலை - ஒரு வகை மிருதுவான சேலை. 'சல்லாபச் சேலை' என்றும்பாடம்.

(17) ஊரு - தொடை. மேக்கு - மேற்பக்கம். அரசு - அரசிலை போன்ற அல்குல்.

(19) சிலந்தி - முலை (உருவகம்)

(20) காயல்-காயற்பட்டணம். 'காயல்ார் தாந்தந்த' என்றும்பாடம்.

(21) (எட்டுப்பறவை) 93-ம் பாட்டுரையிற் சொல்லப்பட்ட பறவைகள். குமிறும் - முழங்கும். கமுகு-கண்டம் (ஆகுபெயர்)

ஷை வேறு.

இராகம்-புன்னாகவராளி. ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்.

(1) வள்ளிக் கொடியிலே துத்திப்பூப் பூப்பானேன் சிங்கி காதில்
வங்காளத்தாரிட்ட சிங்காரக் கொப்படா சிங்கா

(2) கள்ளிப்பூப் பூத்த தெசயமல்லவோ சிங்கி தெற்கு
வள்ளியூ ரார்தந்த மாணிக்கத் தண்டொட்டி சிங்கா

(3) வன்னக் குமிழிலே புன்னையரும்பேது சிங்கி மண்ணில்
முந்நீர்ச் சலாபத்து முத்துமூக் குத்திகாண் சிங்கா

(4) சொருகிமுடித்ததிற் றூக்கணமேதடி சிங்கி தென்
குருகையூ ரார்தந்த குப்பியுந் தொங்கலுஞ் சிங்கா

(5) பொன்னிட்ட மேலெல்லா மின்வெட்டிப் பார்ப்பானேன் சிங்கி யிந்த
வன்னப் பணிகளின் மாணிக்கக் கல்லடா சிங்கா

(6) இந்தப் பணியை நீ பூணப் பொறுக்குமோ சிங்கி பூவில்
ஈசர்க்கும் நல்லார்க்கு மெல்லாம் பொறுக்குங்காண் சிங்கா

(7) குன்றத்தைப்பார்த்தாற் கொடியிடை தாங்குமோ சிங்கி
கொடிக்குச் சுரைக்காய் கனத்துக்கிடக்குமோ சிங்கா

(8) இல்லாத சுற்றெல்லா மெங்கே படித்தாய் நீ சிங்கி நாட்டில்
நல்லாரைக் காண்பவர்க் கெல்லாம் வருமடா சிங்கா

(9) பெட்டகப் பாம்பைப் பிடித்தாட்ட வேண்டாமோ சிங்கி
வெட்ட வெயிலிலே கோடிப்பாம் பாடுமோ சிங்கா (இந்த

---

(3) குமிழ்-மூக்கு (உவமை ஆகுபெயர்). முந்நீர் - கடல். சலாபம் - முத்துக்கொழித்தெடுக்குமிடம்.

(5) பொன்னிட்ட - பொன்போன்ற மின்வெட்டிப் பார்த்தல்- பிரகாசப்படுதல்.

(6) இந்தப்பணியை-இந்த ஆபரணத்தை (சந்திரன் கங்கையாகிய ஆபரணத்தை. (இந்து-சந்திரன். அப்பு-கங்கை)

(7) குன்றத்தை - மலைபோன்ற முலையை.

(8) சுற்று - சுழற்சி.

(9) பெட்டகப்பாம்பு - பெட்டியில் மூடி வைத்திருக்கும் பாம்பு போன்ற அல்குல். கோடிப்பாம்பு - சாதிப்பாம்பு; நல்ல பாம்பு.

10 கட்டிக்கொண் டேசற்றே முத்தங் கொடுக்கவா சிங்கி நடுப்
பட்டப்பகலில்நா னெட்டிக் கொடுப்பேனோ சிங்கா
11 முட்டப்படாமுலை யானையை முட்டவோ சிங்கி காம
மட்டுப் படாவிடில் மண்ணோடே முட்டடா சிங்கா
12 சேலையுடைதனைச் சற்றே நெகிழ்க்கவோ சிங்கி சும்மா
நாலுபேர் முன்னெனை நாணங் குலையாதே சிங்கா
13 பாதம்வருடித் துடைகுத்த வேண்டாமோ சிங்கி மனப்
போதம் வருடிப்போய் பூனையைக்குத்தடா சிங்கா
14 நாக்குத் துடிக்குதுன் னல்வாயிதழுக்குச் சிங்கி யுன்றன்
வாய்க்கு ருசிப்பது மாலைக்கள் ளலலவோ சிங்கா
15 ஒக்கப்படுக்க வொதுக்கிடம் பார்க்கவோ சிங்கி பருங்
கொக்குப் படுக்கக் குறியிடம் பாரடா சிங்கா
16 விநதைக் காரியுன்னை வெலலக்கூடாதடி சிங்கி யது
சந்தேகமோவுன் றலைப்பேனைக் கேளடா சிங்கா
17 தென்னாடெல லாமுனைத் தேடித்திரிந்தேனே சிங்கி யப்பா
விந்நாட்டில் வந்தெனை யெப்படி நீ கண்டாய் சிங்கா
18 நன்னகர்க் குற்றால நாதரை வேண்டினேன சிங்கி மணிப்
பன்னகம பூண்டாரைப் பாடிக்கொள்வோமடா சிங்கா
19 பாடிக்கொள் வாரெவ ராடிக்கொள் வாரெவர்சிங்கி நீதான்
பாடிக்கொண டாற்போது மாடிக்கொள்வேனடா சிங்கா
20 பார்க்கப்பொறுக்குமோ பாவியென் னாவி தான்சிங்கி முன்னே
யாக்கப்பொறுத்தவ ராறப்பொறார்களோ சிங்கா (110)

---

11. முட்டவோ - மோதவோ.

13. வருடி-தடவி; பற்றி. மனப்போதம் வருடி - மன அறிவைப் பற்றி.

15. ஒக்க - ஒருமிக்க; ஒன்றாக. கொக்குப்படுக்க - கொக்கைப் பிடிக்க.

16. விந்தை - விநோதம்; வேடிக்கை. தலைப்பேனைக்கேள் - அஃதாவது: தலைப்பேனொன்றை யெடுத்து ஒரு நாழிக்குள்ளே யடியிலே போட்டு நெல்லை நிறைய அளந்துவைத்து அதன்மே லொரு மஞ்சளையுங் கரியையும் வைத்தால் அடியிலேயிருக்கும் பேன் மஞ்சளிலேறினால் நல்ல தென்றுங் கரிமேலேறினாற் கெட்டதென்றுந் தெரிந்துகொள்ளுதல்; இதுவும் பழைய வழக்கு.

18. பன்னகம் - பாம்பு.

வாழ்த்து.

வெண்பா.

சுற்றாத வூர்தோறுஞ் சுற்றவேண் டாமபுலவீர்
குற்றால மென்றொருகாற் கூறினால்— வற்றா
வடவருவி யான் மறுபிறவிச் சேற்றில்
நடவருவி யானே நமை. (117)

கண்ணிகள்.

1 கொற்றமதிச் சடையானைக் குறும்பலா வுடையானை
வெற்றிமழுப் படையானை விடையானை வாழ்த்துகிறேன்
2 தாதையிலாத திருமகனைத் தடமலைக்கு மருமகனை
வேத சங்க வீதியனை வேதியனை வாழ்த்துகிறேன்
3 தந்திமுகத் தொருகோனைத் தமிழிலஞ்சி முருகோனை
மைந்தரெனு மிறையோனை மறையோனை வாழ்த்துகிறேன்
4 தீமுகத்திற பறிகொடுதத திருமுடிக்கா ஒரு முடியை
மாமனுக்கு வரிசையிட்ட மாமனைநான் வாழ்த்துகிறேன்
5 காமனுக்கும பூமனுக்குங் கன்னி தெய்வ யானைககு
மாமனென வேபகரும் வள்ளறனை வாழ்த்துகிறேன
6 நீடுலகெ லாமளந்த நெடியமா லுமமயனுந்
தேடரிய திரிகூடச் செல்வனையான வாழத்துகிறேன்
7 சித்ரநதி யிடத்தானைத் தேனருவித் தடத்தானைச்
சித்ரசபை நடத்தானைத் திடத்தானை வாழத்துகிறேன்
8 பனகவணி பூண்டவனைப் பத்தர்களை யாண்டவனை
யனவரத தாண்டவனை யாண்டவனை வாழ்த்துகிறேன்

---

117. நட - நடுதற்கு. வருவியான் - வரவழைக்கமாட்டான்.

1. கொற்றம் - வெற்றி.

2. தாதை - பிதா.

3. தந்தி - யானை. கோனை - தலைவனை.

4. தீமுகத்தில் - யாகத்தீயிடத்தில். திருமுடிக்கா - சிறந்த தலைக்காக. ஒரு முடியை-ஆட்டின் தலையை. மாமனுக்கு - மாமனாகிய தக்கனுக்கு. வரிசையிட்ட - உபசாரப்பொருளாகக்கொடுத்த. மாமனை-பெரிய தலைவனை. இச்சரிதம் கந்தபுராணத்திற் காணலாம்.

5. பூமன் - பிரமன்.

8. பனகவணி - சர்ப்பாபரணம்.

9 அரிகூட வயனாகி யரனாகி யகலாத
திரிகூடப் பரமபரனைத் திகம்பரனை வாழ்த்துகிறேன்

10 சிற்றாற்றங் கரையானைத் திரிகூட வரையானைக்
குற்றாலத் துறைவானைக் குருபரனை வாழ்த்துகிறேன்

11 கடகரியை யுரித்தவனைக் கலைமதியந் தரித்தவனை
வடவருவித் துறையவனை மறையவனை வாழ்த்துகிறேன்

12 ஆதிமறை சொன்னவனை யனைத்துயிர்க்கு முன்னவனை
மாதுகுழல் வாய்மொழிசேர் மன்னவனை வாழ்த்துகிறேன்
(118)

விருத்தம்.

வார்வாழுந் தனத்திகுழல் வாய்மொழியம் பிகைவாழி வதுவை சூட்டுந்
தார்வாழி திரிகூடத் தார்வாழி குறுமுனிவன் றலைநாட்சொன்ன
பேர்வாழி யரசர்கள்செங் கோல்வாழி நன்னகரப் பேரா லோங்கு
மூர்வாழி குற்றாலத் தலத்தடியார் வாழிநீ டூழி தானே (119)

---

(11) கடகரி - மதயானை.

(119) வதுவை - கல்யாணத்தில். சொன்னபேர் - சொல்லப்பட்டவர்.

முற்றும்.